اولین روزنامه سهامداری ایران (خبرنگاران و کارکنان)

صمت
صنعت معدن تجارت

شنبه
• ۵ تیر ۱۴۰۰
• ۱۵ ذی‌القعده ۱۴۴۲
• ۲۶ ژوئن ۲۰۲۱

• سال سی‌ویکم دوره جدید شماره ۱۸۲۲ • پیاپی ۳۱۴۰ • ۱۶ صفحه • قیمت: ۲۰۰۰ تومان

www.smtnews.ir - http://Telegram.me/smtnews



اتوبوس مرگ، قربانگاه خبرنگاران

عصر دوم تیر ماه اتوبوس حامل خبرنگارانی که برای تهیه گزارش از وضعیت دریاچه ارومیه عازم آن منطقه شده بودند، در حوالی شهر نقده واژگون شد. این حادثه چندین مصدوم بر جای گذاشت و مهشاد کریمی، خبرنگار حوزه محیط‌زیست ایسنا و ریحانه یاسینی، خبرنگار ایرنا در این سانحه جان خود را از دست دادند. روز گذشته پیکر این دو خبرنگار خاکسپاری شد. در مراسم تشییع پیکر خبرنگاران ایسنا و ایرنا جمع زیادی از اهالی رسانه، خانواده‌های خبرنگاران فقید و همچنین دوستان و همکاران‌شان حضور داشتند. ۱۶

سرمقاله

کسب‌وکار کوچک و بزرگ حمایت می‌خواهد ۲

گفت‌وگو

صنایع خرد با کدام موانع مواجهند؟ ۱۲

صنایع کوچک تحقق‌بخش شاخص‌های اقتصاد مقاومتی ۱۳

یادداشت‌های امروز

شکل‌گیری ابرادغام‌ها در صنعت خودرو ۴

اقتصاد ایران در چنبره ساده‌انگاری ۱۵

خبر ویژه

ضرورت تنظیم سیاست‌های پولی در راستای تقویت تولید ۶

در آستانه روز جهانی کسب و کارهای کوچک و متوسط بررسی شد

پرونده

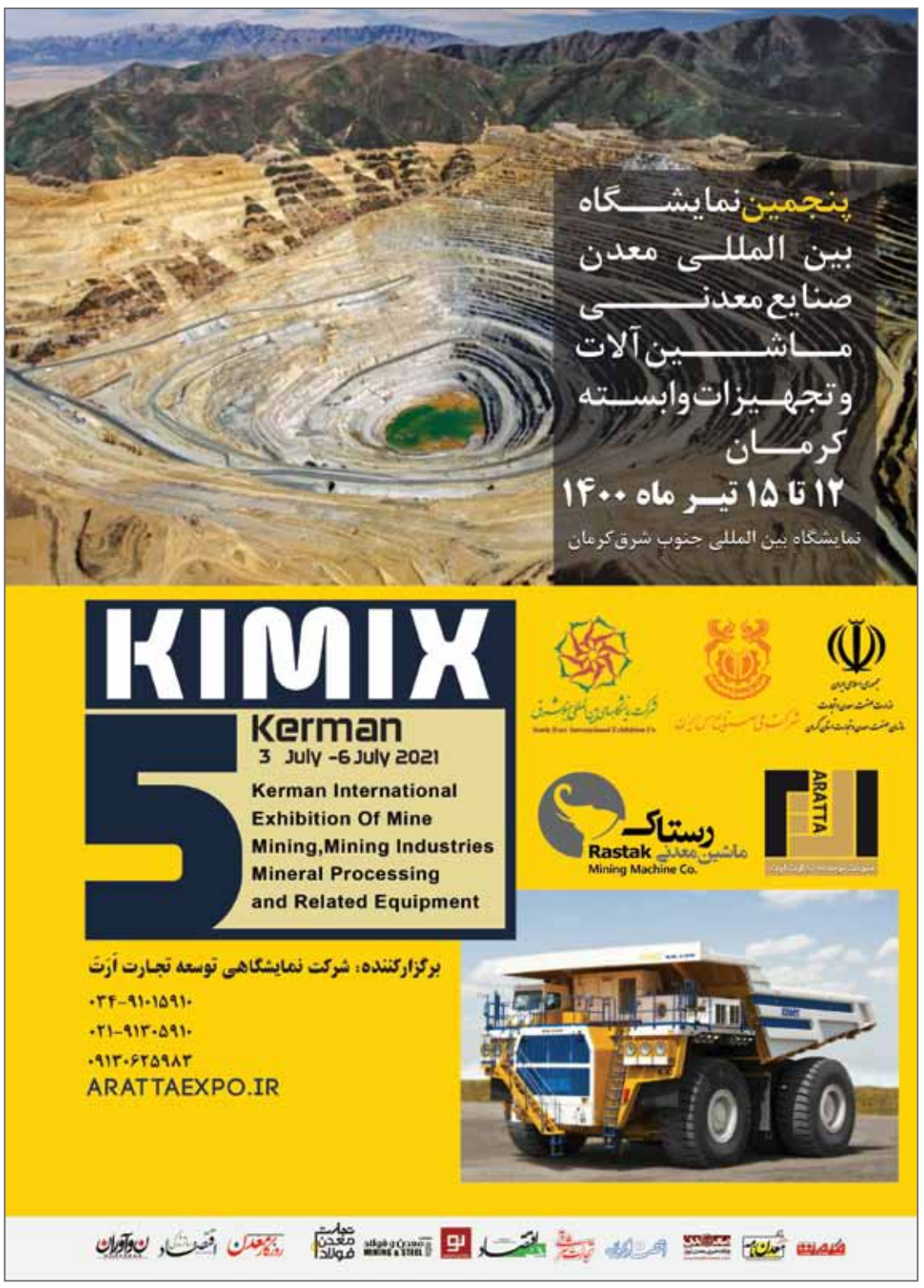
چراغ کم‌سوی صنایع کوچک



کوچک‌ها مورد توجه نبودند ۶
صنایع کوچک نیرومحرکه اقتصاد ۴
قربانیان بزرگ یک ویروس کوچک ۳
سر کوچک‌ترها در بورس بی کلاه ماند ۱۵
بزرگ و کوچک باید به کیفیت برسند ۸
دیواری به کوتاهی قد صنایع کوچک ۱۴
جرقه‌های کوچک تولید و اجاق بزرگ تجارت ۷
بنگاه‌های کوچک و متوسط آسیب‌پذیرتر هستند ۱۱
سرمایه چراغ معادن کوچک را روشن نگه می‌دارد ۵
گردهمایی کسب و کارهای کوچک با ظرفیت بزرگ اشتغالزایی ۹

عکس: ایسنا





سرمقاله



کسب‌وکار کوچک و بزرگ حمایت می‌خواهد

ناصر بزرگمهر / مدیر مسئول
management@smtnews.ir
به نام او که هر چه بخواهد همان می‌شود

موضوع، حمایت از کسب‌وکارهای کوچک است اما واقعیت حمایت از کسب‌وکار است، کوچک یا بزرگ آن مهم نیست.

دولت‌ها در برابر کسب‌وکار دو وظیفه مهم برعهده دارند:

اول، شناسایی مشکلات

دوم، حل آن مشکلات

متاسفانه در همه سال‌هایی که گذشت، مشکلات کسب‌وکارهای کوچک و بزرگ به صورت زیربنایی حل نشده است و حتی با توجه به نام‌گذاری‌های هر سال در جهت توجه به تولید ملی و خودکفایی، گامی اساسی هم برداشته نشده است.

البته گاهی به صورت مقطعی یا موضوعی یا موردی، کسب‌وکارهایی شناسایی یا در روابط خاص مطرح شده و دستوراتی هم بر همین اساس و بیشتر در جنبه خصوصی از طرف فلان وزیر و وزارتخانه و سازمان صادر و به حل مقطعی و موردی اکتفا شده است.

درحالی که در موضوع کسب‌وکارها، باید همه مشکلات، شناسایی و به حل آنها به صورت عمومی و برای همه مشاغل به صورت یکسان اقدام شود.

به نظر می‌رسد حل مشکلات بعد از شناسایی آنها در چند حوزه باید از سوی دولت و مجلس و قوه قضاییه همزمان با یک اراده واحد در چند موضوع شکل بگیرد:

اول، تهیه و تدوین قوانین زیربنایی و اساسی با هماهنگی نمایندگان همه اصناف و اتحادیه‌ها و وزارتخانه‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط توسط بخش خصوصی و با مهر و تایید مجلس که تبدیل به قانون شود.

دوم، حذف تمام قوانین قبلی، ماده‌ها و نرم‌ها و تبصره‌ها و آیین‌نامه‌ها توسط دولت و ابلاغ قوانین جدید کسب‌وکار باتوجه به نیاز امروز جامعه که بتواند در تغییر فضای اقتصادی تاثیرگذار باشد.

سوم، حذف ده‌ها سازمان به‌عنوان بزرگ‌ترین کارشکنان کسب‌وکارها که تقریبا اقتصاد مشاغل را به تعطیلی کامل کشانده‌اند، که نام آنها یک طومار است.

چهارم، حذف انواع عوارض که هر کدام برای کسب درآمد آویزان صاحبان کسب‌وکارها شده‌اند.

پنجم، تامین امنیت خیال صاحبان کسب‌وکارها بدون دخالت نهادهای مزاحم که نتیجه مثبتی در بازار و اقتصاد کشور هم نداشته است.

ششم، تعهد حفظ سرمایه‌های سرمایه‌گذاران، برای جلوگیری از فرار سرمایه و جذب سرمایه‌های جدید از بازارهای دلالی و خارج از کشور که بر رونق کسب‌وکارها بیفزاید.

هفتم، فضاسازی و آمادگی برای ایجاد کسب‌وکارهای نوین و خصوصا استفاده از اینترنت و همراهی با جوانان و همگامی با دنیای مجازی برای ایجاد مشاغلی که امروزه نیاز کشور است.

هشتم، مبارزه کامل با دریافت زیرمیزی‌ها و حذف بروکراسی‌های اداری و جلوگیری از زیان آنان در همه سازمان‌های مرتبط با هر کسب‌وکار کوچک و بزرگی که همه به آن آگاه هستند.

نهم، همراهی در اعطای زمین‌های مناسب، آب، برق، گاز و سایر امکانات دولتی با روش‌های ارزان و اقساطی، بدون مراحل سخت و پیچیده و انحصاری که امروزه مثلا در شهرک‌های صنعتی و امثالهم به وجود آمده است.

دهم، حذف سازمان‌های موازی و خصوصا اتحادیه‌های مشابه در اصناف کوچک که نه‌تنها دردی از جامعه کسب‌وکار نکاسته است، دردهای بیشتری را به وجود آورده و با پول اصناف خرده‌پا، اتحادیه‌هایی در نقش احزاب سیاسی شکل گرفته که بیشتر مسابقه ریاست‌طلبی در آنها مشخص و هویدا شده است.

یازدهم، مبارزه با اتاق‌های صبحانه‌خوری که بیشتر به حفظ منافع فردی چند سرمایه‌دار با نام و نشان و بی‌نام و نشان گره خورده و متاسفانه چون اژدهای چندسر، ریشه در دولت‌ها و بانک مرکزی یافته و بخش عمده تورم، گرانی، دریافت ارزهای ارزان و بازنگرداندن آنها در همین حوزه شکل گرفته و می‌گیرد.

دوازدهم، ایجاد بازار رقابتی در همه سطوح برای شناسایی دوغ و دوشاب و حذف رانت‌های پنهان در انحصاری بودن موارد خاص در واردات کالاها که بازار را به سمت و سوی مورد نظر افراد خاص هدایت می‌کند.

سیزدهم، آزادسازی بسیاری از کالاها از مبادی قانونی برای حذف بازار قاچاق و فراهم کردن شرایط لازم خصوصا در مواد اولیه مورد نیاز کسب‌وکارهای کوچک و بزرگ، که می‌تواند آرامش را هم به بازار مصرف‌کننده برگرداند.

چهاردهم، توجه به گمرک کشور، به‌عنوان مهم‌ترین دروازه واردات و صادرات و ساده‌سازی قوانین گمرکی که بتواند کالاهای مورد نیاز کسب‌وکارها را در اسرع وقت تامین کند.

پانزدهم، کمک جدی به حمل‌ونقل جاده‌ای، ریلی و هوایی، خصوصا جاده‌ای با تامین حداقل‌هایی مثل کامیون‌های نو و لاستیک و لوازم یدکی و امثالهم که بتوانند پشتیبان کسب‌وکارها باشند.

شانزدهم، مبارزه جدی با بانک‌های قاتل که با سودها و بهره‌های بیست سی چهل درصدی، دست همه نزول‌خوران را از پشت بسته و صدها کارخانه‌دار بزرگ و مغازه‌دار کوچک را در این سرزمین به خاک سیاه نشانده‌اند.

این موارد را می‌توان تا بیست و سی و صد و دویست هم در موضوعات مختلف نوشت؛ متاسفانه وضعیت کسب‌وکارهای کوچک و بزرگ و مشکلات آنها به حدی زیاد است که با یک ستون روزنامه راه به جایی نخواهد برد. اما بدانیم که از وجود انواع اسکله‌های غیرمجاز تا کولبری هموطنان نیازمندی که در فاجعه قاچاق کالا از جان خود مایه می‌گذارند، از شهرداری‌ها تا سازمان‌های بی‌ربطی مثل آتش‌نشانی که امروزه در کسب‌وکارها ربط پیدا کرده‌اند، از اداره استانداردی که هیچ نیرویی برای کنترل در اختیار ندارد تا سازمان‌هایی که قرار بوده است حامی مصرف‌کننده باشند و امروز در سایه چند کارخانه اداره می‌شوند، همه و همه کمر به قتل کسب‌وکار در این سرزمین برداشته و دقیقا برخلاف دستورات پی‌درپی رهبر معظم انقلاب در حمایت از کالای ایرانی، فروشنده ایرانی، مغازه ایرانی، کارخانه ایرانی و تولید ایرانی گام برمی‌دارند.

سهم بالای واحدهای خُرد در اشتغال و تولید

علیرضا رزم‌حسینی در مراسم انعقاد تفاهمنامه همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت با سازمان بورس و اوراق بهادار در جهت تامین مالی تولید با سرمایه‌های خرد مردمی، اجرای این طرح را یکی از برنامه‌های مهم برای هدایت نقدینگی سرگردان به سمت تولید در راستای مقابله و کنترل تورم و گرانی دانست و گفت: هرگونه تصمیم‌گیری در حوزه سیاست‌های پولی و اقتصادی باید در راستای تقویت صنعت، تولید، صادرات و واردات باشد و در غیر این صورت با افزایش نقدینگی در جامعه تورم و گرانی ایجاد می‌شود.

به گزارش شاتا، وزیر صنعت، معدن و تجارت اجرای طرح «تامین مالی تولید با سرمایه‌های خُرد» و طرح «اقتصاد مقاومتی با شرکت‌های برتر» را از برنامه‌های مهم وزارت متبوع خود برای هدایت نقدینگی به‌سمت حوزه تولید عنوان کرد و آنها را موجب افزایش تولید ناخالص داخلی، اشتغال و توسعه اقتصادی دانست.

رزم‌حسینی سهم واحدهای خرد در دنیا و ایران در حوزه اشتغال و تولید را بالا توصیف کرد و ایجاد یک بستر مناسب برای جذب سرمایه‌های خرد در این واحدها را از وظایف وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کرد و افزود: تحقق این هدف با استفاده از بازار سرمایه در دستور کار وزارتخانه قرار گرفته است. وی در ادامه با اشاره به خدمات مناسب مشاوره‌ای در حوزه تولید در شهرک‌های صنعتی کشور گفت: ظرفیت تولید در کشور قابل‌ملاحظه است و سیاست وزارت صنعت، معدن و تجارت در بخش تجارت بین‌المللی، واردات مدیریت شده و مبتنی بر تولید داخل است و واردات را براساس سیاست‌های بالادستی، در راستای تقویت واحدهای تولیدی مدیریت خواهد کرد.

در آستانه روز جهانی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط بررسی شد

چراغ کم‌سوی صنایع کوچک

۲۷ ژوئن برابر با ۷ تیر روز جهانی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط است. کسب‌وکارهای کوچک و متوسط که به آنها SME هم گفته می‌شود نقش بسیار پررنگی در اقتصاد ایفا می‌کنند؛ به‌طوری که بیشتر از ۶۰ تا ۷۰ درصد اشتغال کل جهان و ۵۰ درصد تولید ناخالص داخلی کشورها توسط همین کسب‌وکارهای کوچک و متوسط تامین می‌شود. در پرونده این شماره صمت به‌مناسبت روز جهانی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط درباره چالش‌ها و راهکاری توسعه کسب‌وکارهای کوچک در ایران با کارشناسان صحبت و نقش این بخش از اقتصاد را در توسعه بررسی کرده‌ایم.



عکس: آیدا فریدی

کسب‌وکارهای کوچک مزایای زیادی برای اقتصاد جهانی دارند که شرکت‌های بزرگ و صنایع سنگین از این مزایا برخوردار نیستند. از جمله مزایای توسعه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط می‌توان به پویایی و انعطاف‌پذیری، ظرفیت رشد سریع، بازدهی بالا، گستردگی جغرافیایی، تشویق به کارآفرینی و تاثیر زیاد آنها در تولید ناخالص یک کشور اشاره کرد. مجمع عمومی سازمان ملل متحد با تایید اهمیت کسب‌وکارهای کوچک در دستیابی به اهداف توسعه پایدار، ارتقای خلاقیت و نوآوری و همچنین فراهم آوردن فرصت کار پایدار برای همه، در هفتادوچهارمین دوره خود که آوریل ۲۰۱۷ برگزار شد، ۲۷ ژوئن را روز جهانی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط (MSME Day) اعلام کرد.

کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در ایران

بخش اعظمی از اقتصاد جمهوری اسلامی ایران را بنگاه‌های بزرگ دولتی و نیمه‌دولتی تشکیل می‌دهند که بیش از ۸۰ درصد اقتصاد کشور را در اختیار خود دارند. این موضوع هرچند باتوجه به نقش قابل‌توجه بنگاه‌های درگیر در فرآیندهای استخراج و پالایش و فروش نفت خام و فرآورده‌های آن، صنایع پتروشیمی و صنعت گاز در کشور طبیعی به‌نظر می‌رسد، اما در عمل باعث وابستگی شدید اقتصاد کشور و بودجه دولت به این بخش و افزایش اهمیت بنگاه‌های بزرگ فعال (و اغلب دولتی) در این صنایع در اقتصاد کشور شده، این در حالی است که بنگاه‌های کوچک و متوسط (SME) از نظر تعداد، بخش اعظمی از بنگاه‌های اقتصادی کشور را تشکیل می‌دهند. تعریف کسب‌وکارها یا صنایع کوچک و متوسط در کشورهای مختلف متفاوت است، اما رایج‌ترین ملاک تقسیم‌بندی شرکت‌ها براساس تعداد کارکنان است. در ایران هم براساس طبقه‌بندی اداره آمار بانک مرکزی واحدهای با کمتر از ۱۰ کارکن «خرد»، ۱۰ تا ۴۹ کارکن «کوچک»، ۵۰ تا ۹۹ کارکن «متوسط» و بالاتر از ۱۰۰ کارکن «بزرگ» نامیده می‌شوند. براساس آخرین آمار سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، بنگاه‌های کوچک و متوسط بیش از ۸۰ درصد بنگاه‌های صنعتی کشور را تشکیل می‌دهند که نزدیک به ۱۰ درصد درآمد صادراتی کشور را تامین می‌کنند.

مهم‌ترین مشکلات کسب‌وکارهای کوچک

باوجود اینکه همه تصمیم‌گیران ارشد کشور از مزایای توسعه کسب‌وکارهای کوچک آگاه هستند، چالش‌های پیش روی این بنگاه‌ها سبب شده در سال‌های اخیر شاهد کاهش فعالیت و تعطیلی بسیاری از این کسب‌وکارها باشیم. از مهم‌ترین چالش‌ها و مشکلات پیش روی کسب‌وکارهای کوچک می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- نبود متولی واحد و وحدت رویه بین دستگاه‌های متولی
- ناکارآمدی سیستم بانکی در تامین سرمایه موردنیاز
- واردات بی‌رویه کالاها
- نرخ بالای تورم
- بروکراسی اداری طولانی
- کمبود سرمایه در گردش
- کیفیت پایین تولیدات داخلی
- کمبود نیروی انسانی متخصص

راهکارهای توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط

باتوجه به شعار سال، توجه به کسب‌وکارهای کوچک و می‌تواند یکی از عوامل دستیابی به هدف توسعه اجتماعی رشد اقتصادی محسوب شود. از جمله راهکارهایی که می‌تواند باعث توسعه این کسب‌وکارها و تسهیل کارآفرینی در این بخش از اقتصاد شود عبارتند از:

- تدوین ساختار نهادی مناسب و منسجم برای حمایت از کسب‌وکارها
- گسترش بانکداری توسعه‌ای یا نهادهای مالی
- ارائه تسهیلات و حمایت‌های دولتی
- همکاری نزدیک صنعت و دانشگاه

مزیت‌ها و منافع صنایع کوچک

۱- حمل‌ونقل: هزینه ارسال محصول به مشتری یا آوردن مشتری به محل ارائه خدمات سهم قابل‌ملاحظه‌ای از هزینه تمام شده را تشکیل می‌دهد. اگر پراکندگی جغرافیایی تقاضا با پراکندگی جغرافیایی عرضه همراه شود هزینه‌ها کاهش می‌یابد، اما اگر عرضه به‌صورت متمرکز و بدون توجه به پراکندگی تقاضا باشد، افراد برای تهیه کالای مورد نیاز خود مجبور خواهند بود هزینه حمل‌ونقل تا محل عرضه را نیز متحمل شوند؛ به این ترتیب کوچک بودن، حداقل در سطح بنگاه، کارخانه و مغازه شانس بیشتری برای موفقیت دارد.

۲- اندازه بازار: بازار کوچک، صنایع کوچک را طلب می‌کند. امروزه باتوجه به تغییر ذائقه مصرف‌کنندگان و میل به‌سوی تنوع‌طلبی، جای کار را برای صنایع بزرگ با تولید انبوه تقریبا از بین برده و بنگاه‌های بزرگ در صورتی می‌توانند در بازار بمانند که از انعطاف‌پذیری فوق‌العاده‌ای برخوردار باشند، اما اغلب چنین نیست؛ نتیجه اینکه امتیاز خاصی برای صنایع بزرگ در بازارهایی که به بخش‌های کوچک‌تری تقسیم شده‌اند، وجود ندارد.

۳- هزینه تنظیم: صنایع کوچک می‌توانند با هزینه کمتری نسبت به صنایع بزرگ سطح تولید خود را تنظیم نمایند.

۴- مؤثر بودن: مؤثر بودن، مبتنی بر این اصل است که محصولات و خدمات مختلف برای افراد مختلف معنی متفاوت دارند؛ برای مثال پیراهن معمولی که در بازار به‌صورت آماده موجود است، با پیراهنی که خیاط برای فرد متشخصی به‌صورت سفارشی دوخته، یکی نیست. طبیعتا یک کارخانه پیراهن‌دوزی می‌تواند پیراهن‌های نوع اول را به قیمتی ارزان‌تر از خیاط بدوزد، اما افراد می‌توانند پیراهن‌های مخصوص را به‌طور موثرتری از خیاط تهیه کنند.

۵- نحوه کنترل: این اثر یک متغیر به‌شدت رفتاری و به‌سختی قابل اندازه‌گیری است. در محیط‌های کوچک، انرژی کارآفرینی و تکاپوی سازمانی را می‌توان به‌شکل بهتر و مطلوب‌تری «کنترل» و به‌خوبی «هدایت» کرد.

باتوجه به مزایای یادشده یکی از اولویت‌های اساسی در برنامه توسعه اقتصادی بسیاری از کشورها، ایجاد و حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط است. بنگاه‌های کوچک در ایجاد اشتغال و فراهم کردن بستر مناسب برای افزایش تولیدات و صادرات نقش مهمی دارند. در بیشتر کشورها، بنگاه‌های کوچک و متوسط عامل جذب و اشتغال بخش عظیمی از جمعیت کشورها و آموزش نیروی کار متخصص هستند. آنچه در کارآیی این واحدها در اقتصاد هر کشوری موثر است، این نکته است که در این واحدها در یک فضای رقابتی با کمترین هزینه و زمان همراه با رعایت استانداردهای مختلف انتقال، نگهداری، فروش کالاها یا خدمات به مصرف‌کنندگان انجام شود.

سخن پایانی...

کسب‌وکارهای کوچک معمولا سهم بزرگی از بخش‌های آسیب‌پذیر جامعه، مانند زنان سرپرست خانوار و خانواده‌های روستایی را تحت پوشش قرار می‌دهند.

توسعه و توجه به این کسب‌وکارها می‌تواند قدم ویژه‌ای برای مبارزه با فقر و بیکاری در جامعه باشد. باتوجه به نرخ تورم بالا، شیوع بیماری کرونا و مشکلات اقتصادی خرید و حمایت بیشتر از این کسب‌وکار می‌تواند راهکار حمایتی مناسبی برای عبور از این روزهای سخت باشد.

ویژه تر از خبر

جایگاه SMEها در اقتصاد امروز

عبدالله غفاری- کارشناس اقتصاد: صنایع کوچک و متوسط حداقل از ۴ جنبه بر اقتصاد جهانی تاثیر می‌گذارند: کارآفرینی، نوآوری و تغییر فناوری، پویایی صنعت و ایجاد اشتغال و درآمد. تعاریف شرکت‌های کوچک و متوسط باتوجه به ساختار سنی، جمعیتی، فرهنگی و درجه توسعه‌یافتگی کشورها متفاوت است. هر کشور باتوجه به شرایط خاص خود تعریفی از این کسب‌وکارها ارائه کرده و بیشتر این تعریف‌ها براساس معیارهای کمی مانند تعداد کارکنان و میزان گردش مالی مطرح شده‌اند.

- بنگاه‌های کوچک و متوسط در اتحادیه اروپا این‌گونه دسته‌بندی می‌شوند:

۱. بنگاه‌های خرد: ۹-۱ نفر نیروی کار
۲. بنگاه‌های کوچک: ۴۹-۱۰ نفر نیروی کار
۳. بنگاه‌های متوسط: ۲۴۹-۵۰ نفر نیروی کار

به‌علاوه گردش مالی سالانه آنها باید کمتر از ۴۰ میلیون یورو و تعادل ترازنامه کمتر از ۲۷ میلیون یورو باشد. از نظر اقتصادی باید مستقل باشند و بیش از ۵۰ درصد آن متعلق به بخش خصوصی باشد.

- در امریکا کسب‌وکارهایی که کمتر از ۵۰۰ نفر پرسنل داشته باشند، شرکت کوچک نامیده می‌شوند.

- در آلمان کسب‌وکارهای کمتر از ۱۰ نفر پرسنل را کوچک و از ۱۰ تا ۴۹۹ نفر را کسب‌وکارهای متوسط محسوب می‌کنند. از نظر گردش مالی، صنوف دارای تا ۲۵ میلیون یورو گردش مالی در سال را صنوف متوسط و صنوف دارای گردش مالی در حدود ۲۵۰ هزار یورو را صنوف کوچک به‌حساب می‌آورند.

دلایل مختلفی درباره علل اقبال به کسب‌وکارهای کوچک و متوسط ارائه شده است. برخی معتقدند سازمان‌های بزرگ در خلق ایده‌های نوین موفق هستند اما در استفاده از آنها به لحاظ تجاری بسیار ضعیف عمل می‌کنند. پن روز، به‌عنوان یک اقتصاددان، در نظریه اقتصادهای حاشیه‌ای خود اظهار می‌کند در شرایط شکوفایی و رونق اقتصادی، ایجاد فرصت‌های رشد برای صنایع کوچک و متوسط، ممکن‌الحصول‌تر و راحت‌تر از توسعه صنایع بزرگ است. روش بکارگیری نوآوری‌ها در صنایع بزرگ، به سبب ساختار خاص این صنایع، با آرامش و طبق برنامه‌ریزی میان مدت یا بلندمدت صورت می‌پذیرد. در بنگاه‌های بزرگ، تنها نوآوری‌های متناسب با شرایط بازار و استراتژی بنگاه و قابلیت انعطاف ماشین‌آلات موجود به‌کار گرفته می‌شود و مدیران از بکارگیری دیگر نوآوری‌ها صرف‌نظر می‌کنند، اما در بنگاه‌های کوچک این نوع محدودیت‌ها وجود ندارد، چراکه آنها با هزینه‌های عمومی کم و ظرفیت محدود ماشین‌آلات، انعطاف‌پذیری بیشتری دارند.

در ۲دهه اخیر، ۳ تحول اساسی در اقتصاد جهانی رخ داد که موجب رشد بیشتر فعالیت‌های اقتصادی کوچک را نسبت به فعالیت‌های بزرگ فراهم ساخت؛ این تغییرات عبارتند از:

الف) شدت یافتن رقابت جهانی، توسعه حمل‌ونقل، تحول در تبادل اطلاعات و فناوری ارتباطات که موجب افزایش مبادلات بازرگانی و وحدت اقتصاد جهانی شد.

ب) افزایش بی‌اطمینانی که تاثیر مستقیم بر رشد نرخ بهره، تورم و بیکاری، ناپایداری نرخ تسعیر ارز و افت شدید نرخ رشد کشورهای صنعتی داشت.

ج) تشدید تقسیم بازارها ناشی از رشد تقاضای مصرف‌کنندگان برای تولیدات متنوع که این تحول، صنایع را مجبور ساخت تاکید بیشتری بر تنوع محصولات داشته باشند.

در کل می‌توان گفت بزرگ بودن صنایع، مزایا و منافعی برای تولیدکنندگان به همراه دارد. اثر مقیاس تولید، اثر دامنه محصولات، اثر تجربه و اثر سازماندهی، باعث مزیت یافتن صنایع بزرگ شده است. در تحلیل‌های اقتصادی برای تولید یک محصول گاهی مزایای صنایع بزرگ بیشتر است و گاهی مزایای صنایع کوچک. بررسی‌ها نشان داده جز در برخی موارد (مثل تولید کالاهای پتروشیمی و مواد اولیه)، می‌توان از مزیت صنایع کوچک و متوسط برای تولید اغلب کالاها استفاده کرد.

گسترش صنعت
صمت
شنبه
۵ تیر ۱۴۰۰
۱۵ ذی‌القعده ۱۴۴۲
۲۶ ژوئن ۲۰۲۱
شماره ۱۸۲۲
پیاپی ۳۱۴۰



صنایع کوچک
نیرومحرکه اقتصاد



صنایع کوچک
تحقق‌بخش شاخص‌های
اقتصاد مقاومتی



دیواری به
کوتاهی قد
صنایع کوچک

www.sanatnewspaper.com

تحلیل روز

صمت پیامدهای تضعیف بنگاه‌های خرد و متوسط را بررسی کرد

قربانیان بزرگ یک ویروس کوچک



عکس: آیدا فریدی

امیرعباس آذرموند: سال گذشته بسیاری از بخش‌های اقتصاد ایران تحت تاثیر شیوع کرونا با مسائلی مواجه شدند. از جمله بخش‌هایی که مشکلات فراوانی را تجربه کردند بنگاه‌های خرد و متوسط بود. این بخش به دلیل تعطیلات متعدد محدودیت‌های کرونایی رکود بزرگی را تجربه کرد. در این میان به نظر می‌رسد با وجود حمایت‌هایی که دولت وعده آن را داده بود مشکلات این بخش همچنان پابرجاست. این در حالی است که ایجاد اشتغال در این بخش‌ها کم‌هزینه‌تر بوده و با تاکید بر همین مزیت دولت‌ها می‌توانند با حمایت‌های بهتر و اصلاح فضای کسب‌وکار به بهبود شاخص بیکاری و ایجاد اشتغال در کشور بپردازند.

اقتصاد ایران چند سالی است حال و روز خوشی ندارد. از تحریم تا کرونا مشکلاتی ایجاد کردند که اقتصاد ایران به وضعیت زار امروز افتاده است. در عین حال هر بخش بسته به فشاری که تحمل می‌کند با مسائل ویژه خود نیز مواجه می‌شود. بنگاه‌های خرد و متوسط در اقتصاد ایران همواره مشکلات فراوانی داشته و دارند. فضای غیررقابتی و رانتی حاکم بر اقتصاد سبب شده تا این بنگاه‌ها کمتر بتوانند خودی نشان دهند. اما این شرایط وقتی با کرونا همزمان شد، فشارها را دوچندان کرد. بیش از هر چیز می‌توان شدت این فشارها را در کاهش اشتغال کشور بررسی کرد. از آنجا که بخش خرد و کوچک به‌تنهایی بیش از ۶۰ درصد اشتغال کشور را ایجاد کرده‌اند، نیازمند توجه ویژه‌ای هم هستند.

بحران کار، از پاییز ۹۳ تا پایان ۹۸

به گزارش صمت از پاییز ۹۳ تا پایان سال ۹۸ به طور متوسط در هر فصل در مقایسه با فصل پیش از آن بیش از ۷۰۰ هزار نفر به جمعیت فعال کشور افزوده شد؛ به این معنا که سالانه حدود ۳ و نیم میلیون نفر در این مدت بر جمعیت فعال کشور افزوده شده که در مقایسه با عدم افزایش جمعیت فعال در دهه ۸۰ رقم قابل‌توجهی محسوب می‌شود. از نظر بازوی پژوهشی مجلس شورای اسلامی مشخصه این دوره را می‌توان تصمیم جوانان برای ورود به بازار کار به شمار آورد. گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد این تحولی است که زنان، افراد دارای تحصیلات دانشگاهی و متولدان دهه ۷۰ در آن نقش پررنگی داشته‌اند. نکته مهم این است که در بازه مورد بحث حدود ۸۵ درصد از جمعیت اضافه شده به جمعیت فعال شاغل شده‌اند. در این دوره و در هر فصل حدود ۶۲۱ هزار نفر بر تعداد شاغلان کشور اضافه شده است. نکته کلیدی اینجاست که در آغاز این دوره هنوز تحریم‌های جهانی علیه جمهوری اسلامی پابرجا بود و برجام نهایی نشده بود. با این حال، اشتغال کشور رو به افزایش گذاشته بود. مشاغل ایجادشده در این دوره اغلب با وضعیت «کارکن مستقل» دسته‌بندی می‌شوند و کمتر دارای قرارداد به طور متعارف بوده‌اند. این مشاغل عمدتا در بخش بنگاه‌های کوچک و متوسط دسته‌بندی می‌شوند. بنگاه‌هایی که گفته می‌شود افزون‌بر ۸۰ درصد اشتغال در ایران را به خود اختصاص می‌دهند و در مقابل تنها ۶ درصد منابع تسهیلاتی را در اختیار می‌گیرند.

اهمیت بنگاه‌های کوچک و متوسط در ایجاد آسان‌تر شغل و فضای رقابتی آن است. رانت به این بخش تعلق نمی‌گیرد و به همین دلیل در فضای اقتصاد سیاسی ایران این بنگاه‌ها با اینکه نقش مهمی در تولید و اشتغال دارند امکان پیشرفت ندارند و بسیاری از این بنگاه‌ها پس از چند سال فعالیت به سمت تعطیلی می‌روند.

فضای اشتغالزایی ایجاد شده در حد فاصل سال ۹۳ تا ۹۸ نیز با آغاز شیوع کرونا در کشور به پایان خود رسید و روندی یکسره متفاوت را در پیش گرفت؛ روندی که از نظر برخی مراکز رسمی منجر به اعلام تکرقمی شدن نرخ بیکاری شد. آمارهای رسمی هم گویاست گرچه نرخ بیکاری در سال ۹۹ به کمتر از ۱۰ درصد رسیده اما این مهم نه ناشی از ایجاد اشتغال جدید بلکه بیش از هر چیز برآمده از کاهش جمعیت متقاضی شغل و فعال کشور بوده است.

کرونا و تحریم، نفس اقتصاد را گرفت

در یکی از تحلیل‌های ارائه‌شده درباره وضعیت اقتصادی سال گذشته ایران تاکید شده که بحران کرونا فشاری مضاعف بر تحریم‌ها را بر اقتصاد ایران وارد کرد. با این حال، فشار این دو بحران با یکدیگر تفاوت‌های مهمی هم دارد؛ تحریم‌ها بر تولید بزرگ و کارخانه‌ای کشور متمرکز شده بود اما بحران کرونا قبل از هر چیز بر صنایع کوچک و متوسط اثر منفی گذاشت. در این میان نباید فراموش کنیم اقتصاد کشور در یک وضعیت بحرانی با پدیده کرونا مواجه شد. دو سال رشد منفی پی‌درپی در سال‌های ۹۷ و ۹۸ به اندازه زیادی رمق اقتصاد را گرفته بود که شیوع کرونا هم مزید بر علت شد. بیماری کرونا اثری مشهود در تمامی کشورهای جهان از خود به جای گذاشت اما ساختار شکننده و آسیب‌پذیر بازار کار ایران عمق تاثیر این بیماری را شدت بخشیده است. از جمله این موارد سهم ۶۰ درصدی اشتغال غیررسمی در کشور و سهم بالای بنگاه‌های خرد و متوسط و کارکنان مستقل از کل اشتغال موجود در کشور است. شیوه تامین منابع بودجه و تصمیم‌گیری درباره مصارف آن آثار قابل‌توجهی بر شاخص‌های تورم، رشد اقتصادی و رفاه عمومی دارد. بسیاری از مشکلات اقتصادی امروز ایران ریشه در مشکلات بودجه‌ریزی کشور دارد به همین دلیل تاکید شده هدایت صحیح منابع بودجه در جهت فعالیت‌ها و برنامه‌های دارای اولویت و مسائل محوری کشور از جمله حل مسئله اشتغال، موثرترین سیاست خواهد بود. عمق اثرگذاری خط مشی بودجه بر اشتغالزایی و بازار کار در این است که در کمترین آمارها هم تاکید شده دست‌کم ۶۵ درصد کل اشتغال‌های کشور را بنگاه‌های خرد و کوچک تامین کردند. این در حالی است که بنگاه‌های خرد و کوچک به‌شدت نسبت به تحولات اقتصادی حساس و آسیب‌پذیر هستند.

ساختار اشتغال در حوزه‌های مختلف

در آخرین گزارشی که مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی درباره ساختار اشتغال منتشر کرده به وضعیت فضای کشور در پاییز ۹۹ دست زده است. نتایج نشان می‌دهد در پاییز سال گذشته نسبت به فصل مشابه سال قبل از آن جمعیت غیرفعال کشور ۲ میلیون و ۱۸۱ هزار نفر افزایش یافته بود. این در حالی است که همزمان از جمعیت شاغل یک میلیون و ۳۰ هزار نفر، از تعداد بیکاران ۴۷۵ هزار نفر و یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر نیز از جمعیت فعال کشور کاسته شده است. باید توجه داشت هرچه از ابتدای سال به انتهای سال می‌نگریم، این وضعیت اصلاح می‌شود و شدت کمتری نسبت به گذشته پیدا می‌کند.

در میان بخش‌های مختلف اقتصاد کشور بیشترین کاهش اشتغال را بخش خدمات با ۷۴۱ هزار نفر تجربه کرده است. باید توجه کنیم صنعت و خدمات دو بخشی هستند که بیشترین بنگاه‌های خرد و کوچک را در خود جا داده‌اند. ضمنا باید توجه داشت که بخش تولید کارخانه‌ای کشور در سال ۹۹ از زیر فشار رکودی خارج شد اما صنایع کوچک با فشاری جدید مواجه شدند. بنا بر گزارش‌ها بخش کشاورزی و صنعت نیز هر کدام با کاهش ۲۸۶ هزار و ۸ هزار نفری کارکنان مواجه شدند.

به این ترتیب کاهش نرخ بیکاری در سال گذشته نمی‌تواند نشان‌دهنده حرکت در مسیری درست باشد. درواقع توجه یک‌طرفه به کاهش نرخ بیکاری می‌تواند گمراه‌کننده باشد. با این حال، ایجاد شغل در شرایط فعلی از سوی دولت و در بخش صنایع بزرگ تقریبا به امری محال می‌ماند. اقتصاد ایران درگیر کسری بودجه‌های بزرگی است که خود مولود تورم افسارگسیخته هستند. درنتیجه دولت در دخل و خرج روزمره خود نیز انضباط را در دستور نگذاشته و نمی‌تواند حساب‌های خود را تراز کند.

از سوی دیگر شیوع کرونا بیشترین فشارها را بر این بخش وارد کرد. مشاغل بسیاری به دلیل تعطیلی‌های پی‌درپی از بین رفت. گرچه دولت در سال گذشته هم وعده حمایت از این بخش را داده بود و حتی برخی حمایت‌ها را هم در عمل انجام داد اما این حمایت‌ها در مقابل انبوه مشکلات این بخش ناچیز است.

سخن پایانی

نباید فراموش کرد افزایش جمعیت غیرفعال، پیامدهای مهمی در سیاست‌گذاری دارد و فعال کردن افراد غیرفعال حتی از استخدام دوباره بیکاران دشوارتر است. همچنین بررسی آمارها نشان می‌دهد ۱۰.۱ درصد از جمعیت فعال در دوره مورد بررسی از بازار کار خارج شده و غیرفعال شده‌اند. اما باید سیاست‌گذاران به این نکته نیز توجه کنند که اگر این افراد در بازار کار باقی می‌ماندند و به جمعیت بیکار افزوده می‌شدند نرخ بیکاری به جای تکرقمی شدن اکنون به ۱۸.۴ درصد می‌رسید.

نوبت اول

«آگهی فراخوان»

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان (سهامی عام)
با اطمینان بسازید

ردیف	نوع فراخوان	شماره	موضوع	مهلت دریافت اسناد	مهلت ارائه پیشنهاد
۱	مناقصه	۹۹۰۶۲۶۹	خرید ۳۴۴۲ جفت پوتین آتشکاری	۱۴۰۰/۰۴/۰۸	۱۴۰۰/۰۴/۰۸
۲	مناقصه بین‌المللی	۹۹۰۴۰۱۶	خرید ۱۱۲۵ ردیف بیرینگ	۱۴۰۰/۰۴/۲۶	۱۴۰۰/۰۴/۲۶

ضمناً لیست استعلام‌های مربوط به خریدهای متوسط (بدون برگزاری مناقصه) در سایت شرکت به آدرس ذیل درج می‌گردد.

سایر موارد:

۱- زمان دریافت اسناد: از تاریخ نشر آگهی نوبت اول تا پایان ساعت اداری مهلت دریافت اسناد (مندرج در جدول)

۲- جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر به آدرس www.esfahansteel.ir مراجعه فرمایید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۴/۰۷

روابط عمومی ذوب آهن اصفهان

نوبت اول
شناسه ۱۱۴۸۶۱۲

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی

شماره مجوز: ۱۵۸۴ – ۱۴۰۰

نام دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه هرمزگان

موضوع مناقصه: تهیه مصالح، تعمیرات، بلاستینگ، رنگ‌آمیزی اجرای سیستم کولینگ فومینگ مخازن در تاسیسات انبار نفت و اسکله کیش

تاریخ مهلت و نشانی محل دریافت تحویل اسناد مناقصه: پس از انتشار آگهی نوبت دوم در روزنامه کلیه مناقصه‌گران برای دریافت کامل اسناد مناقصه و بارگذاری پاکت‌های الف و ب و ج به سایت http://setadiran.ir مراجعه نمایند. شماره‌های تماس: ۷۶ و ۳۲۵۱۳۲۷۵-۰۷۶

۱- نوع و مبلغ تضمین فرایند ارجاع کار: ضمانت نامه به مبلغ ۲،۹۹۰،۰۰۰،۰۰۰ (دو میلیارد و نهصد و نود میلیون) ریال طبق "آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی" به شماره ۱۲۲۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ به نام شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران منطقه هرمزگان.

۲- مبلغ برآورد ۹۲۵،۷۴۱،۶۴۳،۵۹ ریال.

۳- مدت اجرای کار ۳۶۵ روز (۱۲ ماه) می‌باشد.

۴- دارای حداقل سابقه کاری مرتبط.

۵- دارا بودن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی و گواهینامه تعیین صلاحیت کار از اداره کل تعاون و کار و رفاه اجتماعی استان هرمزگان. (تصویر گواهینامه‌ها در هر دو پاکت ب و پاکت ارزیابی کیفی قرار داده شود).

۶- ارائه آگهی مربوط به شخص یا اشخاصی که طبق آخرین تغییرات در روزنامه رسمی مجاز به امضاء اسناد تعهدآور شرکت می‌باشد. (تصویر آخرین تغییرات اساسنامه در پاکت ب و پاکت ارزیابی کیفی قرار داده شود).

۷- تصویر اساسنامه شرکت (مناقصه‌گر) در پاکت ب و پاکت ارزیابی کیفی قرارداده شود.

۸- ارائه تاییدیه آخرین نمونه امضاء مدیرعامل و رییس هیات‌مدیره در پاکت ب و پاکت ارزیابی کیفی.

۹- احراز امتیاز حداقل ۶۰ براساس معیارهای توانمندی‌های بهداشتی و زیست‌محیطی (HSE) الزامی می‌باشد و ارزیابی کیفی در این مناقصه ساده بوده و داشتن دو قرارداد مشابه در حد معاملات کلان با ارائه مستندات کافی می‌باشد.

۱۰- توزیع اسناد پس از انتشار آگهی نوبت دوم به مدت ۷ روز از تاریخ ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ لغایت ۱۴۰۰/۰۴/۱۲، مهلت تحویل پاکت‌ها به دبیرخانه کمیسیون مناقصات (الف، ب و ج ارزیابی کیفی) تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۳، بازگشایی پاکت‌های ارزیابی کیفی مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۶ می‌باشد و تاریخ بازگشایی پاکت‌های (الف، ب و ج) متعاقباً اعلام خواهد شد. (هریک از پاکت‌های تضامین، ارزیابی یک لفاف سربسته در مهلت و محل تعیین شده همراه با نامه به دبیرخانه مناقصات این شرکت تحویل گردد.)

۱۱- تذکر مهم: پس از طی مراحل قانونی، پاکات الف، ب و ج مناقصه‌گرانی مفتوح خواهد شد که حداقل امتیاز لازم در ارزیابی HSE را کسب کرده باشند.

۱۲- به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و همچنین پیشنهاداتی که پس از مهلت مقرر در فراخوان واصل گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد. ارقام به ریال و حروف / عدد درج و فاقد خط‌خوردگی / لاک گرفتگی... باشد.

***نکته مهم تمامی مناقصه‌گران / شرکت‌ها باید در سامانه ستاد ثبت‌نام و کلیه پاکات الف و ب و ج خود را در سامانه بارگذاری نموده و لازم بذکر است در صورت عدم ورود به سامانه جهت بارگذاری اسناد، دریافت پاکت فیزیکی آنها امکان‌پذیر نمی‌باشد.

روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه هرمزگان

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۴/۱۲

فراخوان ارزیابی کیفی با شماره ۱۴۰۰/۷۵/ ۱۱

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه و شهرسازی
سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای

سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای کشور در نظر دارد پروژه ذیل را از طریق مناقصه به شرح زیر به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

شماره فراخوان	موضوع فراخوان
۱۴۰۰-۷۵-۱۱	ارزیابی کیفی تامین کنندگان منابع مالی جهت اجرای سیستم هوشمند تردد ناوگان حمل و نقل جاده‌ای (سپهتن)

محل دریافت اسناد : سامانه تدارکات الکترونیک دولت به نشانی www.setadiran.ir
جهت اطلاع بیشتر به سایت http://IETS.MPORG.IR مراجعه نمایید
آخرین مهلت دریافت اسناد : تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۰/۴/۱۲
آخرین مهلت ارائه اسناد: تا ساعت ۱۴ مورخ : ۱۴۰۰/۴/۲۶
محل تحویل به صورت الکترونیکی: سامانه تدارکات الکترونیک دولت به نشانی www.setadiran.ir
تاریخ بازگشایی پاکات : ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۰/۴/۲۷
محل بازگشایی پاکات : سالن جلسات سازمان واقع در تهران بلوار کشاورز خ فلسطین جنوبی خ دمشق پلاک
-ارزیابی فنی متقاضیان پس از احراز شرایط کیفی صورت میپذیرد
-متقاضیانی که نسبت به دریافت اسناد اقدام می نمایند بایستی در جلسه توجیهی که در ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۰/۴/۱۳ برگزار خواهد شد شرکت نمایند.

دبیرخانه کمیسیون سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای کشور
شناسه آگهی ۱۱۵۴۳۹۱
م الف ۱۱۳۱

نوبت دوم
شناسه ۱۱۴۹۷۹۷

فراخوان مناقصه عمومی (یک مرحله‌ای)

شماره: ۸۷۴۰۰۰۰۱

منطقه هفت عملیات انتقال گاز در نظر دارد «احداث ۵ دهنه پل استاندارد جهت ایمن‌سازی خطوط لوله حوزه مرکز بهره‌برداری همدان» را به روش مناقصه عمومی و ارزیابی کیفی (همزمان) و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به شماره ۲۰۰۰۰۹۱۵۰۹۰۰۰۰۰۱ به پیمانکاران واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از متقاضیان شرکت در مناقصه دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه و کار برگ استعلام ارزیابی کیفی از طریق سامانه ستاد اقدام نمایند.

۱- نام و نشانی مناقصه‌گزار: منطقه ۷ عملیات انتقال گاز

۲- موضوع مناقصه: احداث ۵ دهنه پل استاندارد جهت ایمن‌سازی خطوط لوله حوزه مرکز بهره‌برداری همدان

۳- نوع و مبلغ ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۵۹۰/۴۰۸/۰۱۰ ریال مطابق آخرین آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی

۴- برآورد کارفرما: ۱۱/۸۰۸/۱۶۰/۲۰۱ ریال براساس فهرست بهای ابنیه سال ۱۴۰۰ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

۵ - محل دریافت و تحویل اسناد:

۵-۱) محل دریافت اسناد: از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir)

۵-۲) مهلت دریافت اسناد: از تاریخ ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ لغایت ۱۴۰۰/۰۴/۱۵

۵-۳) زمان تحویل اسناد: ۱۴۰۰/۰۴/۲۹

۶- زمان بازگشایی: ۱۴۰۰/۰۴/۳۱

تذکر: در صورت تغییر تاریخ بازگشایی فعلی (براساس عوامل غیرقابل پیش‌بینی) زمان بازگشایی جدید از طریق اطلاعیه کتبی و سامانه ستاد به اطلاع مناقصه‌گران خواهد رسید.

۷ - محل گشایش پاکات: همدان - بلوار سی متری سعیدیه - منطقه ۷ عملیات انتقال گاز

۸- شرایط لازم جهت شرکت در مناقصه:

- دارا بودن حداقل رتبه ۵ ابنیه و ساختمان با راه و ترابری از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و داشتن گواهینامه صلاحیت ایمنی پیمانکاران و کسب امتیاز لازم از کمیته فنی بازرگانی، مابقی شرایط لازم جهت شرکت در مناقصه در کاربرگ‌های استعلام ارزیابی کیفی درج گردیده است. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه ستاد به آدرس setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق نمایند. شماره تماس با امور پیمانها: ۳۸۴۱۳۰-۰۸۱ فکس: ۳۸۲۰۰۹۶۰-۰۸۱ داخلی ۴

روابط عمومی منطقه ۷ عملیات انتقال گاز

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۳/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۴/۰۵

یادداشت



شکل‌گیری ابرادغام‌ها در صنعت خودرو

امیرحسن کاکایی/عضو هیات علمی
دانشگاه علم و صنعت

صنایع پیشران کمک زیادی به کسب‌وکارهای و بنگاه‌های کوچک اقتصادی می‌کنند. صنعت خودرو یکی از صنایع پیشران بوده که حدود ۶۰ صنعت را با خود همراه کرده است. این صنعت نامش با مفهوم تولید انبوه و صنعتی‌شدن در قرن بیستم گره خورده است. محصولی به‌نام خودرو در قرن نوزدهم ظهور کرد اما این فورد و روش تولید انبوه بود که خودرو را تبدیل به یک ابزار زندگی کرد و امروز در عمل بدون خودرو زندگی را نمی‌توان تصور کرد. این صنعت در بیش از صد سال تغییرات زیادی کرده و در حال تحولات اساسی دیگری است.

دهه دوم قرن بیستم در پاسخ به جهش فورد در این صنعت ادغام‌های بزرگی به‌وجود آمد. در دهه ۸ و ۹ این قرن نیز به‌دلیل جهش خودروسازی ژاپن و بعدا جهش ببرهای جنوب‌شرق آسیا، ادغام‌های بزرگی رخ داد اما امروزه در پایان دهه دوم قرن ۲۱ ابرادغام‌های بزرگ در حال شکل‌گیری هستند.

مدیرعامل فقید فیات چند سال پیش گفته بود بقای خودروسازی با تیراژ زیر ۵ میلیون بعید به‌نظر می‌رسد. این اتفاق نه‌تنها در خودروسازی‌ها رخ داد، بلکه درباره تامین‌کنندگان قطعات و خدمات نیز به‌وقوع پیوست. امروز یک خودروساز که در اواسط قرن بیستم با چند هزار قطعه‌ساز به‌طور مستقیم قرارداد داشت، تعداد پیمانکاران خود را به‌عددی دو رقمی نزدیک کرده است. بیشتر کارهای خودروسازان با ابرقطعه‌سازان انجام می‌شود.

حتی درباره مراکز خدمات آزمون و تحقیقات نیز این موضوع صدق می‌کند و به‌تدریج فقط بزرگان در این صنعت باقی می‌مانند. دلیل این موضوع مقیاس اقتصادی در این صنعت در مقابل هزینه‌های توسعه فناوری و محصول جدید در فضای به‌شدت رقابتی است. به‌راحتی می‌توان ادعا کرد که این صنعت در زمان حال ذاتا با کوچک‌بودن مشکل دارد. کوچک‌ها محکوم به‌فنا هستند. نکته جالب اینجاست که این موضوع حتی درباره خدمات پس از فروش هم صدق می‌کند. به‌ویژه با ظهور فناوری‌های مبتنی بر اینترنت و داده‌های بزرگ، در عمل مغازه‌های کوچک و شرکت‌های کوچک و متوسط به‌تدریج شانس بقا خود را در جهان رقابتی از دست می‌دهند.

بماند که صنعت خودرو در آستانه ورود به دهه سوم قرن بیست‌ویک، در حال تحول بزرگ‌تری است و آن ناشی از دو مفهوم فناوری خودران‌ها و خودروهای مرتبط است. این دو مفهوم باعث می‌شود بازار خودرو دستخوش تحولات اساسی شود. وقتی خودرو خودران مرتبط در تمام یک کشور حاکم باشد، دیگر لازم نیست خودرو بخرید و هر وقت بخواهید خودرو در اختیار می‌گیرید. چنین شرایطی که احتمالا ۲۰ سال دیگر در کشورهای پیشرفته به‌وقوع خواهد پیوست، کل کسب‌وکارهای مرتبط با صنعت و بازار خودرو را دستخوش تغییرات اساسی می‌کند.

مفاهیمی مانند خریدوفروش، تعمیر و نگهداری و حتی بیمه و تصادف دگرگون می‌شود و بسیاری از افراد بیکار و شرکت‌ها ورشکسته می‌شوند. فقط غول‌ها می‌مانند و به همه خدمات ارائه می‌دهند. این موضوع را بگذاریم در کنار مفاهیمی مانند «صنعت ۴.۰» و روش‌های تولید سریع و... که روش‌های تولید سنتی را دستخوش تغییرات اساسی می‌کنند، خواهیم دید که به‌سرعت این صنعت به یک ابرصنعت تبدیل می‌شود و دیگر جایی برای کوچک‌ها نمی‌ماند اما برعکس جهان مدرن، ما در ایران، به‌جای اینکه به بزرگ شدن شرکت‌ها کمک کنیم، با کوتوله‌پروری صنعتی، به‌جای ایجاد یکی، دو خودروساز بزرگ مطرح در سطح جهان، بیش از ۳۰ خودروساز کوچک داریم. ۲، ۳ تا خودروساز ما هم که بزرگ هستند و مدام به آنها ناسزا می‌گوییم، در عمل جایگاهی در صنعت جهانی ندارند. همان‌ها را هم سیاستمداران در این دو سال به‌خاک سیاه نشاندند و زیانی بیش از نیمی از فروش سالانه آنها و تقریبا معادل ۴۰ سال سودشان به آنها وارد کردند.

جالب است بدانید به غیر ۳۰ خودروساز، بیش از ۳۰ پروانه بهره‌برداری که وضعیت‌شان سال‌هاست مجهول است، در کشور وجود دارد. متاسفانه درباره قطعه‌سازی هم وضعیت خیلی خوب نیست. براساس ادعای فعالان، بیش از ۱۲۰۰ قطعه‌ساز کوچک، متوسط و بزرگ داریم که فقط ۷ عدد آنها می‌توانند به‌عنوان شرکت بزرگ صنعتی به‌لحاظ ابعادی در سطح جهانی مقایسه شوند. هرچند از منظر فناوری و نوآوری درعمل هیچ جایگاه جدی در سطح جهانی ندارند. در بهترین شرایط شرکت‌های عالی ما صادرکنندگان قطعاتی هستند که کپی نمونه‌های خارجی است. متاسفانه این صنعت که همه مدعی آن هستند، بدون راهبرد در حال جلو رفتن است و هر کسی که از راه می‌رسد، راه‌حلی ارائه می‌کند. یکی از آن راه‌حل‌ها که هر چند وقت یکبار تکرار می‌شود و غلط است، ایجاد قطب سوم است. مدیری که این حرف را می‌زند، صنعت و ساختار موجود شرکت‌های بازیگر در این زنجیره‌ارزش را نمی‌شناسد. مگر ما اصولا دو قطب داریم که قطب سوم بخواهیم؟ اصلا چرا این همه افراد بزرگی که آمدند و سرمایه‌گذاری کردند نتوانستند تبدیل به قطب سوم بشوند؟

مشکل این است هم‌اکنون قرن ۲۱ هم در حال گذار است و این توهمات رقابت از طریق تعدد شرکت‌ها و روش‌های مربوط در نیمه نخست قرن ۲۰ کاربرد داشته و الان جواب نمی‌دهد. اصولا من خیلی صریح می‌گویم اگر قرار باشد صنعت خودرو این کشور پیشرفت کند، هیچ راهی جز ادغام‌ها، ورشکستگی ضعیف‌ترها و بزرگ شدن بزرگ‌ترها و البته خصوصی‌سازی کامل صنعت و فضای کسب‌وکار و رقابتی کردن بازار با کاهش تعرفه‌ها در یک برنامه میان‌مدت منطقی نداریم. شرکت‌های کوچک و متوسط به‌ویژه با ساختار اقتصادی ما جایگاهی در این بازی بزرگان ندارند. حتی به‌تدریج زمین بازی در بخش خدمات پس از فروش تغییر خواهد کرد و لازم خواهد شد شرکت‌های بزرگ خدماتی، بزرگ‌تر شوند یا شرکت‌های بزرگ جدید به‌وجود آیند. مسیر پیشرفت در آینده روشن است. مهم این است که در انتخاب‌های خود، شجاعت داشته باشیم یا از ترس، خود را به خواب بزنیم.

صنایع کوچک نیرومحرکه اقتصاد

فاطمه امیراحمدی
editor@smtnews.ir

صنایع خرد و متوسط براساس تعداد افرادی که در آنها فعالیت دارند، تعریف می‌شود. بر مبنای برخی تعاریف، شرکت‌هایی که کمتر از ۵۰ نفر اشتغالزایی دارند، جزو مشاغل خرد بوده، زیر ۱۰۰ نفر متوسط و بیش از این عدد را مشاغل بزرگ تشکیل می‌دهند. البته این اعداد بین کشورها متفاوت بوده و بعضی از کشورها اشتغال زیر ۵۰ نفر را به‌عنوان شرکت‌های متوسط در نظر می‌گیرند. به‌هر روی در برخی اقتصادها این صنایع خرد و متوسط هستند که نقش‌آفرینی می‌کنند از جمله سوئیس و ترکیه. در ایران هم صنایع خرد و متوسط حدود ۹۲ درصد از صنایع کشور را تشکیل می‌دهند و عنوان می‌شود بیشترین میزان اشتغالزایی در این صنایع رخ‌داده است. اما نقش صنایع خرد و متوسط در اقتصاد کشور ما چقدر است؟



عکس: صمت

در سطح کلان صنایع خرد و متوسط از کشوری به کشور دیگر تغییر می‌کند. لغت خرد، متوسط و بزرگ بر اساس میزان اشتغال و نیروی انسانی برای صنایع به‌کار می‌رود، چون این اعداد در کشورهای گوناگون متفاوت است و تعریف واحدی ندارد، نمی‌توان به‌طور قطع گفت کدام اقتصادها با صنایع خرد و متوسط به رشد و توسعه اقتصادی رسیده‌اند

اقتصادهای بر پایه صنایع خرد و متوسط

نصراله محمدحسین فلاح، عضو هیات‌مدیره انجمن مدیران صنایع و کنفدراسیون صنعت ایران درباره نقش صنایع خرد و متوسط در اقتصاد کشورها به صمت گفت: کشورهای زیادی اقتصادهای بزرگ خود را بر پایه صنایع کوچک و متوسط پی‌ریزی کردند. البته این تعریف در کشورهای گوناگون متفاوت است. وی افزود: یکی از کشورهایی که صنایع خرد و متوسط زیادی در آن وجود دارد و حدود ۹۴ درصد آمار صنعتی این کشور را تشکیل می‌دهند، سوئیس است. این‌گونه نیست که اقتصادی بزرگ اروپایی فقط متکی به صنایع بزرگ بوده باشند و کشورهای زیادی هستند که صنایع کوچک، نیرومحرکه اقتصاد آنها را تشکیل می‌دهند.

او ادامه داد: آنچه برای این کشورها مهم است این است که فعالیت‌های اقتصادی در یک بستر آرام انجام شود. اگر بستر اقتصاد ناآرام باشد، صنایع کوچک فوق‌العاده آسیب‌پذیر بوده و به‌قولی زیر دست‌وپای بزرگ‌ترها از بین می‌روند. وی تصریح کرد: به‌طور همزمان باید آن کشور دارای روابط و قانونمندی‌های بسیار استواری باشد که اقتصاد کشور ما دارای چنین موقعیتی نیست.

عضو هیات‌مدیره انجمن مدیران صنایع و کنفدراسیون صنعت ایران در ادامه سخنان خود بیان کرد: چند وقت پیش با برخی از مدیران واحدهای مربوط به صنایع خرد و متوسط صحبت می‌کردم که عنوان شد نهادهای عمومی مانند شهرداری‌ها، اداره‌های برق، آب و حتی نهادهای حکومتی نزدیک‌تر مانند آنهایی که باید به صنایع مجوز فعالیت بدهند که بلافصل در دولت قرار دارند، در ایران برای صنایع خرد آفت هستند و برای این صنایع التهاب ایجاد می‌کنند.



امیرحسین فلاح با بیان اینکه در سوئیس شاهد این نوع عملکردها نیستیم، گفت: در این کشور امکان ندارد یک نهاد دولتی خارج از ضوابط به یک‌باره عنوان کند که مثلا به شما برق یا انرژی داده نمی‌شود. صنایع بزرگ به‌طور معمول ژنراتور دارند و برای چنین زمان‌هایی از آنها استفاده و کمبود برق را جبران می‌کنند. به‌این ترتیب، خط تولید دچار مشکل نمی‌شود. اما صنایع کوچک به‌طور مطلق چنین انعطافی ندارند و دارای این توانمندی نیستند، زیرا منابع مالی کمتری دارند.

قوانین مسئله‌ساز

عضو هیات‌مدیره انجمن مدیران صنایع و کنفدراسیون صنعت ایران در ادامه به نیروی انسانی این صنایع اشاره کرد و گفت: پس از صنایع خانوادگی که معمولا ۳ تا ۵ نفر هستند در ادامه وارد صنایع خرد می‌شویم. به‌دلیل این کوچکی حتی تعدیل یک نیرو در این صنایع خرد یا کوچک مسئله‌ساز است، زیرا ۱۰ تا ۲۰ درصد نیروی انسانی این شرکت کوچک است. به‌عنوان مثال، ممکن است امروز گفته شود مدت مرخصی زایمان زنان شاغل از ۶ به ۹ ماه افزایش یافته است. در ادامه این رویکرد، ممکن است صنایع خرد دیگر از بین زنان نیرو جذب نکنند، زیرا همین خلأ یک نیرو شاید برای بنگاه‌های بزرگ اقتصادی به‌چشم نیاید اما برای صنایع خرد و متوسط درصد زیادی را شامل می‌شود.

وی اضافه کرد: برای صنعتی که ۸ یا ۱۰ نفر، نیروی انسانی شاغل آن را تشکیل می‌دهد، هنگامی‌که یک نیرو جابه‌جا می‌شود در ادامه فعالیت‌ها مسئله ایجاد می‌کند. وقتی قانونی گذاشته می‌شود، ممکن است صنایع بزرگ با جابه‌جایی کمبودها را جبران کنند اما صنایع خرد و متوسط این ظرفیت را ندارند.

امیرحسین فلاح اظهارکرد: صنایع خرد در کشورهای زیادی زیرساخت اقتصادی این کشورها را ساخته‌اند اما در همین کشورها قوانین و مقررات از پایداری و ثبات برخوردارند و با وجود اینکه ۹۲ درصد صنایع ایران را خرد و متوسط تشکیل می‌دهند، سهم اقتصادی آنها از این عدد کوچک‌تر است و فکر می‌کنم زیر ۸۰ درصد باشد؛ علاوه‌بر این، بیشترین تولید به‌لحاظ حجم هم در صنایع بزرگ محقق می‌شود. اما مقررات کشور بسیار متنوع و تغییرپذیر بوده و از صنایع خرد حمایت واقعی نمی‌شود.

انتخاب برترین‌ها

سال‌هاست در ایران همایش IMI۱۰۰ براساس معیارهای فورچون برگزار می‌شود. این همایش برای انتخاب برترین شرکت‌ها حدود ۳۳ شاخص دارد و در آن همیشه صنایع بزرگ حضور دارند. به‌عنوان مثال، یکی از شاخص‌ها در حوزه فروش است. عضو هیات‌مدیره انجمن مدیران صنایع و کنفدراسیون صنعت ایران در پاسخ به این پرسش که آیا وقتی صحبت از نقش‌آفرینی صنایع خرد و متوسط در کشوری مانند سوئیس می‌شود تک‌به‌تک شرکت‌ها تاثیر مستقیم روی اقتصاد دارند یا مجموع فعالیت‌های آنها در حوزه اقتصاد تاثیرگذارند، گفت: به‌طورقطع این مجموع فعالیت‌های انجام‌شده در صنایع خرد و متوسط در اقتصاد کشوری مانند سوئیس تاثیرگذار بوده است.

امیرحسین فلاح با اشاره به همایش IMI۱۰۰ و انتخاب شرکت‌های برتر گفت: حدود ۵ سال مدیر سازمان مدیریت صنعتی بودم و از این طرح حمایت شده تا امروز به بالندگی رسیده است. انتخاب برترین‌ها در IMI۱۰۰ بر مبنای شاخص اصلی میزان فروش است؛ در نتیجه هیچ شرکت خردی در اروپا یا هیچ جای دنیا وجود ندارد که رقم فروش آنها بتواند با شرکت‌های بزرگ رقابت کند و نقش برجسته‌ای در اقتصاد داشته باشد.

وی ادامه داد: در جهان رتبه‌بندی‌هایی که برای شرکت‌های خرد و کوچک وجود دارد، برمبنای فروش نیست. این شاخص‌ها سرعت رشد، سرعت سوددهی، بهره‌وری نیروی انسانی و... هستند؛ بنابراین شاخص‌ها باید یکی از فعالیت‌های درون واحدها و قابل‌اندازه‌گیری باشند. در واقع معیارها باید برمبنای سطح کمی تعیین شوند، نه کیفی تا قابل‌اندازه‌گیری و سنجش باشند.

امیرحسین فلاح در پاسخ به پرسشی دیگر مبنی بر اینکه از کشورهای موفق در حوزه صنایع خرد در اقتصاد می‌توان به چه کشورهایی اشاره کرد، گفت: در سطح کلان، صنایع خرد و متوسط از کشوری به کشور دیگر تغییر می‌کند. لغت خرد، متوسط و بزرگ براساس میزان اشتغال و نیروی انسانی برای صنایع به‌کار می‌رود، چون اعدادش در کشورهای مختلف متفاوت است و تعریف واحدی ندارد نمی‌توان به‌طورقطع گفت کدام اقتصادها با صنایع خرد و متوسط رشد داشته‌اند. به‌عنوان مثال، برخی مرز شرکت‌های کوچک و بزرگ را ۱۰۰ نیروی انسانی می‌گیرند، درحالی‌که بعضی ۱۵۰ نفر لحاظ می‌کنند؛ بنابراین این تفاوت آماری، مقایسه را ناکارآمد می‌کند.

> نصراله محمدحسین فلاح: در جهان رتبه‌بندی‌هایی که برای شرکت‌های خرد و کوچک وجود دارد، برمبنای فروش نیست. این شاخص‌ها سرعت رشد، سرعت سوددهی، بهره‌وری نیروی انسانی و... هستند

آمار خردها و متوسط‌ها

ابوالفضل روغنی‌گلپایگانی، رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران درباره نقش صنایع کوچک و متوسط در اقتصاد به صمت گفت: حدود ۸۰ درصد اشتغال کشور در صنایع کوچک و متوسط بوده و بالای ۸۵ درصد شرکت‌ها هم در سطح شرکت‌های کوچک و متوسط هستند. به‌این ترتیب، تقریبا ۱۵ درصد شرکت‌ها در اشل بزرگ در حال فعالیت هستند. اینکه چقدر صنایع خرد و متوسط در GDP (تولید ناخالص ملی) نقش دارند باید گفت بسیار ناچیز است.

او افزود: در ایران بیشترین اشتغالزایی را در بنگاه‌های کوچک و متوسط داریم. مشکلی که در بنگاه‌های کوچک و متوسط وجود دارد که سبب شده خیلی موفق نباشند به چند موضوع‌ها برمی‌گردد؛ نخست اینکه تکلیف این صنایع و بنگاه‌ها در کشور مشخص نیست؛ اینکه آیا محور توسعه، بنگاه‌های بزرگ هستند یا کوچک و متوسط، مشخص نیست. در کل اینکه محور توسعه در کشور در حوزه اشتغال چیست هم روشن نیست، چون بنگاه‌های بسیار بزرگی در کشور داریم که به‌لحاظ حجم بسیار بزرگ هستند، درحالی‌که در اشتغال سهم بسیار کمی دارند مانند پتروشیمی، فولاد، ذوب‌آهن و خودروسازی و...

وی ادامه داد: سهم این بنگاه‌ها در اشتغال بسیار پایین اما در GDP نقش زیادی دارند؛ از این‌رو هنوز در کشور تکلیف ما مشخص نیست که قرار است از بنگاه‌های بزرگ حمایت کنیم یا کوچک و متوسط. آنچه مسلم است در تمام کشورها، بنگاه‌های بزرگ به‌منزله لکوموتیو و کوچک‌ترها به‌منزله واگن هستند؛ یعنی همراه صنایع بزرگ می‌شوند با آنها حرکت می‌کنند و می‌توانند در توسعه اقتصادی کشور نقش‌آفرین باشند.



مشکلات و موانع کوچک‌ها

رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در ادامه درباره مشکلات صنایع کوچک و متوسط عنوان کرد: تامین مالی از دیگر چالش‌های این صنایع است و دلیل آن هم این است که وسایل مناسبی برای تامین مالی در اختیار ندارند. علاوه‌بر آن در کشور قوانین خاص و ویژه‌ای برای صنایع خرد و متوسط وجود ندارد. در واقع همان قوانین که برای صنایع تدوین‌شده کوچک و بزرگ از آن تبعیت می‌کنند در حالی‌که باید قوانین متفاوت باشند.

روغنی‌گلپایگانی تصریح کرد: موضوع دیگر، مسئله صادرات است. صادرات کار بسیار دشواری است و به‌راحتی قابل انجام نیست تا بتوان سهمی در بازار بین‌المللی داشت و در واقع به‌تنهایی کار یک بنگاه کوچک نیست. بنگاه‌های بزرگ امکان بازاریابی منطقه‌ای و بین‌المللی دارند اما بنگاه‌های کوچک به‌دلیل هزینه‌های بسیار بالایی که برای بازاریابی خارجی وجود دارد، امکان این را ندارند که در این راستا ورود کنند و موفق باشند؛ بنابراین در حوزه صادرات صنایع خرد و متوسط با مشکلات بسیاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در ادامه گفت: مسئله دیگر که از چالش بنگاه‌های کوچک و متوسط است، موضوع تحقیق و توسعه (R&D) در این صنایع کوچک بوده که نیاز به بررسی دارد. وی تاکید کرد: تحقیق و توسعه چون هزینه‌بر است بنگاه‌های کوچک این امکان را ندارند تا سرمایه‌گذاری در این بخش داشته باشند درحالی‌که برای صنایع بزرگ چنین مسئله‌ای وجود ندارد.

روغنی‌گلپایگانی با بیان اینکه بنگاه‌های کوچک و متوسط به‌دلیل درآمد پایینی که دارند، نمی‌توانند مدیران بزرگ و حرفه‌ای استفاده کنند، گفت: دستمزد مدیران حرفه‌ای زیاد است و بهره‌مندی از این مهارت‌ها نیازمند این است که بنگاه‌ها برای آن هزینه کنند.

رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران اظهارکرد: افراد دارای تجربه کمتر در بنگاه‌های کوچک فعالیت دارند؛ از این‌رو صنایع کوچک و متوسط در حوزه مدیریت، به‌لحاظ نیروی انسانی ضعیف هستند. در ارتباطات اجتماعی هم همین معضل را در صنایع کوچک شاهد هستیم. او گفت: در قالب سازکارهایی مانند انجمن‌ها و تشکل‌ها سعی می‌کنند مسائل صنفی خود را حل‌وفصل کنند اما در بنگاه‌های بزرگ به‌دلیل داشتن امکانات بیشتر از این بنگاه‌ها جلوتر هستند.

رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران اظهارکرد: برای رشد و توسعه صنایع خرد و متوسط و نقش‌آفرینی در اقتصاد نخست لازم است کشور تکلیف خود را درباره فعالیت این صنایع مشخص کند. مسئولان اقتصادی کشور باید روشن کنند آیا می‌خواهند محور توسعه کشور بنگاه‌های کوچک و متوسط باشند یا بنگاه‌های بزرگ.

روغنی‌گلپایگانی در پایان تاکید کرد: اگر این تعیین‌تکلیف مشخص شود، می‌توان یک سلسله اقداماتی و موارد مدیریتی جدید را برای کمک به صنایع خرد در دستور کار قرار داد.

> ابوالفضل روغنی گلپایگانی: برای رشد و توسعه صنایع خرد و متوسط و نقش‌آفرینی آنها در اقتصاد نخست لازم است کشور تکلیف خود را درباره فعالیت این صنایع مشخص کند

سخن پایانی

بنابر این گزارش صنایع خرد و متوسط در برخی اقتصادها نقش پایه‌ای دارند و توسعه آن کشورها حول محور صنایع کوچک رخ‌داده است اما در بعضی کشورها با وجود اینکه حجم زیادی از صنایع در حوزه کوچک و متوسط جای می‌گیرند، این صنایع نقش زیادی در اقتصاد نداشته و آسیب‌پذیر هستند.

سوئیس و ایران دو نمونه از دو کشور توسعه‌یافته با صنایع خرد و متوسط و درحال‌توسعه به‌شمار می‌روند که با مقایسه اقتصاد آنها می‌توان به نقشی که بنگاه‌های خرد و متوسط دارند، پی برد. علاوه‌بر اینکه شکل فعالیت نیروی انسانی در صنایع خرد و متوسط در کشورهای اروپایی با آسیایی به‌ویژه جنوب‌شرق آسیا متفاوت است. اما به‌طورقطع در کشورهایی که صنایع خرد و متوسط با قانونمندی فعالیت دارند، موفق‌تر و تاثیرگذارتر در اقتصاد آن سرزمین‌ها هستند.



کوچک‌ها مورد توجه نبودند



بنگاه‌های کوچک و متوسط آسیب‌پذیرتر هستند



صنایع خرد با کدام موانع مواجهند؟

سرمایه چراغ معادن کوچک را روشن نگه می‌دارد



عکس: صمت

ملیکا انصاری: معادن کوچک و متوسط‌مقیاس یکی از قسمت‌های مهم بخش معدن کشورند. در کنار مقیاس محدود آنها، به‌عقیده کارشناسان و فعالان معدنی اغلب ذخایر ارزشمند معدنی درون آنها نهفته است؛ از همین رو بی‌توجهی به این معادن، معقول به‌نظر نمی‌رسد و احصای مشکلات این بنگاه‌های اقتصادی کوچک و همچنین دستیابی به راهکارهای منطقی برای رفع آنها از الزامات امروزه بخش معدن و صنایع معدنی کشور محسوب می‌شود. به‌همین منظور در این صفحه صمت با کارشناسان و فعالان معدنی در زمینه موضوعات و مسائل پیش روی صاحبان معادن کوچک گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

نبود یارانه و تعطیلی معادن کوچک



یکی از مسائل مهمی که در بحث حمایت از فعالیت‌های معدنی مطرح است، بحث تخصیص یارانه حامل‌های انرژی است که به‌ویژه معادن کوچک‌مقیاس را دچار مشکل کرده است. عبدالنبی مکابر، عضو هیات مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان طلا، جواهر، نقره و سنگ‌های قیمتی ایران و فعال معدنی، در گفت‌وگو با صمت بر تخصیص نیافتن یارانه به حامل‌های انرژی معادن تاکید کرد. او ارائه یارانه به فعالیت معادن را تنها در حد حرف دانست و واقعیت را به‌صورت دیگری تشریح کرد. مکابر درباره این موضوع گفت: دریافت یارانه از نهادهای دولتی برای مصارف انرژی در فعالیت‌های معدنی، بحثی است که همواره از سوی فعالان و صاحبان معادن به آن اعتراض می‌شود، چراکه در عمل مبلغ حمایتی به‌عنوان یارانه پنهان مصارف انرژی به اغلب معادن تخصیص نمی‌یابد و بیشتر فعالان معدنی از این موضوع انتفاع نبرده‌اند. بخش عمده‌ای از معادن کشور در حال حاضر، با تعرفه‌های آزاد انرژی در حال فعالیتند و پیامدهای منفی این اقدام امروزه به‌وضوح در بخش معدن کشور مشاهده می‌شود؛ به‌طوری که با هزینه‌های سنگین معدنکاری، برخی معادن درآمدزایی مناسب نداشته و به‌اصطلاح امکان تامین مخارج خود را ندارند، به همین دلیل به ناچار فعالیت آنها متوقف می‌شود و تعطیل خواهند شد.

حمایت دولت یاری‌رسان معادن

مکابر در ادامه صحبت‌های خود از تاثیر اختصاص نیافتن یارانه‌های انرژی به معادن کوچک و متوسط گفت و اظهار کرد: توقف فعالیت‌های معدنی به‌دلیل نبود صرفه اقتصادی و سنگینی مخارج اغلب در معادن کوچک و متوسط‌مقیاس مشاهده می‌شود، چراکه فعالیت به‌تنهایی در این نوع معادن، سود کم و هزینه بالایی را به همراه دارد و بدون وجود حمایت‌های دولتی از جمله تخصیص یارانه یا اعتبارهای گوناگون، معدنکاری در این معادن با دشواری‌های متعددی روبه‌رو خواهد شد. وی در ادامه افزود: خانه معدن ایران و سازمان ایمیدرو تلاش‌های زیادی را در جهت احیای معادن کوچک‌مقیاس و جلوگیری از تعطیلی آنها انجام داده‌اند تا صاحبان و فعالان این معادن با مشکل روبه‌رو نشوند.

حتی ادغام معادن کوچک نیز در دستور کار قرار گرفته تا آنها با انجام فعالیت‌های اشتراکی، از بند تعطیلی رها شوند، چراکه صاحبان این معادن اغلب از نظر تامین سرمایه و هزینه‌های سوخت دچار مشکل هستند و تنها با ادغام و برخی حمایت‌های دولتی، می‌توانند به فعالیت خود ادامه دهند؛ بنابراین انجام فعالیت‌های اشتراکی و حمایت‌های دولتی راه فعالیت معادن کوچک و متوسط‌مقیاس را هموارتر خواهد کرد.

ورود سرمایه برای کمک به معادن کوچک



چندی پیش بحثی در زمینه ترغیب برای ورود سرمایه‌های مردمی به بخش معدن و ثمرات حضور این منابع مالی برای راه‌اندازی معادن کوچک و متوسط راکد از سوی نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطرح شد. طبق این پیشنهاد، مجلس شورای اسلامی به وزارت صنعت، معدن و تجارت اجازه داد برای واگذاری مجوزها و معادن تعطیل در اختیار خود در قالب شرکت‌های سهامی عام پروژه از طریق بازار سرمایه اقدام کند. به گفته کارشناسان این اقدام در جهت حمایت از معادن کوچک و صاحبان این معادن که اغلب متولیان آنها از بخش خصوصی هستند، صورت گرفت. بهزاد رحیمی، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی درباره دلایل و فواید جمع‌سپاری سرمایه‌های مردمی در بخش معدن در گفت‌وگو با صمت گفت: می‌توان یکی از دلایل این واگذاری را فعال‌سازی دوباره معادن متروک و غیرفعال که اغلب کوچک و متوسط‌مقیاس هستند، دانست. در حقیقت صاحبان و دارندگان پروانه‌های بهره‌برداری از این معادن مدت‌هاست فعالیتی در این راستا انجام نمی‌دهند که اغلب کمبود منابع مالی را بهانه برای این رکود معرفی می‌کنند. وی در ادامه تصریح کرد: در برخی موارد دیده شده در گذشته پروانه‌های بهره‌برداری براساس رابطه و بدون ضابطه و هدف مشخصی صادر شده که آسیب‌های این اتفاق را امروز در معادن شاهدیم، اما باید این موضوع را هم در نظر گرفت که بخش عمده‌ای از معادن کوچک‌مقیاس برای انجام فعالیت‌های خود با مشکلات مالی مواجهند؛ به همین جهت این اقدام می‌تواند هم به معادنی که با مشکل واقعی مالی مواجهند یاری برساند و هم بهانه را از بهانه‌جویان سلب کند.

مشارکت مردم در سرمایه‌گذاری

رحیمی در ادامه یکی از مزایای این طرح را مشارکت جمعی عامه مردم در این گونه پروژه‌های ملی و اقتصادی معرفی کرد. وی معتقد است معادن جزو انفال بوده و مردم حق دارند سهمی در پیشرفت این بخش داشته باشند. این عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی ادامه داد: تدوین آیین‌نامه اجرایی این طرح و اجرای آن برعهده وزارت صنعت، معدن و تجارت و مسئول بررسی بازار سرمایه در طرح واگذاری معادن به بورس، وزارت امور اقتصادی و دارایی است.

تا تدوین آیین‌نامه اجرایی بسیاری از سمت‌ها در این طرح مشخص نیست اما مجلس شورای اسلامی یکی از ناظران اجرای طرح واگذاری معادن در بازار سرمایه و روند فعالیت مجدد معادن غیرفعال خواهد بود. البته هنوز تا اجرایی شدن این طرح فاصله داریم و نکاتی وجود دارد که باید بررسی شود. با تدوین آیین‌نامه اجرایی طرح واگذاری معادن غیرفعال در بازار سرمایه ضمن تعیین شیوه و روند دقیق اجرای این طرح، نهادها و سازمان‌های مربوط به این موضوع و وظایف آنها مشخص خواهند شد.

لزوم بازگشت ثبات

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی دیگر اهداف این طرح را جذب نقدینگی، جمع‌آوری سرمایه اندک سرگردان مردمی و کنترل بازار مالی مطرح کرد و در ادامه گفت: نکته قابل توجه آن است که این جریان نباید یک‌طرفه باشد. باید سرمایه‌گذاری از سوی مردم صورت گیرد و در فعال‌سازی معادن مشارکت کنند و در مقابل نیز پشتوانه خوبی برای سودآوری و تضمین سرمایه‌های اندک سرگردان مردمی وجود داشته باشد.

وی ادامه داد: با این وجود راهکارهای درنظر گرفته شده بهتر از ادامه روند فعلی در بخش معدن است و باید دولت در جهت برگرداندن ثبات به بازار سرمایه اقدامات جدی انجام دهد، چراکه این شرایط به نفع هیچ یک از بخش‌های اقتصادی کشور نیست. رفع نوسانات بازار، اقدام نخست در جهت اعتمادسازی مردم است و در گام بعدی باید اطلاع‌رسانی‌های صحیح و موثری درباره ورود معادن به بازار بورس صورت گیرد، زیرا با این اتفاق، نه‌تنها بازار سرمایه به سامان می‌رسد، بلکه در تمامی بخش‌های اقتصادی از جمله فعالیت معادن کوچک و متوسط به رونق و توسعه دست می‌یابیم.

سخن پایانی

معادن کوچک به‌عنوان بنگاه‌های مهم کوچک، قسمتی از بار اقتصادی کشور را به دوش می‌کشند، به همین جهت انتظار می‌رود با رسیدگی به مشکلات پیش‌روی فعالان این بخش، در جهت توسعه بخش معدن و صنایع معدنی و همچنین اقتصاد کشور حرکت کنیم، این در حالی است که ایران در یک دهه گذشته برای خروج از اقتصاد نفتی و کاهش وابستگی به دلارهای نفتی گام‌های مثبتی برداشته است. گام‌هایی هرچند کوچک که برای تداوم این راه باید از ظرفیت کانون‌های درآمدزای جایگزین بهره برد.

در مجمع عمومی سالانه فولاد هرمزگان مطرح شد:

فولاد هرمزگان ۴۵۰ ریال سود به ازای هر سهم تقسیم کرد

مجمع عمومی عادی سالانه صاحبان سهام شرکت فولاد هرمزگان در سال مالی منتهی به ۳۰ اسفند ۱۳۹۹ برگزار شد. به گزارش صمت مجمع عمومی عادی سالانه صاحبان سهام شرکت فولاد هرمزگان در سال مالی منتهی به ۳۰ اسفند ۱۳۹۹ روز چهارشنبه ۲ تیر، به ریاست غلامرضا طاهری به نمایندگی از شرکت فولاد مبارکه اصفهان و در محل سالن اجتماعات هتل همای بندرعباس، با حضور عطا معروفخانی مدیرعامل فولاد هرمزگان، مرتضی شبانی به‌عنوان ناظر از شرکت فنی و مهندسی مبارکه، فاطمه سادات هاشمی فشارکی به‌عنوان عضو ناظر از صندوق سرمایه‌گذاری اختصاصی بازارگردانی توسعه فولاد مبارکه و شرکت بهراد مشار به‌عنوان بازرس و حسابرس قانونی و در حضور نماینده سازمان بورس برگزار شد.

عطا معروفخانی، مدیرعامل شرکت فولاد هرمزگان در این نشست ضمن تاکید بر عملکرد موفق این مجموعه عظیم فولادی در سال ۱۳۹۹ و کسب رکوردهای متعدد در حوزه‌های مختلف تولید و فروش، این موفقیت‌ها را حاصل تلاش کارگران دلسوز و مدیران جوان این شرکت دانست.

وی در ادامه بر تداوم روند رشد تولید سال جاری این شرکت فولادی، ابراز امیدواری کرد. در این جلسه مقرر شد ۴۵۰ ریال به ازای هر سهم بین سهامداران تقسیم شود. همچنین موسسه حسابرسی دش و همکاران به‌عنوان بازرس اصلی و حسابرس و موسسه حسابرسی رازدار به‌عنوان بازرس علی‌البدل برای سال مالی منتهی به ۱۴۰۰/۱۲/۲۹ انتخاب شدند.

در پایان، روزنامه‌های کثیرالانتشار صمت و دنیای اقتصاد نیز به‌عنوان روزنامه‌های رسمی شرکت معرفی شدند. در ادامه این گزارش نگاهی به عملکرد سایر سهامداران این شرکت نیز سهمی ۳/۶۱ درصدی در این شرکت دارند.



فولاد هرمزگان در سال ۱۳۹۹ می‌اندازیم:

سرمایه و ترکیب سهامداران فولاد هرمزگان

آخرین تاریخ افزایش سرمایه قبلی این شرکت مربوط به دی ۱۳۹۸ بود که در نهایت سرمایه فولاد هرمزگان در این تاریخ به مبلغ ۲۵ هزار میلیارد ریال شامل تعداد ۲۵ میلیارد سهم، به ارزش اسمی هر سهم ۱۰۰۰ ریال افزایش یافته است.

فولاد مبارکه اصفهان با دارا بودن ۹۵/۲۱ درصد از سهام فولاد هرمزگان سهامدار برتر این شرکت است؛ صندوق سرمایه‌گذاری توسعه توسکا نیز ۰/۸۱ درصد سهام این شرکت را در اختیار دارد. همچنین ۰/۳۷ درصد سهام فولاد هرمزگان در اختیار شرکت معدنی و صنعتی فولاد سنگ مبارکه اصفهان است.

عملکرد فولاد هرمزگان در بازار سرمایه

ارزش سهام شرکت فولاد هرمزگان ظرف سال گذشته رشدی قابل‌ملاحظه داشته است؛ به گونه‌ای که ارزش هر سهم شرکت در تاریخ ۳۰ اسفند ۹۹ به ۱۴ هزار و ۹۹۰ ریال رسیده و این در حالی است که ارزش هر سهم شرکت در تاریخ مشابه سال قبل (۹۸) برابر ۵ هزار و ۱۲۵ ریال بوده است.

میزان سودآوری شرکت نیز در سال گذشته افزایشی قابل‌توجه داشته است. میزان سود عملیاتی فولاد هرمزگان در سال گذشته (۱۳۹۹) به رقمی افزون‌بر ۵۹ هزار میلیارد ریال (۵۹۵۸۳۰۰۹ میلیون ریال) رسیده که این رقم نسبت به میزان سود عملیاتی شرکت در سال قبل از آن رشدی ۲۵۵ درصدی داشته است. همچنین سود خالص فولاد هرمزگان در سال ۹۸ برابر ۱۵ هزار میلیارد ریال بوده که این سود نیز با رشدی ۲۴۶ درصدی به ۵۲ هزار میلیارد ریال در سال ۹۹ رسیده است. به این ترتیب سود واقعی هر سهم فولاد هرمزگان از رقم ۶۰۰ ریال در سال ۹۸ به ۲ هزار و ۸۲ ریال در سال ۹۹ رسیده است.

نگاهی به عملکرد تولید و فروش

این شرکت موفق شد در سال گذشته برابر یک میلیون و ۵۲۲ هزار و ۵۷۲ تن تختال تولید کند که این رقم نسبت به میزان تولید این محصول در سال ۹۸ افزایشی ۶۵ هزار و ۸۶۰ تنی داشت. میزان تولید آهن اسفنجی در این مجموعه نیز ظرف سال گذشته افزایشی بود و در نهایت فولاد هرمزگان موفق شد در این سال بیش از یک میلیون و ۶۵۱ هزار تن از این محصول را تولید کند.

شرکت فولاد هرمزگان در سال گذشته افزون‌بر یک میلیون و ۴۵۸ هزار تن تختال را در بازار داخلی و صادراتی کشور به فروش رساند.

همچنین در سال گذشته میزان فروش تختال داخلی فولاد هرمزگان به ۸۵۱ هزار تن رسید که این رقم نسبت به میزان فروش داخلی در سال ۹۸ افزایشی ۱۰۸ تنی داشت. میزان درآمد حاصل از فروش شرکت فولاد هرمزگان نیز در سال گذشته به ۱۳۴ هزار میلیارد ریال رسید که این رقم نسبت به میزان درآمد این شرکت در سال قبل رشدی ۱۱۹ درصدی داشت.

عملکرد فولاد هرمزگان در مسئولیت‌های اجتماعی

فولاد هرمزگان در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی عملکرد قابل‌توجهی داشت که کمک به حوزه سلامت استان در زمینه کرونا با تامین ونتیلاتور، اکسیژن، ماسک و اقلام بهداشتی و همچنین کمک به ساخت مدرسه و آزادی زندانیان غیرعمد از مهم‌ترین آنهاست. در حوزه فعالیت‌های ورزشی نیز با فعالیت ۱۶ تیم ورزشی، موفقیت‌های گوناگونی در سطح استان و کشور کسب شد.

مطابق گزارش ایمیدرو، شرکت فولاد هرمزگان با تولید یک میلیون و ۵۲۲ هزار تن فولاد در رتبه چهارم تولید فولاد خام کشور قرار دارد و ۷ درصد از سهم تولید فولاد خام کشور را به خود اختصاص می‌دهد.

فولاد هرمزگان برای افق ۱۴۰۴ هدف تبدیل شدن به یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان محصولات فولادی در جنوب کشور با توانایی تولید ۲ میلیون تن فولاد خام و ورق عریض، با گرایش به محصولات ویژه و حضور اثربخش در بازارهای صادراتی را دنبال می‌کند. این شرکت بر این باور است که به‌عنوان سازمانی سرآمد، با تولید محصولات فولادی، نقش موثری را در توسعه پایدار اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی منطقه جنوب کشور ایفا خواهد کرد.

آگهی فراخوان شرکت فولاد مبارکه اصفهان

ردیف	نوع فراخوان	شماره	موضوع	مهلت ارسال مدارک	مدیریت مرتبط
۱	مناقصه عمومی	۴۸۵۳۰۳۴۹	خرید و تأمین سیستم‌های سرمایشی تبریدی به همراه راه‌اندازی و گارانتی معتبر	۱۴۰۰/۰۴/۱۰	قراردادهای خرید
۲	مناقصه عمومی	۴۸۴۷۴۴۱۹	ساخت ساختمان تجهیزات اندازه‌گیری واحد نورد گرم شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۰/۰۴/۱۸	قراردادهای خرید
۳	مناقصه عمومی	۴۸۵۳۲۰۱۸	خرید تجهیزات، طراحی، حمل، اجرا و بسته‌بندی و تضمین عملکرد پروژه واحد بازیابی اسید شماره ۱ نورد سرد	۱۴۰۰/۰۴/۲۹	قراردادهای خرید
۴	مناقصه عمومی	۴۸۵۳۲۰۲۰	خرید تجهیزات، طراحی، حمل، اجرا و بسته‌بندی و تضمین عملکرد پروژه واحد بازیابی اسید شماره ۱ نورد سرد	۱۴۰۰/۰۴/۲۹	قراردادهای خرید

مناقصات و مزایدات: جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر به نشانی www.msc.ir لینک مناقصات و مزایدات بخش خرید و تأمین‌کنندگان مراجعه و طبق راهنمای موجود، نسبت به انتخاب مناقصه مورد نظر از طریق سیستم ارتباط با تأمین‌کنندگان (SRM) اقدام نمائید.

سایر فراخوان‌ها: جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی www.msc.ir بخش اطلاعیه‌ها، فراخوان مربوطه مراجعه بفرمایید.

کد آگهی: ۲۰-۱۴۰۰

روابط عمومی شرکت فولادمبارکه اصفهان

نوبت اول

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شرکت آلومینای ایران

شرکت آلومینای ایران در نظر دارد مناقصه زیر را از طریق سامانه تدارکات الترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است که مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

ردیف	موضوع مناقصه	نوع مناقصه	شماره مناقصه در سامانه الکترونیکی دولت
۱	راهبری نیروهای کارشناس، تکنسین، راننده، حفار، کمک حفار، تعمیرکار، سرویسکار، کارگر و غیره شاغل در معادن استان خراسان شمالی	یک مرحله‌ای	۲۰۰۰۰۰۱۴۹۱۰۰۰۰۱۷

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: از مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۰۶ لغایت مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۱۴ می‌باشد.
مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۷ می‌باشد.
زمان بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۹ می‌باشد.
اطلاعات تماس مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت‌های الف: استان خراسان شمالی- شهرستان جاجرم- مجتمع تولید آلومینا، به شماره: تلفن ۳۲۶۰۳۰۶۷ - ۰۵۸ و فکس ۰۵۸-۳۲۲۷۲۴۸۷
پست الکترونیک Info@iranAlumina.ir
آدرس اینترنتی WWW.IranAlumina.ir
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴ - ۰۲۱
دفتر ثبت‌نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸ - ۰۲۱

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۴/۰۶

روابط عمومی شرکت آلومینای ایران

خبر

برگزاری نخستین سمپوزیوم مجسمه‌سازی گل‌گهر



شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر به منظور افزایش مشارکت‌های فرهنگی و هنری در قالب برگزاری یک رویداد بزرگ هنری از هنرمندان مطرح و حرفه‌ای مجسمه‌ساز کشور دعوت به همکاری کرد.

در همین راستا، روابط‌عمومی امور بین‌الملل شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر با انتشار فراخوان آغاز به کار نخستین سمپوزیوم مجسمه‌سازی گل‌گهر سیرجان، از تمامی هنرمندان مجسمه‌ساز حرفه‌ای برای شرکت در این سمپوزیوم دعوت کرده است.

این سمپوزیوم هنری به منظور آفرینش آثار هنری در بستر مجسمه‌سازی معاصر دنیا و استفاده از زیبایی‌های هنری در کنار زیبایی‌های طبیعی برای خلق آثار مجسمه‌سازی فاخر برای استفاده و استقرار در یکی از پروژه‌ها برگزار می‌شود.

نخستین سمپوزیوم مجسمه‌سازی گل‌گهر در سطح کشور، پس از طی مراحل ثبت‌نام هنرمندان مجسمه‌ساز و داوری طرح‌های ارسالی از سوی هیات‌داوران مجرب، نیمه اول مرداد امسال در شهرستان سیرجان با حضور هنرمندان شرکت‌کننده از سراسر کشور، برگزار خواهد شد.

گفتنی است شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر در طول سال‌های اخیر تلاش کرده در راستای اجرای مسئولیت‌های اجتماعی خود نسبت به مردم بومی، اقدام به برگزاری فعالیت‌های فرهنگی و هنری در شهرستان سیرجان کند.

برگزاری سمپوزیوم مجسمه‌سازی نیز یکی از همین رویدادهای فرهنگی است که امیدواریم نتایج مثبت به دنبال داشته باشد.

جای خالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در صنایع معدنی

کوچک‌ها مورد توجه نبودند


عکس: صمت

در سال‌های اخیر، کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در اقتصاد جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده‌اند. این مجموعه‌ها با وجود اشتغالزایی قابل توجهی که دارند، هنوز در ایران آن‌طور که باید مورد توجه قرار ندارند. این توجه در برخی حوزه‌ها هم به مراتب کمتر است. از صنایع معدنی و فلزی می‌توان به‌عنوان یکی از بخش‌هایی نام برد که کسب‌وکارهای کوچک نتوانسته‌اند، جایگاهی را در آنها به‌دست آورند. بخشی از این ضعف را می‌توان به تولید با بهره‌وری بالا در واحدهای بزرگ‌مقیاس نسبت داد. اما همچنان فضا برای فعالیت واحدهای متوسط وجود دارد. این فضا به‌ویژه در حوزه صنایع پایین‌دستی و همچنین فرآوری مواد معدنی معادن کوچک‌مقیاس وجود دارد. اما صنایع بزرگ از چنان صدای رسایی برخوردار هستند که در طول این سال‌ها مانع شنیده شدن صدای صنایع کوچک و متوسط شده‌اند؛ گویی این صنایع تمام توجه و حمایت‌های دولتی را از آن خود کرده‌اند.

مرضیه احقاقی
editor@smtnews.ir

بنگاه‌های بزرگ دولتی، مرکز توجه دولت

احسان سلطانی، کارشناس فولاد در گفت‌وگو با صمت اظهار کرد: بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط در اغلب اقتصادهای توسعه‌یافته از اثرگذاری ویژه‌ای برخوردارند، موقعیت‌های شغلی متعددی را ایجاد می‌کنند و در همین حال سهم قابل‌قبولی از صادرات و ارزش‌آفرینی را در اختیار دارند. این بنگاه‌ها در ایران هم سهم زیادی از اشتغالزایی را برعهده دارند. با این وجود، سهم محدودی از تولید و صادرات در اختیار آنهاست. در همین حال چندان مورد توجه و حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت هم نیستند. درواقع، بنگاه‌های بزرگ، مرکز اصلی حمایت متولیان دولتی به‌شمار می‌روند. این نگاه به‌ویژه در صنایع معدنی حکمفرماست، یعنی صنایع بزرگ از جایگاه ویژه و اثرگذاری در اقتصاد برخوردارند، به همین سبب نیز رابطه‌ای دوسویه میان آنها و سیاست‌گذاران شکل گرفته تا جایی که همواره تعدادی از اعضای هیات‌مدیره یا مدیرعامل این مجموعه‌های بزرگ از سوی دولت انتخاب می‌شوند. در چنین فضایی پیداست که عملکرد صنایع کوچک و متوسط که اغلب به بخش خصوص تعلق دارند، دارای اولویت نیست.این بی‌مهری در حالی است که صنایع بزرگ اغلب توان لابی و همفکری دارند؛ بنابراین می‌توانند از پس خود بربیایند. این کارشناس فولاد ادامه داد: صنایع معدنی از ظرفیت ویژه‌ای برای ایجاد و توسعه صنایع کوچک و متوسط در کشور ما برخوردار هستند. با این حال، این بخش هنوز آن‌طور که باید در کشور ما مورد توجه قرار نگرفته است و جای رشد بیشتری دارد. توجه به این نکته ضروری به نظر می‌رسد که مدیریت واحدهای کوچک و متوسط اغلب در اختیار بخش خصوصی است. همین موضوع را باید علت اصلی بی‌توجهی دولت و رشدنیافتگی آنها دانست. وی افزود: بررسی‌ها نشان می‌دهد استان‌هایی که صنایع کوچک و متوسط در آنها رشد کرده‌اند، توسعه‌یافته‌تر هستند. به‌عنوان نمونه، استان‌های اصفهان، یزد، قزوین، مرکزی و آذربایجان شرقی از ساختار غنی در حوزه صنایع کوچک و متوسط برخوردار هستند و در همین حال از منظر توسعه‌یافتگی و ثروت در شرایط بهتری قرار دارند. درواقع، وجود شرکت‌های بزرگ در استان‌ها به اندازه تقویت صنایع کوچک و متوسط، زمینه رشد و توسعه منطقه را فراهم نکرده است. البته وجود بسیاری از شرکت‌های بزرگ زمینه توسعه آن منطقه را فراهم می‌کند، اما در مجموع تاثیرگذاری صنایع کوچک و متوسط بیشتر است. به‌عنوان نمونه، ایجاد شرکت‌های معدن و صنایع معدنی بزرگی مانند گل‌گهر، مس سرچشمه، چادرملو و... در منطقه خودشان از منظر توسعه اثرگذار بوده است. در تشریح این ادعا می‌توان وضعیت دو استان کرمان و یزد را مقایسه کرد. کرمان و یزد ساختار مشابه اقلیمی دارند. کرمان حتی از منظر ذخایر معدنی قوی‌تر از یزد است. با این وجود، استان یزد در مقایسه با کرمان، توسعه‌یافته‌تر است. دلیل آن را هم می‌توان به عدم پیشرفت صنایع کوچک و متوسط در استان کرمان نسبت داد. سلطانی در پایان گفت: ما در ایران با شکافی میان واحدهای خرد و بزرگ روبه‌رو هستیم؛ یعنی صنایع خرد و کوچک ایجاد می‌شوند، اما به دلیل مشکلات اقتصادی حاکم بر کشور و نبود حمایت از سوی متولیان امر، این صنایع به سمت‌وسوی ورشکستگی پیش می‌روند. درواقع واحدهای متعلق به بخش خصوصی کوچک مانده‌اند.


احسان سلطانی


محمدقلی یوسفی

کوچک‌ها در بحران، آسیب‌پذیر هستند

محمدقلی یوسفی، کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با صمت درباره جایگاه شرکت‌های کوچک و متوسط کشور به‌ویژه در حوزه معدن و صنایع معدنی گفت: متاسفانه در ایران به هیچ یک از صنایع بها داده نمی‌شود. صنایع کوچک، متوسط و حتی بزرگ به حال خود رها شده‌اند. درواقع بخش تولید در طول سال‌های گذشته مورد توجه نبوده و فضای مناسبی برای کسب‌وکار فراهم نشده است؛ بنابراین در چنین شرایطی صنایع بزرگ و کوچک با مشکلات جدی روبه‌رو هستند.عدم امکان واردات قطعات و تجهیزات از خارج کشور و دشوار بودن فروش محصولات به بازارهای بین‌المللی را باید مهم‌ترین مشکل صنایع کوچک و متوسط در کشور دانست؛ بنابراین، این صنایع آسیب‌پذیری قابل‌توجهی نسبت به بحران‌ها دارند.یوسفی در ادامه افزود: صنایع کوچک و بزرگ مکمل یکدیگر هستند. صنایع کوچک می‌توانند به‌عنوان پیمانکاران صنایع بزرگ فعالیت کنند. وقتی صنایع بزرگ مشکل دارند، صنایع کوچک هم به مشکل برمی‌خورند. گفتنی است برخی چالش‌های اقتصادی همه صنایع را فارغ از اندازه، تعداد نیروی کار و سرمایه‌گذاری تحت‌تاثیر قرار می‌دهد که ازجمله این مشکلات اقتصادی می‌توان به بی‌ثباتی در سیاست‌گذاری‌های کلان اقتصادی، نداشتن استراتژی روشن برای آینده، تحریم‌های بین‌المللی، تورم و بحران‌های داخلی اشاره کرد. طبیعی است در چنین فضای نامساعدی و با تغییر مداوم شرایط کسب‌وکارها هزینه‌های تولید هر روزه بالا می‌رود و تولیدکنندگان با چالش‌های جدی روبه‌رو می‌شوند.البته شرایط همه صنایع یکسان نیست و آسیب‌پذیری مشابهی در مقابل مشکلات ندارند اما روند توسعه و بهبود تولید در فضای باز اقتصادی حاصل می‌شود که از موقعیت کنونی ما فاصله بسیاری دارد. وی در ادامه اظهار کرد: توجه به این نکته ضروری است که از منظر تئوری‌های اقتصادی، ایجاد واحدهای کوچک و متوسط سهم اثرگذاری در توسعه اقتصادی و اشتغالزایی دارد اما درحال‌حاضر امکان ایجاد و توسعه این صنایع مهیا نیست. شرایط کشور برای سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های تولیدی مساعد نیست. بازدهی تولید پایین و بازدهی فعالیت‌های تجاری بسیار بالا است. بنابراین انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری در فعالیت تولیدی وجود ندارد. یکی از نکات بااهمیت که زمینه توسعه صنایع کوچک و متوسط را فراهم می‌کند، استفاده از فناوری‌های جدید در تولید است.اما متاسفانه صنایع ما از تجهیزات قدیمی استفاده و کالای بی‌کیفیت تولید می‌کنند؛ بنابراین تنها در صورت مدرن‌سازی می‌توانیم انتظار رشد و پیشرفت را از فعالیت صنایع داشته باشیم.

سخن پایانی

بی‌توجهی به صنایع کوچک و متوسط در حالی است که توسعه این دست کسب‌وکارها می‌تواند تاثیر بسزایی بر بهبود وضعیت اقتصاد کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته داشته باشد؛ به‌ویژه که اغلب این مجموعه‌ها از انعطاف‌پذیری بیشتری برخوردار هستند و کارآفرینی و خلاقیت بیشتری در آنها ایجاد می‌شود. این بنگاه‌ها عامل جذب و اشتغال بخش گسترده‌ای از جمعیت کشور و آموزش نیروی کار ماهر هستند.

وزیر صنعت، معدن و تجارت در آیین امضای تفاهمنامه تامین مالی تولید با سرمایه‌های خُرد مردمی تاکید کرد:

ضرورت تنظیم سیاست‌های پولی در راستای تقویت تولید



به منظور استفاده از سرمایه‌های خرد مردمی در قالب تامین مالی تولید از طریق بازار سرمایه و ابزارهای نوین تامین مالی، تفاهمنامه همکاری مشترک بین وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان بورس و اوراق بهادار و پلتفرم‌های دارای مجوز منعقد شد.

مراسم امضای تفاهمنامه همکاری مشترک بین وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان بورس و اوراق بهادار و پلتفرم‌های دارای مجوز با حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار و معاونان وزارت صنعت، معدن و تجارت به منظور تامین مالی حوزه تولید برگزار شد.

توسعه تامین مالی بخش‌های مختلف صنعتی، معدنی و تجاری کشور یکی از برنامه‌های مهم وزارت صنعت، معدن و تجارت در راستای حمایت از تولید است.

به همین منظور در کنار برنامه‌ریزی برای استفاده بهینه از منابع موجود، بهره‌گیری از منابع جدید مالی در دستور کار این وزارتخانه قرار گرفت.

در همین زمینه استفاده از سرمایه‌های خرد مردمی و هدایت آنها به حوزه تولید از طریق پلتفرم‌های تامین مالی جمعی دارای مجوزهای لازم از سازمان بورس و اوراق بهادار، به‌عنوان یکی از ابزارهای تامین مالی برای حوزه تولید مورد توجه وزارت صنعت، معدن و تجارت قرار گرفت و به دنبال احصاء و انتخاب بنگاه‌های اقتصادی به‌عنوان جامعه هدف این طرح توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت، تفاهمنامه همکاری مشترک بین وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان بورس و اوراق بهادار و پلتفرم‌های دارای مجوز منعقد شد.

حوزه‌های هدف این ابزار شامل فعالیت‌های دانش‌بنیان، واحدهای کوچک و متوسط یا SMEها، طرح‌های تکمیلی و توسعه در مقیاس کوچک، استارت‌آپ‌ها، معادن کوچک‌مقیاس و... (اعم از سرمایه در گردش و سرمایه ثابت) است.

ضرورت تنظیم سیاست‌های پولی در راستای تقویت تولید

وزیر صنعت، معدن و تجارت در آیین انعقاد تفاهمنامه همکاری مشترک بین وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان بورس و اوراق بهادار در جهت تامین مالی تولید با سرمایه‌های خرد مردمی با تاکید بر تاثیر سیاست‌های پولی کشور در حوزه تولید و صنعت به اقدامات این وزارتخانه برای هدایت سرمایه‌ها به بخش تولید اشاره کرد و گفت: استفاده از بازار سرمایه برای تحقق این امر مورد توجه وزارت صنعت، معدن و تجارت است.

علیرضا رزم‌حسینی اجرای این طرح را یکی از برنامه‌های مهم برای هدایت نقدینگی سرگردان به حوزه تولید در راستای کنترل تورم و گرانی دانست و گفت: هرگونه تصمیم‌گیری در حوزه سیاست‌های پولی و اقتصادی باید در راستای تقویت صنعت، تولید، صادرات و واردات باشد که در غیر این صورت با افزایش نقدینگی در جامعه تورم و گرانی ایجاد می‌شود.

وزیر صنعت، معدن و تجارت اجرای طرح «تامین مالی تولید با سرمایه‌های خُرد» و طرح «اقتصاد مقاومتی با شرکت‌های برتر» را از برنامه‌های مهم وزارت صنعت، معدن و تجارت برای هدایت نقدینگی به حوزه تولید عنوان کرد و آنها را موجب افزایش تولید ناخالص داخلی، اشتغال و توسعه اقتصادی دانست.

رزم‌حسینی سهم واحدهای خُرد در دنیا و ایران در حوزه اشتغال و تولید را بالا توصیف کرد و ایجاد بستر مناسب برای جذب سرمایه‌های خُرد در این واحدها را از وظایف وزارت متبوع خود اعلام کرد و افزود: تحقق این هدف با استفاده از بازار سرمایه در دستور کار وزارتخانه قرار گرفته است.

وزیر صنعت، معدن و تجارت در بخش دیگر صحبت‌های خود به موضوع بیمه سرمایه‌گذاری و تضمین حفظ اصل سرمایه مردم تاکید کرد و آن را مهم و عملیاتی دانست.

وی در ادامه با اشاره به خدمات مناسب مشاوره‌ای در حوزه تولید در شهرک‌های صنعتی کشور گفت: ظرفیت تولید در کشور قابل‌ملاحظه است و سیاست وزارت صنعت، معدن و تجارت در بخش تجارت بین‌المللی، واردات مدیریت‌شده و مبتنی‌بر تولید داخل است و واردات را براساس سیاست‌های بالادستی، در راستای تقویت واحدهای تولیدی مدیریت خواهد کرد.

رزم‌حسینی در پایان ضمن ابراز امیدواری از تحقق اهداف این طرح، رشد صنعتی کشور در سال گذشته را ۷/۱ درصد اعلام کرد و افزود: در ۳ ماه نخست امسال، باوجود همه مشکلات و محدودیت‌ها، در ۲۴ رشته صنعتی شاهد رشد بیش از ۵۰ درصد بودیم، در بخش تجارت بین‌المللی نیز دستاوردهای خوبی حاصل شده و امیدواریم این روند همچنان ادامه داشته باشد.

> **تامین مالی جمعی، پلتفرم و پایگاهی است برای اتصال پس‌اندازکنندگان خرد و تولیدکنندگان متوسط و کوچک که درواقع می‌تواند نمود مشارکت فراگیر مردم در اقتصاد باشد**

حمایت از بنگاه‌های کوچک با استفاده از سرمایه‌های خرد مردمی

معاون طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت نیز در این مراسم با تاکید بر سیاست‌های این وزارتخانه برای حمایت از بنگاه‌های خرد اقتصادی، استفاده از روش‌های نوین تامین مالی را یکی از ابزارهای تامین مالی حوزه تولید دانست.

سعید زرندی با بیان اینکه روش‌های متعددی برای تحقق این هدف مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت، گفت: وزارت صنعت، معدن و تجارت از ۲ سال گذشته برای جبران سرمایه‌گذاری، استفاده از روش‌های نوین تامین مالی را در دستور کار خود قرار داده است.

معاون طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت، ایجاد جهش در بخش تولید را از مسیر سرمایه‌گذاری امکان‌پذیر دانست و در همین راستا تامین مالی و تجهیز سرمایه را از محورهای اصلی برنامه‌ریزی در وزارت صنعت، معدن و تجارت در این حوزه عنوان کرد.

برمبنای توضیحات زرندی، این نگاه جدید در حوزه سرمایه‌گذاری، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین طرح‌های وزارتخانه، از سال ۹۸ آغاز شده و در سال جاری به مرحله اجرا درآمده است.

زرندی به اجرای طرح اقتصاد مقاومتی با شرکت‌های برتر و انعقاد ۱۰ تفاهمنامه با بنگاه‌های بزرگ اقتصادی به منظور حمایت از تولید اشاره کرد و با تاکید بر لزوم حمایت همه ارکان‌های نظام از این طرح‌ها، تصریح کرد: در کنار مدیریت حوزه تولید از طریق شرکت‌های بزرگ و مگاپروژه‌ها، حمایت از شرکت‌های کوچک تولیدی نیز مورد توجه قرار گرفت و علاوه‌بر حمایت از طریق زنجیره‌سازی بین واحدهای بزرگ و خُرد، استفاده از سرمایه‌های خرد مردمی نیز مدنظر قرار گرفت.

طبق توضیحات زرندی، به دنبال تاکیدات رهبر معظم انقلاب درباره حوزه تولید، سیاست وزارت صنعت، معدن و تجارت ایجاد یک بسته شامل ابزارهای مختلف تامین مالی تولید بوده و تامین مالی جمعی (crowdfunding) یکی از این ابزارهاست که از سرمایه‌های خُرد مردمی برای تکمیل پروژه‌های تا سقف ۱۰ میلیارد تومان استفاده می‌شود.

افزایش رشد صنعتی کشور با حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت از شرکت‌های بورسی

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار نیز در این آیین با اشاره به طرح نوین تامین مالی جمعی و قدردانی از پیگیری‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت در جهت انعقاد تفاهمنامه تامین مالی تولید با استفاده از سرمایه‌های خرد مردمی، گفت: نقش اصلی بازار سرمایه هدایت سرمایه‌ها و تامین منابع برای تولید است.

محمدعلی دهقان‌دهنوی با تاکید بر تقویت منابع تولید کشور به‌عنوان اولویت بازار سرمایه افزود: باید به سمت روش‌های نوین و جدید تامین منابع مالی برویم و در کنار روش‌های قبلی، ایده‌های جدیدی مانند تامین مالی جمعی را مورد توجه قرار دهیم.

وی با تشریح روش تامین مالی جمعی، خاطرنشان کرد: تامین مالی جمعی، پلتفرم و پایگاهی است برای اتصال پس‌اندازکنندگان خرد و تولیدکنندگان متوسط و کوچک که درواقع می‌تواند نمود مشارکت فراگیر مردم در اقتصاد باشد.

وی با اشاره به آغاز مسیر اجرای طرح‌های نوین تامین مالی مانند روش تامین مالی جمعی، تصریح کرد: تلاش کردیم تمامی ظرفیت‌ها و امکانات بازار سرمایه را برای رونق تولید به خدمت بگیریم چراکه معتقدیم انتفاع نهایی این حمایت به بازار سرمایه برمی‌گردد. رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار در پایان با اشاره به شعار «اینجا صمت مردم است»، گفت: با حمایت‌های ویژه وزارت صنعت، معدن و تجارت از شرکت‌های تولیدی ارائه‌شده در بورس، بدون شک شاهد ارتقای بیش از پیش شاخص‌های توسعه صنعتی کشور خواهیم بود. گفتنی است درحال‌حاضر وزارت صنعت، معدن و تجارت به‌عنوان یکی از متولیان تولید کشور، تامین مالی برای فعالیت‌های حوزه صنعت، معدن و تجارت را از ۲ روش بازار پول (شامل بسته حمایت از توسعه صادرات غیرنفتی، بند الف تبصره ۱۸ قانون بودجه، طرح رونق تولید، طرح جهش تولید و طرح تام) و بازار سرمایه و ابزارهای نوین تامین مالی (انتشار انواع اوراق، عرضه سهام و محصولات بنگاه‌ها، ایجاد انواع صندوق‌ها، تامین مالی جمعی، توسعه لیزینگ، افزایش سرمایه بنگاه‌ها، تامین مالی زنجیره تامین و تاسیس انواع شرکت‌های سهامی عام پروژه) دنبال می‌کند.



بزرگ و کوچک باید به کیفیت برسند



گردهمایی کسب‌وکارهای کوچک با ظرفیت بزرگ اشتغالزایی



آغاز به‌کار صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر شهرداری اصفهان

یادداشت



بانگی برای مینی بنگاه‌ها

مجتبی اسکندری
روزنامه‌نگار

کسب‌وکار در ممالکی که مالکیت در گرو اوامر است، معمولا باید با همراهی برخی در لفافه‌ای از بادمجان‌های دور قاب چین به جلو برود و مقادیری از سرمایه همواره باید صرف چاپ بنر و پلاکارد حضور در تجمعات باشد. در ممالک محروسه به تعبیر هما کاتوزیان، به علت کلنگی بودن جامعه و کوتاه‌مدت بودن آن، انباشت سرمایه صورت نمی‌پذیرد و از همین رو شکل‌گیری و پا گرفتن برندها، معمولا در مرحله این تن بمیره باقی می‌ماند و پس از چندی، به نابودی کشانیده می‌شود و جوامع فاقد برند، درواقع اجتماعات فاقد تقسیم کار اجتماعی در صورت‌بندی دورکیمی ماجرا هستند که در آنها، اقتصاد از موضوع انباشت سود و سرمایه به ابژه معاش‌اندیشی و به کف آوردن نانی در سرای خداوندی تنزل می‌یابد.

رسمیت‌بخشی به کسب‌وکارهای کوچک از جهت تغلب سیاست بخورید و بیاشامید در حدی که نمیرید، با موانع کمتری برای رشد روبه‌روست و گوش شیطان کر، امکان انباشت سرمایه را در محروسه ایجاد می‌کند و با شیب ملایم و سوسکی، امکان پا گرفتن چند برند در حد مکش مرگ مو را فراهم می‌کند. الگوی چینی از این رو قابلیت اعتنا دارد که به سبب کثرت نیروی کار یامفت و فقدان نیاز به امکانات زیست صنعتی آدمیزادی، موجبات انباشت سرمایه و شکل‌گیری برندهای معتنابه چینی در جهان را داده است. از میان ۱۰۰ شرکت برتر جهان، اکنون ۳۲ برند به چین تعلق دارد که تا ۴۰ سال پیش تنها تولیدکنندگانی اهل فرانچایز بودند و محصولات‌شان توسط کمپانی‌های عظیم‌الجیب ینگه دنیا و یوروپ خرید تضمینی می‌شد. این خرده بیزینس‌های خرده‌پا در صورتی که انبساط دست و بال داشته باشند، با افزایش سفارشات از ناحیه کمپانی‌های کارفرمای بالادستی، حاشیه سود خود را افزایش داده و اندک اندک در جایگاه B2B با کمپانی‌های بزرگ قرار می‌گیرند و چانه‌ها می‌زنند، چانه‌زدنی! در این فرآیند کیفیت اشتغال به شکل آرام افزایش می‌یابد و سطح عمومی دستمزدها بدون مداخله پابرهنه دولت‌ها، بالاتر می‌رود و در یک فرآیند میان‌مدت، دیگر کارگران چینی دست از خوردن خفاش و قورباغه و ایجاد بیماری تنفسی برای سایر جهان، خواهند کشید.

در محروسه نیز در عصر محمود دل‌ها، تسهیلات سنگینی با نرخ بهره دستوری توسط بانک‌ها به پروژه بنگاه‌های زودبازده پرداخت شد که مطابق با آمار بانک مرکزی، ۴۷ درصد انحراف از معیار داشت و از همین رو باعث تخصیص ناتراز منابع و تسهیلات شد و نگذاشت کسب‌وکارهای کوچک نان خوش از گلو فرو ببرند و یک آب هم روش؛ بلکه باعث شد تا بیکاران به بیکاران بدهکار بدل شوند. با این حال، راهگشایی در برابر کمپانی‌های چپ‌پر اینترنشنالیته و پا دادن به Outsoursing قطعات مورد نیازشان، علاوه‌بر زاییدن اشتغال مکفی برای کارجویان تهی‌جیب مستعد و همچنین انباشت سرمایه برای شکل‌گیری مگابرندها، زمینه را برای افزایش مزیت نسبی در تولید قطعات حساس و استراتژیک در صنایع مختلف فراهم می‌کند. این رویه موجبات تخریب خلاق شومپیتری یا schöpferische Zerstörung در محروسه را نیز ایجاد می‌کند. از همین رو بایسته است که دولت‌ها این یک بار را روی مالیات‌ستانی از خرده بنگاه‌های وطنی حساب نکنند و راه را برای تنفس این سلول‌های اقتصادی فراهم سازد. تاکنون دولت این شرکت‌ها را لولوی سر خرمن دانسته همچون کالباس، هربار با سیاست‌های مغشوشه مقتصده مورد برش کارد آجینی قرار می‌دهند. به واقع تنها روزن باقی‌مانده برای رشد اقتصادی در برندستیزی کنونی سیاست‌گذاران وطنی، تجویز ونتیلاتور و چتر اکسیژن برای مینی بیزینس‌های یاد شده است. به هر روی، مالیات‌ستانی افسارگسیخته و دستکاری رندانه نرخ بهره در کنار تورم‌افشانی مستمر، تاکنون به این بنگاه‌ها راه را بسته و دخل‌شان را گسسته است.



عکس: آیدا فریدی

کسب‌وکارهای کوچک نیاز به حمایت دارند

جرقه‌های کوچک تولید و اجاق بزرگ تجارت

همواره در کشور درباره صنایع کوچک و متوسط و اهمیت حضور آنها در تولید، تجارت و اقتصاد صحبت شده و کارشناسان بر لزوم حمایت از این بخش بزرگ اقتصادی کشور تاکید داشته‌اند. با این حال، به نظر می‌رسد با وجود این تاکیدها همچنان صنایع کوچک و متوسط در مبانی اولیه تشکیلات ساختاری با مشکلات فراوانی مواجه بوده و موانع متعددی بر سر راه دارند. امسال در حالی در آستانه روز جهانی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط قرار گرفته‌ایم که چالش‌ها در این حوزه چند برابر شده است.

تشدید تحریم‌ها، کاهش ارزش پول ملی، محدود بودن سرمایه در گردش، افزایش هزینه‌های تولید و همه‌گیری ویروس کرونا، بسیاری از این کسب‌وکارها را به مرز تعطیلی کشانده است.

اما به راستی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط چه نقشی در اقتصاد و تجارت کشور می‌توانند داشته باشند؟

چرا درحالی‌که کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در بسیاری از کشورها، در کنار صنایع بزرگ، امکان فعالیت تجاری و کسب درآمد با حاشیه سود قابل‌قبول دارند، در ایران تا امروز نتوانسته‌اند جایگاه خود در بازارهای داخلی را آنچنان که باید و شاید پیدا کنند؟

و در نهایت اینکه چه راهکارهایی برای ادامه بقا و احیای آنها در نظام اقتصادی کشور وجود دارد؟

روز جهانی حمایت از کسب‌وکارهای کوچک و متوسط بهانه‌ای شد تا صمت این پرسش‌ها را با کارشناسان اقتصاد و دست‌اندرکاران حوزه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در کشور در میان بگذارد که شرح پاسخ آنها را در ادامه می‌خوانید:

پیمان صفردوست
editor@smtnews.ir

باید به بازار جهانی راه پیدا کنیم



دست‌اندرکاران اصناف و کسب‌وکارهای کوچک و متوسط معتقدند کشور ما ظرفیت مطلوبی برای بهره‌گیری از توان بخش خصوصی در راه‌اندازی این نوع کسب‌وکارها به‌ویژه در حوزه تولید دارد اما به دلایل مختلف هنوز نتوانسته از این ظرفیت‌ها و قابلیت‌ها به شکل مطلوب استفاده کند.

در این باره محمدباقر مجتبایی، دبیرکل اتاق اصناف ایران در گفت‌وگو با صمت عنوان کرد: براساس آمار و گزارش‌های رسمی، درحال‌حاضر ۹۸ درصد بنگاه‌های فعال در بخش تولید، توزیع و خدمات را بنگاه‌های کوچک و متوسط یا همان SMEها تشکیل می‌دهند که می‌توانند نقش زیادی در توسعه اقتصادی و تجاری کشور داشته باشند. اما این اجزای اقتصادی کشور در مسیر فعالیت با مشکلات فراوانی مواجه هستند.

مجتبایی درباره مشکلات کسب‌وکارهای کوچک و متوسط به‌ویژه در حوزه تولید خاطرنشان کرد: یکی از مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار بر تقویت تولید و حمایت از کسب‌وکارهای کوچک تولیدی، کاهش واردات کالا، جلوگیری از قاچاق و توجه به موضوع تامین مواد اولیه است. بنابراین اگر بخواهیم تولید مطلوب و در ادامه، توسعه پایدار صادرات داشته باشیم، باید در گام نخست رفع مشکل تامین مواد اولیه را در دستور کار قرار دهیم. در ادامه باید با فاصله از نرخ‌گذاری دستوری و تنظیم بازار ارز، بی‌ثباتی نرخ را کاهش دهیم و مدیریت قیمت‌ها را با جدیت دنبال کنیم.

وی افزود: نتایج بررسی‌های انجام‌شده برمبنای قانون بهبود محیط کسب‌وکار نشان می‌دهد یکی از ۵ عامل اصلی مخل محیط کسب‌وکار، مشکل تامین مواد اولیه و بی‌ثباتی نرخ آن است. این در حالی است که به باور فعالان و کارشناسان بازار، تنها رمز ماندگاری و ثبات در بازارهای صادراتی، استمرار تولید، تحویل به‌موقع کالا و ثبات در نرخ کالاهاست.

دبیرکل اتاق اصناف ایران در ادامه تاکید کرد: در حوزه توسعه تجاری، موانع صادرات و ضعف حضور در بازارهای صادراتی یکی از بزرگ‌ترین مشکلات این بنگاه‌هاست که به دلایل متعددی ایجاد می شود؛ از جمله ضعف در بازاریابی و بازارسازی که ناشی از ضعف در جمع‌آوری اطلاعات بازار و نیز تحقیقات بازار است. این فعال اقتصاد افزود: هزینه‌های بالای تحقیقات بازار و مشکل تامین این هزینه‌ها توسط صاحبان کسب‌وکار باعث شده تا بنگاه‌های کوچک و متوسط امکان حضور در نمایشگاه‌های خارجی و تحقیق در بازارهای بین‌المللی را نداشته باشند یا حضور آنها در این عرصه بسیار کمرنگ باشد.

وی تصریح کرد: لازم است دولت و نهادهای بالادستی در این زمینه از طریق پشتیبانی و حمایت‌های سازمان توسعه تجارت و با کمک ابزارهایی مثل رایزن‌های بازرگانی و کارشناسان اقتصاد سفارتخانه‌های ایران در دیگر کشورها، از اتاق‌های اصناف، بازرگانی و تعاون پشتیبانی کرده و حمایت لازم در زمینه بروزرسانی اطلاعات بازار و بازاریابی بین‌المللی انجام شود.

دبیرکل اتاق اصناف ایران همچنین درباره لزوم ورود کسب‌وکارهای کوچک و متوسط به عرصه‌های جدید در تجارت یادآور شد: لازم است با توجه به تغییر و تحولات جهانی در حوزه تجارت، باید برخی از سبک‌های فعالیت بازرگانی بین‌المللی در کشور تغییر کند. در این زمینه یکی از روش‌های موفق در جهت توسعه صادرات و ماندگاری در بازارهای صادراتی، ایجاد مراکز تجاری و مراکز نگهداری و دپو در بازارهای هدف به صورت منطقه‌ای است. این امر برای بازارهای هدف در جنوب شرقی آسیا، شمال ایران و همچنین کشورهای عربی، آفریقایی و اروپایی بسیار مناسب و تاثیرگذار است.

این دست‌اندرکار حوزه اصناف کشور در عین حال تاکید کرد: البته ایجاد این مراکز نیازمند نقش فعال‌تر و پشتیبانی بانک توسعه صادرات و صندوق ضمانت صادرات است تا بتوانند به‌ویژه درباره اعتبارسنجی مشتریان خارجی و همچنین اعتبار خرید (Buyers Credit) بسیار تاثیرگزار باشند. در این زمینه با توجه به نوع فعالیت تخصصی در بازارهای بین‌المللی و همچنین نیازهای صادراتی کشور، باید در راه‌اندازی و تقویت شرکت‌های مدیریت صادرات یا EMC کوشید. این شرکت‌ها قادر به برقراری ارتباط با خریداران خارجی و اخذ سفارش هستند. در این فرآیند شرکت‌های یادشده می‌توانند به عنوان رابط بین خریدار خارجی و تولیدکننده داخلی قرار بگیرند و سفارشات را به بنگاه‌های تولیدی داخلی به‌ویژه بنگاه‌های کوچک و متوسط از جمله صنوف تولیدی جهت تولید برای صادرات انتقال دهند.

مجتبایی در پایان گفت: امروز ایران ظرفیت بالایی در صادرات کالاهایی مثل کیف و کفش، مصنوعات چرمی، پوشاک، طلا و جواهر دارد. با توجه به فعالیت واحدهای کوچک و بزرگ صنفی در این حوزه اتاق اصناف می‌تواند ضمن برقراری ارتباطات موثر، نقشی فعال‌تر از قبل در حوزه بازارهای خارجی داشته باشد. در صورت توسعه این نگاه فعالان تولیدی در حوزه‌های یادشده تنها به مشتری و تامین نیاز داخل متکی نخواهند بود و با بازاریابی و بازارسازی درست، به گسترش صادرات محصولات نیز دست می‌یابند.

بدون حمایت دولت، نمی‌شود



بسیاری از تحلیل‌ها، کارشناسان صنایع کوچک و متوسط را جزو زنجیره ارزش دسته‌بندی می‌کنند و اعتقاد دارند وجود و توسعه کسب‌وکارهای کوچک در کنار صنایع بزرگ هر کشور لازم است و دولت‌ها نیز باید از فعالیت‌های این بخش حمایت کنند. اما این تئوری‌ها در عمل و با توجه به شرایط خاص اقتصاد کشور فاصله بسیاری با کشورهای پیشرفته دارد.

در این باره مسعود دانشمند، فعال و کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با صمت عنوان کرد: براساس دستورالعمل‌ها و تعاریف کسب‌وکار، مجموعه‌ها به این شکل طبقه‌بندی می‌شوند که واحد صنفی تا ۱۰ پرسنل با نام کارگاه شناخته می‌شود. از ۱۰ تا ۵۰ پرسنل به‌عنوان واحد صنایع کوچک، از ۵۰ تا ۵۰۰ نفر به‌عنوان واحد صنایع متوسط و بیش از این تعداد در فهرست صنایع بزرگ قرار می‌گیرند. با این تعریف می‌بینیم که بسیاری از کسب‌وکارهای کشور در حوزه تولید، در دسته‌بندی خرد، کوچک و متوسط قرار می‌گیرند و می‌توانند نقش بسزایی در تولید کشور داشته باشند.

دانشمند درباره میزان تاثیر کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در بخش صنعت یادآور شد: با استناد به آمارهای رسمی درباره صنایع کوچک و متوسط، بیش از ۷۰ درصد تولید ناخالص داخلی در این بخش توسط صنایع کوچک و متوسط ایجاد می‌شود. درواقع صنایع کوچک و متوسط موتور محرکه تولید در هر جامعه تلقی می‌شوند، به همین دلیل دارای جایگاه ویژه‌ای در نظام‌های اقتصادی هستند.

وی در ادامه تصریح کرد: با وجود چنین ظرفیتی در کسب‌وکارهای کوچک و متوسط این واحدها در صورت فعالیت انفرادی دارای توان کمی هستند و به همین دلیل دولت‌ها باید از آنها به نحو مطلوب حمایت کنند. به عبارت دیگر، واحدهای کوچک و متوسط مشکلات بسیار بیشتری نسبت به صنایع بزرگ دارند زیرا صنایع بزرگ با توجه به قدرت خود در بروز مشکلات نیز می‌توانند از بازارهای بزرگ تامین مالی انجام دهند، درحالی‌که این امکان برای واحدهای کوچک و متوسط وجود ندارد.

این کارشناس اقتصاد و تجارت همچنین تصریح کرد: درحال‌حاضر تقریبا همه واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌های صنعتی، جزو صنایع کوچک و متوسط هستند و غیرفعال شدن این شهرک‌ها بیش از همه به دلیل حمایت نکردن دولت از صنایع حاضر در آنها بوده است؛ البته در کنار این حمایت‌ها باید شرایط به نحوی مهیا باشد که صنایع کوچک و متوسط بتوانند سرعت گردش سرمایه را افزایش و دامنه نوسانات در این بخش را کاهش دهند.

وی در این باره با اشاره به همکاری نامطلوب سیستم بانکی با واحدهای کوچک و متوسط افزود: در چنین شرایطی دولت‌ها باید برای تقویت واحدهای کوچک و متوسط اقدام کنند و تسهیلات لازم برای ادامه بقای آنها را فراهم آورند؛ اقدامی که متاسفانه در کشور ما تا امروز به شکل موثر انجام نشده است یا طرح‌هایی مثل صندوق توسعه ملی که برای حمایت از این بخش و تامین وام ارزی برای توسعه و تامین مواد اولیه آنها درنظر گرفته شده بود نیز معمولا ابتر مانده‌اند؛ دلیل ناکام ماندن کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در حوزه‌هایی مثل صادرات و حضور در بازارهای خارجی نیز همین است.

دانشمند در پایان گفت: دولت همواره باید با ابزارهای مختلف مالی واحدهای کوچک و متوسط در حوزه تولید را مورد حمایت خود قرار دهد تا اشتغال در کشور نیز در مسیر صحیح قرار گیرد زیرا حمایت نکردن از صنایع کوچک و متوسط منجر به تعطیلی این واحدها و گسترش بیکاری و پیامدهای ناخوشایند اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی آن در کشور می‌شود.

به شعار دل نبندیم

وقتی درباره کسب‌وکار از هر نوع آن و در هر ابعادی صحبت می‌کنیم، باید شرایط فعالیت آنها را نیز درنظر بگیریم و باتوجه به شرایط، نقش و اهمیت آن را مورد بررسی قرار دهیم.

شرکت‌های بزرگ کشور گرچه در شرایط کنونی در تیررس تحریم‌ها هستند اما در عین حال قدرت مالی و لجستیک لازم برای درنظر گرفتن راهکارهای جایگزین را دارند اما واحدهای کوچک و متوسط که سرمایه در گردش محدود و در نتیجه ظرفیت صادراتی کمتری دارند، نمی‌توانند این دست‌اندازهای تجاری و هزینه‌های متعاقب آن را تاب بیاورند و متحمل فشارهای زیادی می‌شوند. پس وقتی قرار است درباره صنایع کوچک صحبت کنیم، نمی‌توانیم شرایط موجود بین‌المللی را نادیده بگیریم و تنها براساس تئوری‌ها پیش برویم.

همچنین وقتی می‌خواهیم از واحدهای کوچک و متوسط سخن بگوییم، باید در هدف‌گیری‌های کلان نیز آنها را مدنظر قرار دهیم. با این حال، در این تصمیم‌گیری و هدف‌گذاری‌ها در کشور کمتر به شرکت‌های کوچک و متوسط توجه شده است. ما سال‌هاست درباره حمایت از کسب‌وکارها و بنگاه‌های کوچک و متوسط صحبت می‌کنیم اما هنوز تصویر مشخصی از این حمایت نداریم بیشتر از اینکه این موضوع را براساس واقعیت‌های موجود پیش ببریم، به شعار روی آورده‌ایم که بیشتر به درد سخنرانی‌ها و روزنامه‌ها می‌خورد.

شاید نخستین قدم برای اینکه بتوانیم کاری برای کسب‌وکارهای کوچک و متوسط به‌ویژه در حوزه تولید انجام دهیم این باشد که وضعیت کسب‌وکار در شهرک‌های صنعتی را بررسی کرده و برای بقای آنها کاری انجام دهیم. درحال‌حاضر بسیاری از فعالان واحدهای کوچک به دلیل عدم توازن بازار و حاشیه سود نامناسب، میل چندانی به ادامه فعالیت در بخش فروش داخلی نیز و نمی‌توانند در برابر تورم ۴۰ و ۵۰ درصدی مقاومت کنند چه برسد به اینکه بخواهند بازارهای خارجی در کشورهای دیگر را هدف بگیرند.

بنابراین در شرایط فعلی شاید بهترین کار برای کمک به ادامه فعالیت این بنگاه‌ها تسهیل روابط مالی و همین‌طور روابط بین‌المللی آنها باشد. دولت‌ها باید در این حوزه نقش حمایت‌کننده داشته باشند. سیاست‌گذاران این حوزه باید واقعیت‌ها را ببینند و با توجه به اینکه کشور ما ظرفیت‌های زیادی در این زمینه دارد، با رویکردی مناسب برنامه‌های جدید، مدون و حساب‌شده‌ای را برای چشم‌اندازهای بعدی کشور تعریف کنند.

از مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار بر تقویت تولید و حمایت از کسب‌وکارهای کوچک تولیدی، کاهش واردات کالا، جلوگیری از قاچاق و توجه به موضوع تامین مواد اولیه است

جایگاه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در جنگ واردات و تولید

بزرگ و کوچک باید به کیفیت برسند


عکس: صمت

پیمان صفردوست: یکی از مسائلی که همواره در مباحث اقتصادی مطرح بوده، موضوع مواجهه تولید و واردات کالا است. اهمیت این موضوع زمانی دوچندان می‌شود که تولیدکنندگان در این معادله صاحبان کسب‌وکارهای کوچک و متوسط باشند؛ یعنی گروه بزرگی از فعالان اقتصادی با سرمایه در گردش محدود که گاهی یک تصمیم نامناسب سیاست‌گذاران اقتصادی و تجاری می‌تواند کسب‌وکار آنها را از بین ببرد. در این موضوع گروهی بر این باورند که همواره تولید داخلی یک کالا بر واردات کالاهای مشابه ارجحیت دارد، به همین دلیل نهادهای دست‌اندرکار باید جلوی واردات کالاهایی را که مشابه آنها در کشور تولید می‌شود، بگیرند. عده‌ای دیگر از کارشناسان بر این عقیده‌اند که نمی‌توان به بهانه تولید داخلی و ملی، جلوی واردات کالاهای معمول را گرفت و بازارها را به‌صورت انحصاری در اختیار یک گروه خاص قرار داد، زیرا این انحصار موجب از بین رفتن رقابت و کاهش کیفیت کالا می‌شود. البته جدا از این دو دسته برخی صاحب‌نظران نیز بر این باورند که همواره می‌توان تعادلی میان این دو مقوله یعنی تولید و واردات برقرار کرد تا نه تولیدکننده از مدار بازار خارج شود و نه افسار بازار از دست مدیران اقتصادی دربیاید.

تولید بنگاه‌های کوچک را نابود نکنیم

در سال‌های گذشته و زمانی که امکان فروش نفت و کسب دلارهای نفتی وجود داشت، ریخت‌وپاش‌های ارزی دولت در بخش واردات بلایی بر سر تولید داخلی آورد که آثار آن تا امروز نیز در اقتصاد کشور باقی است. البته با توفیق اجباری تحریم‌های اقتصادی، کاهش منابع ارزی، جیره‌بندی ارز و ممنوعیت‌های دستوری واردات موجب شد در سال‌های اخیر تولید داخلی در بسیاری از حوزه‌ها تکانی بخورد و جان بگیرد. در این سال‌ها بسیاری از صاحبان کسب‌وکارهای کوچک و متوسط نیز باوجود تمام مشکلات، سرمایه‌های خود را در مسیر تولید انداخته و توانسته‌اند در بازار داخلی خودی نشان دهند؛ بر همین اساس گروه زیادی از تولیدکنندگان و برخی کارشناسان اقتصادی بر این باورند که ممنوعیت‌های وارداتی باید باقی بماند و پس از رفع احتمالی تحریم‌ها و آزاد شدن منابع ارزی، کشور نباید دوباره دروازه‌های خود را به روی واردات باز کند، زیرا چنین رویکردی ممکن است منجر به زیان تولید داخلی و از بین رفتن کسب‌وکارهای کوچک و متوسط حوزه تولید تمام شود. در این زمینه ایرج رهبر، کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با صمت عنوان کرد: عده‌ای واردات کالاهایی که مشابه آنها در کشور تولید می‌شود را مطلوب می‌دانند و اعتقاد دارند این واردات می‌تواند بین این کالاها رقابت ایجاد کرده ضمن رشد کیفی، نرخ بازار را متعادل نگاه دارد، اما این نگاه می‌تواند به قیمت از بین رفتن توان تولید به‌ویژه در بنگاه‌های تولیدی در مقیاس کوچک و متوسط تمام شود. وی در این باره خلاط‌نشان کرد: خلاف نظر بسیاری از کارشناسان که حضور کالاهای



وارداتی را انگیزه‌ای برای ارتقای کیفیت تولیدات داخلی می‌دانند، به‌نظر می‌رسد ممنوعیت ورود کالاهایی که نمونه‌های مشابه آنها در کشور تولید می‌شود، بیشتر می‌تواند به ارتقای کیفیت کمک کرده و به‌نوعی حمایت از تولیدکنندگان داخلی را نیز در پی داشته باشد. رهبر تاکید کرد: برای ایجاد رقابت حتما لازم نیست پای یک رقیب خارجی به میدان باز شود و رقابت می‌تواند بین تولیدکنندگان داخلی نیز ایجاد شود. در واقع تولیدکنندگان داخلی با در اختیار داشتن اختیارات و امکانات یکسان نیز می‌توانند در یک بستر مناسب، در تولید و عرضه محصولات با یکدیگر رقابت داشته باشند. این شیوه‌ای است که در حال حاضر در بسیاری از کشورها انجام می‌شود و مشکلی نیز برای اقتصاد این کشورها ایجاد نکرده است؛ ضمن اینکه رقابت آنها با توجه به شرایط یکسان تولید، عادلانه‌تر خواهد بود. این کارشناس اقتصاد در عین حال بسترسازی برای ایجاد چنین فضایی در تولید داخلی را ضروری دانست و بیان کرد: تدوین آیین‌نامه‌های مناسب و متناسب و ابلاغ آنها توسط موسسه استاندارد و جلوگیری از ایجاد انحصار تولید برای یک تولیدکننده و شرایط همسان تولید از مواردی است که باید مورد توجه قرار گیرد تا در این کارزار، کسب‌وکارهای کوچک نیز مجال عرض اندام داشته باشند.

وی در ادامه ابراز کرد: امکانات و ابزارآلات تولید در کشور ما با غول‌های فناوری دنیا در بسیاری موارد قابل‌مقایسه نیست و این موضوع باعث کاهش بهره‌وری و در نتیجه افزایش نرخ تمام شده این کالاها نسبت به نمونه‌های مشابه خارجی می‌شود. در این شرایط طبیعی است که ورود کالای مشابه، تولیدکننده داخلی را از میدان به در می‌کند. اگر هدف ما حمایت از تولید ملی است در این موارد نیز حتی اگر کالای تولید داخل با قیمتی کمی بیش از کالاهای خارجی به بازار عرضه شود، باید از آنها حمایت کرد و با این توجیه که واردات باعث کاهش نرخ تمام‌شده کالا برای مصرف‌کننده خواهد شد، نباید به تولید ملی پشت کنیم. این حمایت به مرور زمان باعث افزایش تولید و ایجاد قابلیت رقابت این کالاها حتی با تولیدکنندگان خارجی خواهد شد که در نهایت افزایش تولید و شکوفایی اقتصاد را در پی خواهد داشت.

رهبر در پایان گفت: امروز کسب‌وکارهای کوچک و متوسط نقش مهمی در تولید ناخالص ملی دارند و تجارت توام با سیاست امروز برنامه‌های بلندمدت و جامعی برای نفوذ هرچه بیشتر در بازارهای کشورهای دیگر تنظیم می‌کند.

ما نیز در این بازار باید از تولیدکنندگانی که باوجود تمام سختی‌ها و موانع، همچنان در عرصه تولید در تلاش هستند حمایت کنیم تا چراغ تولید در کشور خاموش نشود. ایجاد بازارهای مناسب، ارائه تسهیلات برای واردات مواد اولیه، قیمت‌گذاری‌های متناسب با هزینه و حتی رایزنی‌های بین‌المللی برای ایجاد امکان صادرات برای تولیدات داخلی می‌تواند راهی برای ادامه فعالیت تولیدکنندگان داخلی در شرایط تحریمی امروز باشد.

تولید باید در گود رقابت باشد



در مقابل مخالفان واردات، گروهی از کارشناسان و فعالان اقتصادی معتقدند مهم‌ترین ارکان تولید کاهش نرخ تمام‌شده و افزایش کیفیت کالاست و نمی‌توان به بهانه حمایت از تولید یا کسب‌وکارهای کوچک تولیدی، در بازار انحصار ایجاد کرد.

در این زمینه مجیدرضا حریری، فعال و کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با صمت اظهار کرد: کیفیت یکی از موضوعات مهم در عرصه تولید و تجارت است و ارتقای این مولفه نقش بسیار مهمی در راه یافتن کالاها به بازارهای جهانی دارد. طبیعی است که بازار انحصاری کالاهای تولید داخل و فقدان رقبای جدی تجاری، تولیدکنندگان ما را تنبل و تولیدات ما را بی‌کیفیت می‌کند. وی در توضیح این موضوع عنوان کرد: در واقع دلیل موفقیت چنین کالاهایی در بازار داخلی بازار انحصاری است، وگرنه در این بازارها نیز زمانی که قدرت انتخاب و توان خرید مردم بالا برود و انحصار برداشته شود، خواهیم دید که مردم به کیفیت نیز توجه بیشتری می‌کنند و فروش کالاها در آن بازارها هم برای تولیدکننده ایرانی دشوار می‌شود.

حریری از تعرفه‌های وارداتی و ممنوعیت واردات به‌عنوان آفت‌های بزرگ در ارتقای کیفیت محصولات ایرانی نام برد و افزود: ما سال‌های سال به‌بهانه حمایت از تولید داخلی دور کشور دیوار کشیده و باعث شده‌ایم تولیدات ما بدون وجود رقیب توانمند خارجی، بازار را به‌صورت انحصاری از آن خود کنند. در واقع اگر تولیدات ما قابلیت رقابت با همتایان خارجی خود را داشتند، تا این حد نگران واردات نبودند. این رویه‌ای است که در بسیاری از کشورهای پیشرو در زمینه تولید و تجارت اجرا می‌شود و تولیدکنندگانی که می‌توانند به رقابت بپردازند در این عرصه باقی مانده‌اند.

این کارشناس حوزه تجارت در این باره تصریح کرد: تولید چه در مقیاس بزرگ و چه در اشل کوچک و متوسط زمانی قوی و روزآمد محسوب می‌شود که در گام اول در کشور خود بتواند با محصولات کشورهای دیگر رقابت کند و اگر غیر از این باشد، در بازارهای بین‌المللی کشورهای دیگر که حمایتی هم متوجه کالای او نیست، هیچ شانسی برای رقابت و موفقیت برای او وجود نخواهد داشت.

حریری در پایان گفت: کیفیت موضوع بسیار مهمی در عرصه تجارت است و کشور ما نیز اگر بخواهد در این عرصه همچنان به فعالیت خود ادامه دهد و بازاری برای فروش محصولات خود داشته باشد، حتما باید به آن توجه و محصولاتی را با در نظر گرفتن استانداردهای برتر بین‌المللی تولید کند.

به تعادل برسیم

نگاه و نگرانی هر دو گروه در تقابل تولید و واردات درست است اما ما همواره در این زمینه با منطق صفر و یک برخورد کرده‌ایم. معلوم است وقتی به واردکننده ارز ترجیحی تعلق بگیرد و تولیدکننده مجبور به تهیه مواد اولیه خود با نرخ آزاد باشد سنگ روی سنگ تولید بند نمی‌شود و همین طور واضح است که وقتی تمام بازار را دودستی به گروهی خاص تقدیم کنیم، نتیجه آن خواهد شد که کالا با کیفیت پایین‌تر از بازارهای جهانی و نرخ بیشتر به‌دست مصرف‌کننده می‌رسد.


نوبت اول
شناسه ۱۱۵۲۸۷۶

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل از طریق مناقصهٔ عمومی تامین نماید:

شماره مناقصه	مناقصهٔ شمارهٔ ۱۴۰۰/۷۰۲۲
شرح مختصر اقلام درخواستی	پروژه اجرای میکروپایل فونداسیون ساختمان اداری و دیوار حائل محوطه پالایشگاه هفتم
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کاربه میزان ۴/۴۸۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد.
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۲۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۸۹/۵۳۰/۸۲۸/۴۷۷ ریال
تاریخ تسلیم رزومه و اسناد ارزیابی کیفی به کارفرما	ساعت ۱۹:۰۰ دوشنبه ۱۴۰۰/۰۴/۲۱
آدرس و تلفن مناقصه گزار	استان بوشهر، عسلویه، منطقهٔ ویژهٔ اقتصادی انرژی پارس، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، پالایشگاه هفتم، ساختمان گالری، اداره پیمان‌ها تلفن: ۹۲- ۳۱۳۱۱۰۹۱-۰۷۷

مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن ۹۲- ۰۷۷۳۱۳۱۱۰۹۱ تماس حاصل فرمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۴/۰۶

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی


T.I.E.C

15th International Exhibition of Machinery
27-30 June 2021 Visit time: 16-22
Tabriz - Iran
پانزدهمین نمایشگاه بین المللی تخصصی
ماشین آلات

13th International Exhibition of Machine Tool
27-30 June 2021 Visit time: 16-22
Tabriz - Iran
سیزدهمین نمایشگاه بین المللی تخصصی
ماشین ابزار، اتوماسیون صنعتی و ابزار دقیق

۶ الی ۹ تیرماه ۱۴۰۰
ساعت بازدید: ۲۲- ۱۶
نمایشگاه بین المللی تبریز

TABRIZ INDUSTRY صنعت تبریز

industryonline
+989120295784
tindex@rastak-expo.com

برگزار کننده: رستاک پادویزن تلفکس: ۷-۰۲۱ ۸۸۳۳۶۲۵۵
www.rastak-expo.com
info@rastak-expo.com

آگهی برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه

اتاق بازرگانی ایران و سوئد ثبت شده به شماره ۹۳۵۷ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۳۹۰۶۴۸

اعضای محترم اتاق بازرگانی ایران و سوئد

بدینوسیله به استحضار می‌رساند مجمع عمومی عادی سالیانه این اتاق در روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۸ (برابر با ۱۹ جولای ۲۰۲۱) راس ساعت ۱۴:۰۰ در محل ساختمان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران واقع در خیابان طالقانی، نبش خیابان موسوی، پلاک ۱۷۵ برگزار می‌گردد. لذا از اعضای محترم دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مذکور حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:

۱- استماع و بررسی گزارش هیات‌مدیره مربوط به فعالیت‌های اتاق در سال ۱۳۹۹
۲- استماع و بررسی گزارش بازرس درباره فعالیت‌های اتاق در سال ۱۳۹۹
۳- بررسی و تصویب نسبت به ترازنامه و گزارش‌های مالی سال ۱۳۹۹
۴- بررسی و تصویب بودجه سال ۱۴۰۰
۵- انتخاب اعضای اصلی و علی‌البدل هیات‌مدیره
۶- انتخاب بازرس اصلی و بازرس علی‌البدل
۷- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار
۸- تعیین ورودیه و حق عضویت سالانه اعضاء
۹- سایر موارد.

هیات‌مدیره اتاق مشترک بازرگانی ایران و سوئد

آخرین اخبار و تازه ترین تحلیل ها را در پایگاه خبری گسترش دنبال کنید
www.Gostaresh.news

زمان برگزاری نمایشگاه هوایی دوبی

گزارش‌ها حاکی از آن است که قرار است نمایشگاه هوایی دوبی طی امسال با اتخاذ برخی سیاست‌ها برگزار شود. مقامات شهر دوبی اعلام کردند قرار است امسال نمایشگاه هوایی دوبی که یکی از بزرگ‌ترین نمایشگاه‌های صنعت هوانوردی در جهان به‌شمار می‌رود و سالانه میلیاردها دلار قرارداد در آن امضا می‌شود، با ظرفیت محدود در ماه نوامبر برگزار شود.

البته انتظارات زیادی نسبت به بسته شدن قراردادهای هوایی برای خریدوفروش هواپیماها بین شرکت‌های هواپیمایی و شرکت‌های سازنده برای نمایشگاه امسال وجود ندارد؛ چراکه بسیاری از شرکت‌های هواپیمایی هم‌اکنون با کمبود نقدینگی مواجه شده و از سوی دیگر، تقاضا برای مسافرت‌های هوایی در جهان هم تا رسیدن به سطح پیش از شیوع کرونا فاصله زیادی دارد. البته وجود برخی اختلافات منطقه‌ای از یک سو و تنش‌های میان ایران و امریکا از سوی دیگر، بر نحوه برگزاری این نمایشگاه و اتفاقات آن اثرگذار خواهد بود.

قرار است نمایشگاه هوایی دوبی ۱۴ تا ۱۸ نوامبر امسال در این شهر برگزار شده و احتمالا نخستین رویداد هوایی بزرگی خواهد بود که پس از همه‌گیری کرونا اتفاق می‌افتد؛ چراکه شاهد لغو شدن دو نمایشگاه هوایی در اروپا در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ بودیم.

این نمایشگاه در واقع محل حضور هزاران بازدیدکننده، تأمین‌کننده قطعات، شرکت‌های هواپیمایی، شرکت‌های هواپیماسازی، و فعالان این صنعت خواهد بود.

صمت از برگزاری رویدادهای مرتبط با کسب‌وکارهای کوچک گزارش می‌دهد

گردهمایی کسب‌وکارهای کوچک با ظرفیت بزرگ اشتغالزایی









نمایشگاه توسعه کسب‌وکار تهران در راستای مهم‌ترین اولویت دولت دوازدهم مبنی بر ایجاد زیست‌بوم کارآفرینی و نوآوری با همکاری خانه صنعت، معدن و تجارت، اتاق اصناف ایران و... در فضایی افزون‌بر ۳۰۰۰ متر در سایت تهران برگزار شد

گروه نمایشگاه
editor@smtnews.ir

در دنیای امروز، رونق کسب‌وکارهای کوچک و متوسط می‌تواند موجب حفظ و افزایش سطح اشتغال پایدار کشور و کاهش فقر و نرخ بیکاری، کمک به توزیع عادلانه ثروت و کاهش شکاف طبقاتی، افزایش سطح درآمد ملی و همچنین رشد و توسعه اقتصاد شود. در سال‌های اخیر، اهمیت کسب‌وکارهای کوچک به اندازه‌ای افزایش‌یافته که از آنها به‌عنوان ستون فقرات توسعه صنعتی در کشورهای گوناگون نام‌برده می‌شود. شرکت در رویدادهای نمایشگاهی یکی از بهترین فرصت‌ها برای کسب‌وکارهای کوچک به‌منظور برقراری تماس، ایجاد ارتباطات جدید، کسب مشتریان تازه و یافتن ایده‌های نوآورانه است. عموما نمایشگاه‌های تجاری با هدف ارائه فرصت مناسب برای کسب‌وکارها به‌منظور برقراری تماس چهره به چهره با بسیاری از مشتریان بالقوه در مدتی کوتاه و با صرف هزینه مناسب طراحی‌شده‌اند. حضور در نمایشگاه‌ها، فرصت بزرگی را برای صاحبان کسب‌وکارهای کوچک به‌وجود می‌آورد تا به‌واسطه آن ضمن معرفی فعالیت خود به عموم مردم و متخصصان حوزه مربوط، فعالیت و کسب‌وکار خود را گسترش دهند.

مدل‌های موفقی در جهان برای شناخت درست رویدادهای مرتبط با کسب‌وکارهای کوچک وجود دارد. نمایشگاه گوانجو که آن را با نام کانتون و یا نمایشگاه صادرات و واردات چین هم می‌شناسند، نمونه موفق برگزاری رویدادهای نمایشگاهی در حوزه کسب‌وکارهای کوچک است. این نمایشگاه یکی از قدیمی‌ترین نمایشگاه‌های تجاری در سطح جهان است که از لحاظ حضور تعداد شرکت نمایندگان و حجم معادلات تجاری در آن رکوردار است.

براساس آمارها این نمایشگاه یکی از رویدادهای تجاری بین‌المللی است که همه‌ساله در کشور چین و در ۲ نوبت مختلف برگزار می‌شود. این نمایشگاه فرصت خوبی برای صاحبان مشاغلی است که با کسب‌وکارهای چینی در ارتباط هستند و با آنها به تجارت می‌پردازند یا درصدد به‌دست آوردن چنین ارتباطاتی هستند.

متاسفانه اهمیت کسب‌وکارهای کوچک در کشور ما و همین‌طور اهمیت برگزاری نمایشگاه‌ها در این حوزه به‌طور شایسته و بایسته موردتوجه قرار نگرفته، با این‌حال برخی از استان‌ها و شهرها نسبت به این موضوع بی‌تفاوت نبوده‌اند و در همین راستا، اقدام به برگزاری نمایشگاه‌های کسب‌وکارهای کوچک کرده‌اند که در ادامه به بررسی برخی از شاخص‌ترین این رویدادها خواهیم پرداخت.

تهران بزرگ‌ترین میزبان برگزاری نمایشگاه توسعه کسب‌وکار

سایت تهران تاکنون میزبان ۳ دوره برگزاری نمایشگاه توسعه کسب‌وکار بوده و از ۱۸ تا ۲۱ تیر ۱۴۰۰ نیز میزبان چهارمین دوره از برگزاری این رویداد خواهد بود.

نخستین نمایشگاه بین‌المللی توسعه کسب‌وکار تهران از ۲۱ تا ۲۴ دی ۹۶ در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار شد. این نمایشگاه که با مشارکت ۷۰ شرکت و غرفه‌دار، سازمان‌ها و نهادهای دولتی و همچنین با حضور بنگاه‌ها، مؤسسات کاریابی و کارآفرینی برگزار شد، میزبان بیش از ۲۰۰ رویداد اعم از سمینار، کارگاه آموزشی، مستر کلاس و فیچر بود. این نمایشگاه با هدف توسعه کسب‌وکارها در راستای اقتصاد مقاومتی، معرفی خدمات نوین مدیریتی، و توسعه استارت‌آپ‌ها در فضایی افزون‌بر ۲۰۰۰ مربع برگزار شد و به‌عنوان نخستین تجربه از برگزاری این رویداد در کشور عملکرد قابل‌قبولی داشت.

نمایشگاه توسعه کسب‌وکار تهران نیز در راستای مهم‌ترین اولویت دولت دوازدهم مبنی بر ایجاد زیست‌بوم کارآفرینی و نوآوری و با همکاری و حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان مدیریتی صنعتی و دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران، خانه صنعت، معدن و تجارت، اتاق اصناف ایران و... در فضایی افزون‌بر ۳۰۰۰ متر در سایت تهران برگزار شد.

سومین دوره برگزاری این رویداد نیز با هدف ایجاد فضایی مناسب برای ارائه محصولات و خدمات شرکت‌کنندگان به بازار بزرگ منطقه، توسعه ارتباطات و ملاقات مؤثر با افراد کلیدی و تصمیم‌گیرنده و نیز آشنایی با آخرین دستاوردها و رویکردهای توسعه کسب‌وکار از ۱۴ تا ۱۷ دی ۹۸ در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار شد.

مشهد؛ ظرفیتی بزرگ برای برگزاری نمایشگاه‌های کسب‌وکارهای کوچک

شهر مشهد در استان خراسان رضوی به‌دلیل داشتن ظرفیت بالا در جذب مسافر و زائران از دورترین نقاط کشور، بستر مناسبی برای برگزاری رویدادهای حوزه کسب‌وکارهای کوچک است. طی سال‌های گذشته شهرداری این شهر براساس ظرفیت‌هایی که در اختیار دارد با همکاری نهادهای متولی حمایت‌های لازم را برای ایجاد بستر مناسب برای برگزاری این رویداد به‌منظور تحقق اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال به عمل آورده است. این حمایت‌ها فرصت‌های متنوعی را در اختیار شهروندان و زائران قرار می‌دهد تا سوغاتی‌های باکیفیت و نرخ مناسبی که تولیدشده را خریدوفروش کنند. رفاه حال شهروندان، ترویج و نهادینه کردن تولیدات صنایع‌دستی و مشاغل خانگی، توسعه صنعت گردشگری و هدایت گردشگران به محل عرضه مستقیم کالا و حمایت از تولیدکنندگان خرد و خانگی از مهم‌ترین اهداف برپایی نمایشگاه توسعه کسب‌وکارهای کوچک در این شهر هستند.

حمایت از مشاغل خانگی با برگزاری نمایشگاه کسب‌وکارهای کوچک استان یزد

نمایشگاه کسب‌وکارهای کوچک استان یزد نیز عموما با هدف ترویج فرهنگ کار، حمایت از تولید داخلی و اقشار آسیب‌پذیر جامعه، کمک به اقتصاد خانوارها از محل فروش محصول و بازاریابی، ترغیب افراد بیکار به کارآفرینی و رونق مشاغل خانگی و کسب‌وکارهای کوچک در محل نمایشگاه‌های بین‌المللی یزد و دیگر شهرهای این استان برگزار می‌شود. این رویداد که با تلاش شهرداری و دیگر نهادهای مرتبط برگزار می‌شود موجب حمایت از مشاغل خانگی و کسب‌وکارهای کوچک و راهی در جهت اشتغالزایی و کسب درآمد برای صاحبان این کسب‌وکارها و در نهایت کاهش بیکاری در سطح استان می‌شود.

چرا کسب‌وکارهای کوچک باید از نمایشگاه‌های تجاری استفاده کنند؟

به‌عنوان یک مالک مشاغل کوچک یا حرفه‌ای در زنجیره تأمین مشاغل کوچک، احتمالا ثبات خود را در زمینه تامین‌کنندگان واقعی دارید. ممکن است از ابتدای شروع به فعالیت به این تأمین‌کنندگان اعتماد کرده باشید اما اکنون ممکن است زمان پیدا کردن تأمین‌کنندگان جدید باشد.

نمایشگاه‌های تجاری در گذشته یکی از روش‌های قابل‌اعتماد برای بازدید از تأمین‌کنندگان در یک مکان واحد بود. اما آیا در عصر فناورانه امروز، نمایشگاه همچنان بهترین راه برای یافتن تأمین‌کنندگان جدید برای مشاغل کوچک است؟ پاسخ این است: بله! مزیتی که نمایشگاه‌ها نسبت به سایر روش‌های تهیه منبع داشتند، این است که نمایشگاه‌ها توانستند بسیاری از تأمین‌کنندگان را در یک مکان واحد قرار دهند. در رویدادهای نمایشگاهی شما فرصتی برای ملاقات چهره‌به‌چهره تامین‌کنندگان خود پیدا می‌کنید. هیچ‌چیز مانند نگاه به چشم یک تامین‌کننده احتمالی و تکان دادن دست آنها نیست. اگر شما یک کسب‌وکار از زنجیره تامین مشاغل کوچک هستید، ممکن است از نظر اقتصادی بازدید از همه تأمین‌کنندگان بالقوه در جهان برای‌تان امکان‌پذیر نباشد. البته وب‌سایت‌های تامین‌کننده و رویدادهای مجازی یک روش عالی برای شناسایی غرفه‌های موردنظر شماست و باید از این ابزار به‌درستی استفاده کنید.

رویدادهای eSourcing

رویدادهای eSourcing یا حراج‌های معکوس، ابزار بسیار خوبی برای آن دسته از شرکت‌هایی هستند که منابع (به‌عنوان مثال پول) را برای سرمایه‌گذاری در یک کسب‌وکار مناسب دارند. اگر مشاغل کوچک شما سیستم‌عامل مشابهی ندارند، رویدادهای eSourcing ابزاری مناسب برای تأمین منابع نیستند. با رویدادهای eSourcing می‌توانید نیاز محصول، مشخصات، حجم سالانه و سایر نیازهای خود را به‌طور آنلاین ارسال کنید. تامین‌کنندگان شما را پیدا کرده و قیمت‌ها را ارسال می‌کنند. البته بدون بستر مناسب، این نوع ابزارها گزینه مناسبی برای تأمین منابع حرفه‌ای زنجیره تأمین مشاغل کوچک نیستند. شما بهتر است به یک نمایشگاه تجاری بروید و با تامین‌کنندگان جدیدی ملاقات کنید که می‌توانید با یک پیشنهاد یا پیشنهاد نرخ به آنها دسترسی پیدا کنید.

در یک نمایشگاه تجاری چه کاری باید انجام شود؟

اگر بخشی از یک زنجیره تأمین هستید، در دایرکتوری نمایشگاه تجاری تحقیق کرده و تأمین‌کنندگانی را که قرار است بازدید کنید، علامت بزنید. این فهرست شامل توصیف سطح بالایی از هر تامین‌کننده، از جمله قابلیت‌های تأمین‌کننده و محل تأسیسات تولیدی خواهد بود. نکته مهم آنکه حتما قبل از ورود به نمایشگاه، تأمین‌کنندگانی را که می‌خواهید ملاقات کنید، انتخاب کنید. سپس از فهرست و نقشه نمایشگاه برای برنامه‌ریزی خود استفاده کنید. همان‌طور که گفته شد، مراکز نمایشگاهی معمولا بزرگ و وسیع هستند. فهرستی تهیه کنید که کدام تهیه‌کنندگان را می‌خواهید ببینید. قرار نیست وقت خود را هدر دهید.

نباید فراموش کرد که نمایشگاه‌ها راهی عالی برای ملاقات با تامین‌کنندگان فعلی شما هستند. ممکن است چندین تأمین‌کننده مستقر داشته باشید که همه آنها در یک سقف یکسان هستند؛ بنابراین برای ملاقات با آنها از این فرصت استفاده کنید. همچنین وقتی متصدیان ببینند شما در یک نمایشگاه تجاری هستید که با تامین‌کنندگان جدید ملاقات می‌کنید، توجه‌شان به شما جلب خواهد شد. این می‌تواند فرصتی مناسب برای گفت‌وگو درباره هر مسئله‌ای باشد. در آخر چند ساعت برای بازدیدهای سطحی نیز وقت بگذارید. به‌موقع برنامه‌ریزی کنید تا از رویداد موردنظر استفاده کرده باشید. نمایشگاه محل نمایش جدیدترین‌هاست؛ بنابراین به‌دنبال نوآوری‌ها یا فناوری‌های غیرمنتظره‌ای باشید که ممکن است قبل از ورود به نمایشگاه از وجود آنها بی‌اطلاع بوده باشید. نمایشگاه‌ها هنوز هم یک روش ارزشمند برای تحقیق درباره تأمین‌کنندگان هستند اما با توجه به مقدار اطلاعاتی که امروز در اینترنت در دسترس است، نمایشگاه‌ها باید فعالیت تأمین منابع شما را تکمیل کنند.

چرا به‌دنبال تامین‌کنندگان جدید هستید؟

اگر در حال‌حاضر یک مجموعه تأمین‌کننده با ثبات و قابل‌اعتماد دارید، چرا باید به‌دنبال تأمین‌کنندگان جدید بگردید؟ خوب، دلایل زیادی وجود دارد. در اینجا چند مورد آنها آورده شده و نه همه آنها؛

مشکلات کیفیت با تأمین‌کنندگان فعلی

هزینه کالاها با تأمین‌کنندگان فعلی افزایش می‌یابد.
تحویل به‌موقع یا نگرانی‌های دیگر خدمات با تأمین‌کنندگان فعلی
تأمین‌کنندگان فعلی که از شغل خود خارج می‌شوند.
نیاز به نوآوری جدید و نیاز به محصولات جدید
پروژه تأمین منابع را برای پیشبرد رقابت تامین‌کننده باز کنید.

۳ نکته نخست به این معنی است که شما با تأمین‌کنندگان فعلی مشکل دارید که به اندازه کافی شدید است و شما را به‌دنبال تأمین‌کنندگان جدید می‌فرستند. از کجا می‌دانید مشکلات تأمین‌کننده آن‌قدر شدید است؟ آیا این مشکلات تأمین‌کننده باعث می‌شود شما مشتریان خود را از دست ندهید؟ آیا هزینه‌های رانندگی آن‌قدر زیاد است که هم بر سودآوری شما و نه حتی روی سودآوری شرکت شما تأثیر می‌گذارد؟

آیا این مشکلات به حدی شدید است که باعث می‌شود به‌دنبال تأمین‌کنندگان جدید بگردید؟ اگر به‌دنبال نوآوری جدید یا محصولات جدید هستید، نمایشگاه‌ها فرصت خوبی است. اما در زمان خود برای گشت‌وگذار در طبقه نمایشگاه‌ها برنامه‌ریزی می‌کنید، در غیر این صورت ممکن است تمام‌وقت خود را به سرگردانی و انجام ندادن کارهای مهمی که به زمان نمایشگاه اختصاص داده‌اید، سپری کنید.

اگر بخشی از یک زنجیره تأمین هستید، در دایرکتوری نمایشگاه تجاری تحقیق کرده و تأمین‌کنندگانی را که قرار است بازدید کنید، علامت بزنید

بین‌الملل

۵ هشدار به کسب‌وکارهای کوچک در نمایشگاه‌ها



نیکول لینینگر
خالق نمایشگاه INPEX

حضور شما در نمایشگاه تنها برای ساخت ارتباطات جدید نیست، بلکه فرصتی است تا با شرکت در جلسات مفید از انواع تکنیک‌ها و استراتژی‌های جدید مطلع شوید تا بتوانید کسب‌وکار خود را توسعه دهید. از جایی‌که شرکت در نمایشگاه هزینه‌هایی را در بر خواهد داشت، نیاز به برنامه‌ریزی قبل از شرکت در نمایشگاه وجود دارد. خیلی مهم است که قبل از آغاز نمایشگاه برای آن آماده شوید. من به شرکت‌های کوچک کمک می‌کنم برای شرکت در نمایشگاه آمادگی لازم را به‌دست آورند. هدف، اتصال مخترعان و کارفرمایان به شرکت‌هاست و اگر شما ایده جدیدی دارید، می‌توانید آن را در نمایشگاه تجاری بازاریابی کنید تا بتوانید با کمک سرمایه‌گذاران محصول خود را توسعه دهید. اگر شما یک کسب‌وکار کوچک هستید و قصد دارید در نمایشگاه تجاری بعدی شرکت کنید و ایده‌هایتان را به نمایش بگذارید، این ۵ توصیه به شما کمک خواهد کرد؛

۱ – آماده کردن روند کار، محصولات، خدمات، سازماندهی و رخدادها؛ شما باید درباره کسب‌وکار خودتان به‌طور مختصر توضیح دهید. هر کسب‌وکار کوچکی نیاز دارد تا بتوانند شرحی از روند کار، محصولات، خدمات، سازماندهی و رخدادها در زمان ۴۵ ثانیه ارائه کند؛ زمانی که ممکن است شما در یک آسانسور با سرمایه‌گذارتان بگذرانید. هنر این کار در این است که به وضوح و سرراست محصول یا اختراع را شرح دهید و از پیش‌زمینه و توضیحات اضافه خودداری کنید تا بیشتر موردتوجه قرار گیرد. اگر نمی‌توانید به‌سرعت و وضوح این کار را انجام دهید نیاز دارید تا روی کانسپت خود بیشتر کار کنید.

۲- آوردن شخصی همراه خود؛ در کسب‌وکارهای کوچک، جمعیت شرکت‌ها محدود است. اما اگر شما یک غرفه در نمایشگاه تجاری گرفتید، خیلی مهم است که تنها شخص داخل غرفه نباشید تا اگر خواستید جایی بروید، شخص دیگری پاسخگو شرکت‌کننده‌ها باشد. امکان دارد شما یک قرار ملاقات داشته باشید یا اینکه بخواهید در یک کلاس آموزنده شرکت کنید، پس نیاز پیدا می‌کنید تا غرفه را برای لحظاتی ترک کنید.

۳- هدیه تبلیغاتی؛ هدیه تبلیغاتی اطلاعات شما و شرکت‌تان را ثبت می‌کند و باعث می‌شود افراد بعد آن را به خاطر بیاورند. هدیه تبلیغاتی نه‌تنها در زمان برگزاری نمایشگاه باعث می‌شود عده بیشتری از غرفه شما بازدید کنند، بلکه پس از پایان نمایشگاه، بهترین راه‌حل برای ایجاد یک تصور ذهنی مثبت در ذهن سرمایه‌گذار یا مشتری است. این هدیه می‌تواند یک نمونه ساده از محصولات‌تان باشد (برای مثال فلش‌های تبلیغاتی شبیه محصول‌تان) تا شما مشخصات و محصول‌تان را ذهن مشتری ثبت کنید.

۴- استفاده از کارت ویزیت؛ کارت ویزیت همواره بخش مهمی از یک نمایشگاه تجاری است پس آن را فراموش نکنید. بسیاری از صاحبان کسب‌وکارهای کوچک، مخترعان و نمایندگان خرید از آن استفاده می‌کنند تا حال و هوای کار خود را به نمایش بگذارند. وقتی شما کارت ویزیتی دریافت کردید سریع بر پشت آن مشخصات و نکات را یادداشت کنید تا کسانی را که قصد دارید کارهای آنها را دنبال کنید یا کسانی که به شما وعده‌هایی دادند پیگیری کنید. همچنین می‌توانید از برنامه‌های الکترونیک تحت گوشی‌های هوشمند استفاده کنید (مانند برنامه Evernote) و اطلاعات را به‌طور ضمیمه در آن نگهداری کنید تا در آینده همکاری بهتری داشته باشید.

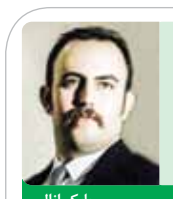
۵- شرکت در جلسات و کلاس‌های آموزنده؛ هنگامی‌که شما در نمایشگاه INPEX شرکت می‌کنید می‌توانید در جلسات آموزشی آن شرکت کنید، و قبل از آنکه سمینارها و سخنرانی‌ها شروع شوند در آنها حضور یابید. شرکت‌های برگزارکننده سایر نمایشگاه‌ها نیز خدمات مشابهی را ارائه می‌دهند. اگر شما یک مخترع یا صاحب کسب‌وکار کوچکی هستید اما آماده شرکت در نمایشگاه تجاری نیستید، این ۵ توصیه می‌تواند شما را آماده کند تا محصول یا اختراع خود را معرفی کنید. اما راه‌حل‌ها هر روز در حال تغییر است و این نکات فقط بخشی از آمادگی شماست و صرفا راه‌حل خوبی برای شرکت‌های بزرگ‌تر نیست و نیاز است تا از مشاوره کارشناسان یک آژانس بازاریابی استفاده شود.

برگزاری چهارمین نمایشگاه کاغذ در تهران

چهارمین نمایشگاه بین‌المللی کاغذ، مقوا، فرآورده‌های سلولزی و ماشین‌آلات وابسته در مراسمی با حضور مهدی صادقی‌نیارکی، معاون امور صنایع وزارت صنعت، معدن و تجارت آغاز به‌کار کرد. به گزارش گسترش نیوز این نمایشگاه از ۳۱ خرداد تا ۳ تیر در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برپا بود. چهارمین نمایشگاه بین‌المللی کاغذ، مقوا، فرآورده‌های سلولزی و ماشین‌آلات وابسته در فضایی به وسعت ۱۰ هزار مترمربع در ۳ سالن برگزار شد که در مقایسه با نمایشگاه سال گذشته رشد ۱۰۰ درصدی داشت. یک شرکت ماشین‌ساز هندی نیز در این رویداد حضور داشت.

اکنون ۱۲۰ کارخانه در زمینه تولید کاغذ در کشور فعالیت دارند که به‌جز تامین ماده اولیه آخال (ضایعات کارتن و کاغذ)، با مشکل خاصی مواجه نیستند. نیاز سالانه کشور به کاغذ بسته‌بندی ۸۵۰ هزار تن بوده و این در حالی است که سالانه یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن از این کاغذ تولید و مازاد آن به کشورهای گوناگون از جمله اروپا، آسیا و کشورهای حاشیه خلیج‌فارس صادر می‌شود. در زمینه کاغذ تحریر، نیاز سالانه حدود ۳۸۰ هزار تن است که فقط ۱۸۰ هزار تن ظرفیت برای آن ایجادشده است. همچنین مصرف سالانه کاغذ کتاب درسی ۴۰ هزار تن است. بر پایه این گزارش، سالانه ۱۲۰ هزار تن کاغذ بهداشتی در کشور مصرف می‌شود اما تولید در این عرصه بیش از ۲۰۰ هزار تن است. به گفته کارشناسان، اکنون سرانه مصرف انواع کاغذ در کشورمان ۲۲ کیلوگرم، در اروپا ۵۵ کیلوگرم و در امریکا ۱۶۰ کیلوگرم است.

یادداشت



ایران
مهد صنایع محلی کوچک

بابک انالو
کارآفرین صنایع کوچک

بستر و زیرساخت، یکی از مهم‌ترین مسائلی است که باید در بحث توسعه به آن توجه شود. پرداختن بیشتر به بستر توسعه، توسعه کم‌هزینه‌تر و باثبات‌تری را به بار می‌آورد. ایران از دیرباز مهد صنایع محلی کوچک بوده است. البته صنایع‌دستی در گذشته، کمابیش تمامی صنایع و تولیدات را شامل می‌شد. امروزه می‌بینیم در گوشه و کنار؛ روش‌ها و تکنیک‌های بومی براساس مصالح بومی برای ساخت و تولید لوازم مختلف وجود دارد. صنایع دستی از ابعاد گوناگون می‌تواند نقشی اساسی در اقلیم، فرهنگ و اقتصاد ما داشته باشد:

صنایع دستی حامل فرهنگ، اسطوره‌ها، گذشته و سنت‌های ماست و با کنار گذاشته شدن آنها بخش بسیار زیادی از فرهنگ و سنن فراموش می‌شود.

شیوه اشتغال در جامعه مدرن اصولا بسیار نامنعطف است؛ به این معنا که فرد باید در بازه زمانی و مکانی مشخصی، کار کند. این در حالی است که فرآیند کار و تولید در حوزه صنایع دستی، ماهیتی به‌شدت ارگانیک و منعطف دارد. درحقیقت ارزش‌گذاری صنایع‌دستی محصول‌محور است، نه زمان‌محور.

بعد محیط‌زیستی تولید اهمیتی بنیادی دارد و اهمیت آن بیش از پیش آشکار می‌شود. محصولاتی که در فرآیند تولید صنایع‌دستی تولید می‌شوند عموما براساس مصالح بوم‌آورد ساخته می‌شوند و حتی از پسماند سایر محصولات از قبیل برگ درختان یا آلایش‌های حیوانی تولید می‌شود. این موضوع باعث می‌شود بازگشت محصولات پس از مصرف به طبیعت بسیار آسان باشد و پس از مدت کوتاهی، کوهی از پلاستیک و مواد شیمیایی که طبیعت از جذب آنها عاجز است به جا نماند.

نکته مهم دیگر تولید و مصرف محلی است؛ به این معنا که به طور مثال، محصول غذایی که در یکی از کارخانجات کشور تولید می‌شود و در تمام کشور مصرف می‌شود مستلزم هزینه بسیار زیادی برای انتقال است. در صورتی که با رشد صنایع کوچک‌تر محلی سهم بیشتری از بازار مصرف هر استان در همان استان تولید و به صورت تازه و با هزینه حمل پایین مصرف می‌شود.

ایجاد رابطه عاطفی و انسانی بین سازنده و محصول، نکته‌ای بسیار مهم در کیفیت محصول و کیفیت زندگی روانی سازنده به شمار می‌آید. این مفهوم در قرن ۱۹ و ۲۰ و در جریان گسترش تولید انبوه، تا حد زیادی به فراموشی سپرده شد اما به‌تازگی معضلات اجتماعی ناشی از این مشکل دوباره توجه را به مفهوم لذت بردن از کار و معنادار کردن آن، جلب کرده است.

اکنون سوال اساسی آن است که چگونه می‌توان این ایده‌ها و قابلیت‌ها را به فعل تبدیل کرد؟ یکی از راهکارها، برنامه‌ریزی دانشگاهی برای تربیت نیروی خلاقی است که بتواند محصولات و روش‌های کارگاه‌های کوچک و خانگی را بازندگی امروزی تطبیق دهد.

امروزه در دانشگاه‌ها رشته‌هایی همچون صنایع‌دستی و طراحی صنعتی وجود دارند اما متاسفانه توجه مسئولان آموزش عالی نسبت به اهمیت این رشته‌ها بسیار پایین بوده و عملا برنامه‌ریزی منسجمی برای بهبود عملکرد دانشجویان فارغ‌التحصیلان وجود ندارد. بنابراین باید در برنامه درسی این رشته‌ها بازنگری و امکانات مناسب کاری مهیا شود. همچنین راه‌اندازی مجموعه‌ای از تعاونی‌ها برای مدیریت فرآیند تولید، شامل سفارش، تامین مواد اولیه و تحویل گرفتن و کنترل کیفیت محصول نهایی از دیگر اقداماتی است که می‌توان انجام دارد.

در بازار جهانی امروز، تولید با محوریت فروش انجام می‌شود. لازم است قبل از انجام هر تولیدی درباره فروش و عرضه محصولات، بررسی‌های لازم انجام شود، مشتری‌های بالقوه شناسایی و قراردادهای لازم منعقد شود تا تمام متصدیان به این اطمینان برسند که بازار مناسبی برای تولیدات آنها وجود دارد. برآورد بازار صادراتی کشورهای خارجی از دیگر الزامات است چراکه طراحی و تولید باید براساس سلیقه و میل مشتری در بازار هدف انجام شود. برای رسیدن به این هدف باید تحقیقات گسترده روی نیازها و سلایق کشورهای خارجی و به‌ویژه کشورهای همسایه انجام شود تا براساس نیازهای واقعی آنها، محصولات متناسب، طراحی و تولید شود.

به موازات تربیت نیروهای آکادمیک برای طراحی و مدیریت محصولات باید اقدام به تربیت نیروهای فنی برای انجام درست مراحل مختلف فرآیند تولید کرد. در نهایت مدیریت و استانداردسازی کل فرآیند نیز باید مدنظر باشد. در صورتی که به این شیوه تولید در یک مقیاس ملی توجه شود می‌بینیم تعداد افراد شاغل در این زمینه به چند میلیون نفر می‌رسد و گردش کلی مالی چند میلیارد دلار می‌شود؛ بنابراین مدیریت و نظارت بر چنین فرآیندی نیازمند یک مجموعه مدیریتی بسیار بزرگ در حد یک وزارتخانه یا سازمان صنایع‌دستی خواهد بود که ارتباطاتی میان این سازمان با وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، وزارت امور خارجه، سازمان فنی و حرفه‌ای، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی و اصناف نیز باید ایجاد شود.

این مجموعه از فعالیت نیازمند حجم بزرگی از مواد اولیه، استانداردسازی‌های کیفی و ساماندهی امور مالی است تا بتواند بدون مشکل جوابگوی دستمزد، تولیدکنندگان باشد و مواد اولیه را در اختیار آنها بگذارد و محصول تولید شده را دریافت کند و به بازار فروش برساند.

واقعیت این است که با توجه به شرایط واقعی و تجربه ۴۰سال گذشته احتمال اینکه کشور ما در صنایعی مانند اتومبیل‌سازی بتواند در سطح جهانی حرکت کند بسیار دور از ذهن است. درحالی‌که بازگرداندن موقعیت ممتاز کشور در صنایع فرش، طی یک برنامه ۵ تا ۱۰ ساله، غیرممکن نیست. همین رویکرد درباره بسیاری صنایع دیگر از قبیل چوب، فلزات، چرم، منسوجات و مانند آن قابل تعمیم است. شاید زمان آن رسیده باشد که به جای رویاپردازی در امر صنعت و اقتصاد به واقعیت‌ها توجه و رویای خود را در بستر واقعی جامعه جست‌وجو کنیم.

آغاز به کار صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر شهرداری اصفهان

گروه استان‌ها
editor@smtnews.ir

در حاشیه برگزاری جلسه علنی شورای اسلامی شهر اصفهان، صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر (جسورانه) شهرداری اصفهان با مشارکت بخش خصوصی و برای جلوگیری از فرار طبقه خلاق از شهر اصفهان افتتاح شد.

به گزارش اداره ارتباطات رسانه‌ای شهرداری اصفهان، علیرضا نصر اصفهانی، در جلسه علنی شورای اسلامی شهر اصفهان تصریح کرد: مرکز همایش‌های بین‌المللی یکی از طرح‌های آماده بهره‌برداری در این دوره است. همچنین با ورود مدیریت شهری کنونی به رینگ چهارم حفاظتی و خط دوم قطار شهری در پایان دوره ششم مردم می‌توانند از خط دو قطار شهری استفاده کنند.

وی با بیان اینکه تعداد طرح‌های دوره پنجم با ۴ دوره گذشته برابری می‌کند، افزود: در این دوره بخشی از امور استخدامی کارکنان ساماندهی شد و به یقین باید این روند استمرار پیدا کند، همچنین در این دوره انضباط مالی در شهرداری پیگیری شد.

نصر اصفهانی گفت: صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر که با مشارکت شهروندان اصفهانی ایجاد شده نیز یکی دیگر از دستاوردها است که در برنامه «هر یکشنبه، یک افتتاح» این هفته افتتاح می‌شود.

مزایای صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر

در ادامه این جلسه، کوروش خسروی، رئیس مرکز پژوهش‌های شورای اسلامی شهر اصفهان با اشاره به اینکه یکی از مهم‌ترین دستاوردهای شورای پنجم که ثابت می‌کند ما شورای شهر هستیم و نه شورای شهرداری، تشکیل صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر است، اظهار کرد: در اصفهان فرار طبقه خلاق هر روز اتفاق می‌افتاد و شهر از قشر کارآفرین تهی می‌شد چراکه کسب‌وکارها امکان جذب سرمایه برای طرح‌های خود نداشتند.

وی ادامه داد: چون تمام صندوق‌های سرمایه‌گذاری در تهران متمرکز بود با فرار طبقه خلاق به پایتخت روبه‌رو بودیم؛ از همین رو شهریور ۹۷ مصوب کردیم یک صندوق ایجاد شود و پاییز ۹۹ پیگیری ایجاد این صندوق شکل گرفت.

رئیس مرکز پژوهش‌های شورای اسلامی شهر اصفهان تصریح کرد: تعهد شهرداری در این صندوق ۲ میلیارد تومان و ۵میلیارد تومان هم تعهد بخش خصوصی بود که در آذر ۹۹ با برگزاری یک رویداد سرمایه‌گذاری در اصفهان، تعهد سرمایه‌گذاری سرمایه صندوق به ۱۵ میلیارد تومان رسید.

وی افزود: تشکیل این صندوق‌ها، یکی از پیشرفته‌ترین مصوبات شوراهای شهر ایران است که خود را متعهد به حفظ طبقه خلاق کرد و یک قدم

> از شهریور ۹۷ که مصوبه شورا در زمینه تشکیل صندوق‌های سرمایه‌گذاری شکل گرفت اقدامات در این باره پیگیری شد



> شهرداری مکلف شده در برنامه ۱۴۰۵ سرمایه خطرپذیر را از ۲ میلیارد تومان به ۲۰ میلیارد تومان افزایش دهد و شورای ششم باید این موضوع را در بودجه‌های سالانه شهرداری پیگیری کند

برداشت؛ هرچند مبلغ سرمایه‌گذاری عدد زیادی نیست اما اینکه دغدغه‌ای در این باره وجود دارد، حائز اهمیت است.

خسروی اظهار کرد: شهرداری مکلف شده است در برنامه ۱۴۰۵ سرمایه خطرپذیر را از ۲ میلیارد تومان به ۲۰ میلیارد تومان افزایش دهد و شورای ششم باید این موضوع را در بودجه‌های سالانه شهرداری پیگیری کند و اگر چشم خود را روی این مصوبه ببندد روند خروج طبقه خلاق از اصفهان ادامه می‌یابد. وی افزود: رئیس اتاق بازرگانی استان اصفهان هم اعلام کرد بعد از این اقدام شهرداری، مصوبه‌ای برای تشکیل صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر در دست اقدام دارد.

کاهش ریسک شکست استارت‌آپ‌ها

رئیس اداره ارتباط با صنایع و شرکت‌های دانش‌بنیان شهرداری اصفهان اظهار کرد: از شهریور ۹۷ که مصوبه شورا در زمینه تشکیل صندوق‌های سرمایه‌گذاری به دست ما رسید، اقدامات در این باره پیگیری شد.

علیرضا گلچین‌فر افزود: صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر، با مشارکت در سهام کسب‌وکارهای نوین روی طرح‌های نوآورانه و فناورانه مشارکت مالی می‌کنند و در عین حال کمک‌های مدیریتی و آموزش‌های لازم را در اختیار این افراد قرار می‌دهند تا محصولات را در بازار ارائه دهند.

رئیس اداره ارتباط با صنایع و شرکت‌های دانش‌بنیان شهرداری اصفهان تصریح کرد: این صندوق‌ها ریسک شکست را کاهش می‌دهد چون مجموعه کلان‌تری بالای سر آنهاست و سود اقتصادی غیرمتعارف برای آنها به همراه دارد؛ در استارت‌آپ‌های تشکیل شده در کشور رشدهای اقتصادی فراتر از عدد و رقم‌هایی است که در کسب‌وکارهای معمول رخ می‌دهد.

وی افزود: در ایران سابقه صندوق‌ها به دهه ۷۰ برمی‌گردد و در دهه ۸۰ صندوق‌های پژوهش شکل گرفتند و در دهه ۹۰ انجمن سرمایه خطرپذیر ایران تشکیل شد و بیش از ۵۰ مجموعه را ذیل خود جای داده است.

گلچین‌فر اظهار کرد: صندوق پژوهش و فناوری استان اصفهان در سال ۸۴ تشکیل شد اما تلاش‌ها نظام‌مند نبود بر همین اساس، گزارشی در مرکز پژوهش‌های شورا ارائه و شهرداری مکلف به اهدا یا مشارکت در تشکیل این صندوق شد که اهدای سرمایه با آینده‌نگری مدیریت شهری به مشارکت تبدیل شد.

رئیس اداره ارتباط با صنایع و شرکت‌های دانش‌بنیان شهرداری اصفهان تصریح کرد: این صندوق در قالب یک شرکت سهامی خاص فعالیت خود را آغاز کرد تا بعد به صندوقی تبدیل شود که در بورس هم قابل عرضه باشد.

وی افزود: با گذراندن این مراحل، شهرداری ۳۵ درصد تعهد را واریز و مابقی سهامداران هم واریز کردند و عملیات رسمی ثبت شرکت سرمایه‌گذاری خطرپذیر آغاز شد و از بهمن ۹۹ صندوق فعالیت رسمی را با عنوان شرکت آغاز کرد.

سرمایه‌گذاری مدیریت شهری

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری جسورانه هدهد با اشاره به سرمایه‌گذاری مدیریت شهری در نخستین شرکت سرمایه‌گذاری جسورانه اصفهان، گفت: هدف این شرکت مشارکت با استارت‌آپ‌های اصفهانی و کسب‌وکارهای نوین برای جلوگیری از مهاجرت به تهران است.

محمدعلی زاهدی با اشاره به آغاز به کار شرکت سرمایه‌گذاری جسورانه هدهد در شهر اصفهان اظهار کرد: شرکت‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر تامین‌کننده مالی به روش مشارکت هستند که با استارت‌آپ‌ها، اختراعات تجاری‌سازی شده، کسب‌وکارهای نوین و هر فعالیتی که رشد سریع داشته باشد، مشارکت می‌کنند.

وی ادامه داد: تمرکز شرکت هدهد بر شهر اصفهان است اما اگر پیشنهادی از بیرون شهر اصفهان هم در این حوزه‌ها باشد، حاضر به سرمایه‌گذاری هستیم.

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری جسورانه هدهد با اشاره به اینکه در شهر اصفهان به صورت تخصصی فقط این شرکت قادر به انجام چنین سرمایه‌گذاری است، تصریح کرد: در شهر تهران به خاطر سابقه طولانی‌تر در این حوزه، حدود ۴۰ شرکت فعالیت می‌کنند که این مسیر به مرور در شهر اصفهان هم شکل خواهد گرفت و تا چند سال آینده شاهد فعالیت شرکت‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر زیادی در اصفهان خواهیم بود.

وی با بیان اینکه اکوسیستم کارآفرینی در همه شهرها فعال است اما یکی از قسمت‌های مهم این فضا، تامین سرمایه و بودجه است که به همین علت بسیاری از استارت‌آپ‌ها به شهر تهران رفته‌اند، گفت: در شهر اصفهان پشتوانه‌های مستحکمی برای ایجاد شرکت‌های خطرپذیر وجود دارد تا از مهاجرت استارت‌آپ‌ها به تهران جلوگیری شود.

زاهدی افزود: نخستین پشتوانه در شهر اصفهان، وجود طبقه خلاق است که نیاز به سرویس‌های مالی دارد، از سوی دیگر اصفهان شهری صنعتی است که در بسیاری از حوزه‌ها مانند صنعت سنگ، کشاورزی گلخانه‌ای، آی‌تی و فولاد ظرفیت‌های فنی بسیار دارد و می‌تواند انگیزه خوبی برای شکل‌گیری شرکت‌های سرمایه‌گذاری جسورانه باشد.

مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری یزد خبر داد

تحقق ۱۶ میلیارد تومانی سرمایه گذاری در سکوی پرتاب یزد

رویداد بزرگ «سکوی پرتاب یزد» اول بهمن ۱۳۹۹ با همکاری صندوق پژوهش و فناوری استان یزد، پارک علم و فناوری استان یزد، صندوق نوآوری و شکوفایی و مجموعه ۱۰۰ استارت‌آپ برگزار شد. این رویداد که با عناوین مختلف در استان‌های کشور برگزار می‌شد، این بار در استان یزد با بیش از ۴۰ میلیارد تومان مجموع ارزش سرمایه‌گذاری موافقت‌شده، رکورد کشور را شکست.

خبرنگار صمت در یزد بعد از گذشت حدود ۵ ماه از این رویداد، به سراغ محمد سپهر، مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری استان یزد رفت تا از میزان موفقیت سرمایه‌گذاری‌های این رویداد آگاه شود.سپهر با اشاره به اعلام آمادگی ۲۹۶ طرح در ابتدای این رویداد، گفت: به دلیل خام بودن بسیاری از این طرح‌ها یا کامل نبودن مدارک، رتبه‌بندی آنها انجام شده و نهایت ۵۸ طرح برای ارائه در حضور داوران در رویداد انتخاب شدند.مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری یزد از پذیرش اولیه ۳۶ طرح توسط داوران رویداد خبر داد و گفت: از این تعداد ۱۲ طرح به دلایل مختلف از جمله پیدا کردن سرمایه‌گذار دیگر یا عدم رضایت از مفاد قرارداد مشارکت، انصراف دادند.



سپهر افزود: ۶ نفر از صاحبان طرح‌های پذیرفته‌شده نیز ترجیح دادند مبلغ مصوب را در قالب تسهیلات دریافت کنند و ۱۰ طرح هم در حال تکمیل مدارک خود برای عقد قرارداد هستند.

مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری یزد به انعقاد قرارداد سرمایه‌گذاری با ۸ طرح برگزیده رویداد سکوی پرتاب یزد اشاره کرد و گفت: مبلغ سرمایه‌گذاری شده در این طرح‌ها، ۱۶ میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان بوده است.

وی در ادامه از تصور اشتباه بعضی افراد از این رویداد سخن گفت و تصریح کرد: این تصور که تمام طرح‌های پذیرفته‌شده در این رویداد به سرمایه‌گذاری منجر می‌شوند اشتباه است و درواقع کارشناسان و داوران این رویداد تایید کردند این طرح‌ها و شرکت‌ها قابل سرمایه‌گذاری هستند اما بعد از آن باید توافقاتی با شرکت‌ها از جمله میزان سهام واگذاری، نرخ سهام‌ها، نحوه مشارکت و... شکل بگیرد. سپهر افزود: این موضوع محل اختلاف در بیشتر شرکت‌ها بوده که با بعضی از آنها به توافق رسیدیم و با بعضی دیگر به توافق نرسیدیم. بنابراین بخش عمده‌ای از فرآیند مشارکت بعد از رویداد انجام می‌شود و خیلی طبیعی است برخی از این طرح‌ها منجر به سرمایه‌گذاری نشود.

مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری استان یزد به رکورد میزان سرمایه‌گذاری رویداد سکوی پرتاب یزد در کشور اشاره کرد و گفت: درباره پذیرش اولیه همچنان در کشور اول هستیم و در همین میزان ۱۶ میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان که تاکنون سرمایه‌گذاری شده است از عدد اولیه طرح‌های پذیرفته‌شده استان‌های دیگر بالاتر هستیم.

سپهر برگزاری این رویداد را یک موفقیت بزرگ در استان دانست و گفت: این رویداد به دلایل متعدد از جمله ارائه تعداد بالایی از طرح‌های خلاقانه و ایجاد شور و نشاط در اکوسیستم فناوری و نوآوری استان بسیار ارزشمند بود.

مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری استان یزد افزود: بعد از اتمام رویداد نیز بیش از ۵۰ طرح برای سرمایه‌گذاری به صندوق پژوهش و فناوری ارائه شد که پس از بررسی، سرمایه‌گذاری روی تعدادی از آنها صورت گرفت.

سپهر یکی از کارهای اصلی صندوق پژوهش و فناوری استان یزد را سرمایه‌گذاری روی طرح‌های فناورانه دانست و گفت: این کار همچنان ادامه دارد و رویداد سکوی پرتاب وسیله‌ای برای معرفی این خدمت به عموم جامعه بود.

وی تصریح کرد: خوشبختانه این هدف محقق شده و درحالی‌که سالانه حدود ۳۰ طرح برای سرمایه‌گذاری به صندوق ارائه می‌شد، بعد از این رویداد و با گذشت حدود ۵ماه از آن، ۵۵ طرح جدید برای سرمایه‌گذاری به صندوق ارائه شده که این امر نشان‌دهنده رونق بحث سرمایه‌گذاری در استان یزد است.

۵۰ هزار نفر زیر پوشش پروژه فاضلاب شهری بافق

پروژه فاضلاب شهری شرکت سنگ آهن در سفر وزیر نیرو به یزد در خرداد سال جاری، افتتاح شد.

مدیر پروژه فاضلاب شهری شرکت سنگ آهن مرکزی با اشاره به آغاز این طرح در سال ۹۲، گفت: طول لوله‌گذاری ۱۸۵ کیلومتر است که ۱۲۰ کیلومتر آن انجام شده است.

به گزارش صمت نادر محمدباقری با بیان اینکه این پروژه در شهر بافق در ۲ ناحیه الف و ب انجام می‌شود، افزود: کار در ناحیه ب تمام شده و در ناحیه الف با ۲ پیمانکار قراردادی بسته شد که یکی از آنها مشغول به کار است و دیگری طی چند روز آینده کار را آغاز می‌کند.

مدیر پروژه فاضلاب شهری مجموع انشعابات در ۲ ناحیه را ۱۵ هزار انشعاب بیان کرد و گفت: قرارداد ۳ هزار انشعاب در دی سال گذشته منعقد شد که در حال انجام است و بیش از یک هزار و ۳۰۰ انشعاب بیرون منازل اجرا و حدود ۲۴۵ انشعاب داخل منازل وصل شده است. محمد باقری با بیان اینکه قرارداد ۳ هزار انشعاب دیگر به مناقصه رفته و طی چند روز آینده آماده کار است، بیان کرد: از ۲۲ بهمن ۹۹ آماده بهره‌برداری از فاز اول پروژه فاضلاب شهری بودیم.

مدیر پروژه فاضلاب شهری با بیان اینکه آب به صورت آزمایشی تصفیه می‌شود، تصریح کرد: پروژه تصفیه‌خانه پیشرفت فیزیکی ۹۹ درصد دارد و رو به اتمام است و تنها محوطه‌سازی آن باقی مانده که انجام می‌شود.

محمد باقری افق طرح در مرحله اولیه را ۹۰ لیتر در ثانیه عنوان کرد که با وصل کامل انشعابات در آینده به ۱۲۰ لیتر بر ثانیه می‌رسد و افزود: مجموع پیشرفت پروژه بیش از ۸۰درصد است و تا پایان سال آینده تمام انشعابات تکمیل می‌شود.

او گفت: اکنون اجرای انشعاب در مجموعه سرای رحمت انجام می‌شود که طی چند روز آینده وصل می‌شود.در مجموع پروژه تصفیه‌خانه و خطوط انتقال و شبکه فاضلاب شهر بافق با هزینه ۴ هزار و ۳۰۰ میلیارد ریال با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به دست وزیر نیرو افتتاح شد. این پروژه ۵۰ هزار نفر را زیر پوشش قرار می‌دهد.

بازده کیفی محصولات فولاد مبارکه نسبت به مشابه خارجی

مدیرعامل گروه صنعتی تهران شرق گفت: محصولات شرکت فولاد مبارکه از کیفیت بالایی برخوردار است و ما مصرف‌کننده بیشتر ورق‌های تولیدی این شرکت هستیم چراکه محصولات شرکت فولاد مبارکه در مقابل محصولات خارجی از کیفیت مطلوبی برخوردار است.به گزارش صمت محمود صابری، مدیرعامل گروه صنعتی تهران شرق ضمن بیان این مطلب افزود: محصولات شرکت فولاد مبارکه در مقابل محصولات خارجی از کیفیت مطلوبی برخوردار است. به گفته صابری، گروه صنعتی تهران شرق مصرف‌کننده انواع محصولات شرکت فولاد مبارکه اعم از انواع ضخامت‌های ورق گرم و مقداری هم از ورق‌های سرد است اما بیشتر مصرف این گروه صنعتی، ورق‌های ساختمانی شرکت فولاد مبارکه است که کیفیت بسیار بالایی دارد. مدیرعامل گروه صنعتی تهران شرق تصریح کرد: ظرفیت اسمی تولید در گروه صنعتی تهران شرق ۹۰۰ هزار تن در سال است اما متاسفانه با توجه به سهمیه‌بندی عرضه ورق در یک سال گذشته با کمتر از ۱۰ درصد ظرفیت اسمی به فعالیت مشغول هستیم.

قطع ۸۰ انشعاب غیرمجاز آب در ساوجبلاغ

۸۰ انشعاب غیرمجاز آب مربوط به فضای سبز شهر جدید هشتگرد و باغ‌ویلاهای ساوجبلاغ شناسایی و جمع‌آوری شد.

علی حسینی‌خواه، مدیر آبفای شهرستان ساوجبلاغ با اعلام این خبر گفت: با توجه به ضرورت تامین آب آشامیدنی شهروندان شهر جدید هشتگرد در آغاز روزهای گرم تابستان ۳۰ فقره از انشعاب‌های غیرمجاز فضاهای سبز شهری در شهر جدید هشتگرد، شناسایی و جمع‌آوری شد که با این اقدام، ظرفیت ذخیره‌سازی آب در مخازن این شهر افزایش یافت.

وی افزود: کاهش نزولات آسمانی و افزایش زودهنگام گرمای هوا از یک سو و افزایش مصرف آب از سوی دیگر، باعث شد برای جلوگیری از تنش آبی با تشکیل گروه‌های قطع و وصل انشعاب و با حضور نماینده دفتر حقوقی شرکت، ۵۰ انشعاب غیرمجاز مربوط به باغ و باغ‌ویلاها در روستاهای ساوجبلاغ شناسایی و جمع‌آوری شود. این انشعاب‌ها در روستاهای آران، حاجی‌آباد، قاسم‌آباد، حسین‌آباد کوشک زر و سلطان‌آباد شناسایی و عاملان آن به دلیل وارد کردن خسارت به شبکه آب جریمه شدند.

در گفت‌وگوی صمت با فعالان اقتصاد مطرح شد:

بنگاه‌های کوچک و متوسط آسیب‌پذیرتر هستند

بنگاه‌های کوچک و متوسط از منظر بانک جهانی به واحدهایی اطلاق می‌شود که حداکثر ۳۰۰ نفر نیروی کار دارند و فروش کل سالانه آنها از ۱۵ میلیون دلار تجاوز نمی‌کند. این بنگاه‌های کوچک و متوسط در ایران دسته‌بندی‌های متفاوتی دارند و شاخص‌های متفاوتی برای تعریف آنها ارائه شده است. در طبقه‌بندی اداره آمار بانک مرکزی، واحدهای با کمتر از ۱۰ کارکن، خرد، واحدهایی با ۱۰ تا ۴۹ کارکن کوچک، مجموعه‌هایی با ۵۰ تا ۹۹ کارکن، متوسط و بالاتر از ۱۰۰ کارکن، بزرگ نامیده می‌شوند. عوامل خارجی و داخلی متعددی بر عملکرد واحدهای کوچک و متوسط SMEها اثرگذار هستند که از جمله این عوامل می‌توان به بحران‌های اقتصادی، سیاست‌های دولتی، رفتار مصرف‌کننده، دسترسی به منابع مالی، موقعیت جغرافیایی و فساد اشاره کرد. ایجاد و توسعه این بنگاه‌های کوچک و متوسط تاثیر بسزایی بر اشتغالزایی دارد، بر همین اساس نیز عملکرد این مجموعه‌ها در کشورهای توسعه‌یافته اهمیت ویژه‌ای دارد. البته فعالیت این مجموعه‌ها در کشور ما به‌دلیل ضعف‌های زیرساختی، اقتصاد ناپایدار، رشد تورم و... با ریسک بیشتری همراه است. با این وجود، از سیاست‌گذاران انتظار می‌رود با شناخت ظرفیت‌های این بخش، زمینه رشد و توسعه فعالیت آنها را فراهم کنند.



عکس: صمت

اشتغالزایی در بنگاه‌های کوچک و متوسط به مراتب بیش از بنگاه‌های بزرگ است اما در مواردی به‌دلیل فقدان صرفه مقیاس در واحدهایی با ظرفیت پایین، اشتغال ایجادشده در این واحدها در مقایسه با واحدهای بزرگ پایداری کمتری دارد

مرضیه احقاقی
editor@smtnews.ir

ضرورت حمایت از واحدهای کوچک



کیومرث فتح‌اله‌کرمانشاهی، کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با صمت ضمن تاکید بر اهمیت و اثرگذاری واحدهای کوچک و متوسط در توسعه اقتصادی اظهارکرد: با تغییر در ساختار صنعتی کشورها، رشد و گسترش کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در استراتژی توسعه صنعتی کشورها از جایگاه خاصی برخوردار شده است. این صنایع با کارآفرینی، نوآوری و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید بر رشد اقتصادی اثر می‌گذارند.

این کارشناس اقتصاد در ادامه با اشاره به چالش‌های کنونی حاکم بر اقتصاد کشور گفت: توجه به صنایع کوچک و متوسط می‌تواند زمینه عبور و گذار از شرایط دشوار اقتصادی حاکم بر کشور را در حوزه‌های اصلی صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدمات فراهم کند.

وی افزود شرکت‌های بزرگ مقیاس در کشور ما عموما دولتی هستند یا به‌نوعی به دولت وابسته هستند؛ بنابراین تا حدودی از پس رفع چالش‌های خود برمی‌آیند؛ در همین حال از انواع امتیازات و رانت‌های دولتی نیز بهره‌مند هستند که امکان تداوم فعالیت در عین سودآوری را هم برای آنها فراهم می‌کند. حتی اگر این مجموعه‌ها به دولت هم وابسته نباشند به قدری تقویت شده‌اند که با گذشت زمان از پس رفع مشکلات خود برخواهند آمد.

کرمانشاهی با تاکید بر اهمیت ندادن سیاست‌گذاران به جایگاه و اهمیت واحدهای کوچک و متوسط و اثرگذاری آنها در حوزه اقتصاد گفت: SMEها حلقه گمشده اقتصاد کشور هستند و متاسفانه تاکنون آنطور که باید به آنها و جایگاه‌شان در مسیر توسعه صنعتی و اقتصادی توجه نشده است. در این واحدها، تعداد افراد محدودی مشغول کار هستند و شاید به همین دلیل نیز از قدرت چانه‌زنی کمتری در حوزه‌های اقتصادی برخوردارند.

وی افزود: این درحالی است که توجه به واحدهای کوچک و متوسط یادشده، زمینه رفع بسیاری از چالش‌های اقتصادی کشور را فراهم خواهد کرد؛ به‌علاوه آنکه با تضمین فعالیت در این دست مجموعه‌ها، موقعیت‌های شغلی حاکم بر آنها تضمین می‌شود. کوچک بودن واحدهای یادشده زمینه بی‌توجهی به آنها را فراهم کرده است. در همین حال، این مجموعه‌ها آسیب‌پذیرتر خواهند بود؛ بنابراین مجموعه‌های یادشده در اندازه‌ای نیستند که از پس تامین منافع خود بربیایند. حال چنانچه زمینه‌ای برای رفع کمبودهای یادشده فراهم شود، مشکلات این واحدها شناسایی و برای رفع آنها برنامه‌ریزی شود، بسیاری از چالش‌های حاکم بر اقتصاد کشور برطرف خواهد شد.

کرمانشاهی در ادامه تاکید کرد: می‌توان با اختصاص دادن انواع معافیت‌ها، زمینه بهبود در عملکرد این واحدها را فراهم کرد. ارائه تخفیف در حوزه مالیات، تامین اجتماعی، بیمه و... کمک قابل‌توجهی به بهبود تولید در این واحدها خواهد کرد.

شرکت‌های کوچک و متوسط اغلب از توان مالی محدودی برخوردارند؛ بنابراین می‌توان با ارائه تسهیلات مالی ارزان‌قیمت، مسیر فعالیت آنها را تسهیل کرد. ارائه انواع یارانه نیز امکان تقویت عملکردی این واحدها را فراهم می‌کند و به اثرگذاری هرچه بیشتر آنها منجر خواهد شد. وی در پایان اظهارکرد: در واقع بسیاری از این شرکت‌ها توان حل مشکلات خود را ندارند؛ بنابراین اگر بتوانیم از عملکرد این شرکت‌ها حمایت کنیم، امکان رشد و توسعه آنها نیز فراهم می‌شود.

با تغییر در ساختار صنعتی کشورها، رشد و گسترش کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در استراتژی توسعه صنعتی کشورها از جایگاه خاصی برخوردار شده است. این صنایع با کارآفرینی، نوآوری و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید بر رشد اقتصادی اثر می‌گذارند

اثرگذاری بنگاه‌های کوچک را جدی بگیرید



سجاد غرقی، نایب‌رئیس کمیسیون معدن و صنایع‌معدنی اتاق بازرگانی ایران در گفت‌وگو با صمت اظهارکرد: تولید یکی از شاخصه‌های اصلی است که زمینه توسعه اقتصادی را در کشورها فراهم می‌کند. با توجه به ظرفیت‌های معدنی و منابع غنی انرژی که در کشور ما وجود دارد، رشد صنایع‌معدنی در ایران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در چنین شرایطی، توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط به‌ویژه در حوزه معدن و صنایع وابسته به آن، می‌تواند تاثیر بسزایی بر رشد و توسعه اقتصادی کشور داشته باشد. از اهداف اصلی ایجاد بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌توان به ایجاد موقعیت‌های شغلی جدید، توسعه اقتصادی، ارتقای فناوری و نوآوری در فضای کسب‌وکار و همچنین بهبود رقابت‌پذیری اشاره کرد؛ بنابراین حمایت از این بنگاه‌ها تاثیر بسزایی در توسعه اقتصادی کشور دارد.

نایب رئیس کمیسیون معدن و صنایع‌معدنی اتاق بازرگانی ایران در ادامه افزود: سهم اشتغالزایی در بنگاه‌های کوچک و متوسط به مراتب بیش از بنگاه‌های بزرگ است. اما در مواردی به‌دلیل فقدان صرفه مقیاس در واحدهایی با ظرفیت پایین، اشتغال ایجادشده در این واحدها در مقایسه با واحدهای بزرگ از پایداری کمتری برخوردار است. اغلب واحدهای کوچک و متوسط از آسیب‌پذیری بیشتری برخوردارند؛ درنتیجه در چرخه‌های رونق، فعالیت آنها به مراتب افزایش می‌یابد و در چرخه‌های رکود با خطر تعطیلی روبه‌رو می‌شوند.

غرقی اظهارکرد: در تبیین موضوعات یادشده می‌توان از مثال اشتغالزایی معادن کوچک مقیاس نام برد. ۸۵ درصد اشتغال ایجاد شده در حوزه معدن به معادن کوچک مقیاس اختصاص دارد. همین درصد قابل‌توجه حکایت از اهمیت و اثرگذاری ویژه این واحدها دارد. با این وجود، این واحدها اغلب موردحمایت و پشتیبانی نهادهای مسئول قرار نمی‌گیرند؛ در نتیجه آسیب‌پذیرتر هستند و در چرخه‌های رکود، میزان تعطیلی آنها بیشتر می‌شود. وی خاطرنشان کرد: واحدهای موردبحث اغلب به اندازه کافی تشکل‌یافته نیستند و درنتیجه صدای رسایی ندارند و کمتر از حمایت‌ها برخورد می‌شوند. بر همین اساس نیز کارگروه احیای معادن کوچک مقیاس تشکیل شد و نتایج مثبتی را به‌دنبال داشته است. پس می‌توان امیدوار بود با ایجاد صدایی واحد میان فعالیت شرکت‌های کوچک و متوسط متعلق به بخش معدن و صنایع‌معدنی، این فعالیت‌ها از حمایت بیشتری برخوردار شوند، صدای آنها به گوش متولیان امر برسد و زمینه توسعه این صنایع فراهم شود.

حمایت از بخش خصوصی

نایب رئیس کمیسیون معدن و صنایع‌معدنی اتاق بازرگانی گفت: اغلب واحدهای کوچک و متوسط به بخش خصوصی تعلق دارند. واحدهای بزرگ نیز به‌طور کامل یا غیرمستقیم به دولت وابسته هستند؛ در نتیجه تمرکز فعالیت‌های حمایتی دولت به بنگاه‌های بزرگ اختصاص دارد، چراکه از یک‌سو دولت در منافع این واحدها شریک است و از سوی دیگر، اعتماد بیشتری به سودآوری آنها دارد؛ یعنی این گمان می‌رود که به صرفه مقیاس، اثرگذاری بیشتری بر اقتصاد دارند.

برای بهبود شرایط فعالیت بنگاه‌های کوچک و متوسط به‌ویژه آنها که در حوزه معدن و صنایع‌معدنی فعال هستند، از سیاست‌گذاران انتظار می‌رود، زمینه بهبود در فضای کسب‌وکار را فراهم کنند. هزینه‌های محیطی را کاهش و تسهیلگری‌های لازم برای بهبود فضای کسب‌وکار را مورد توجه قرار دهند. در همین حال این نکته را مدنظر قرار دهند که در مواردی باید سیاست‌های اتخاذشده درباره صنایع بزرگ از صنایع کوچک و متوسط، متفاوت باشد.

غرقی در پایان تاکید کرد: بدون تردید صنایع معدنی و فلزی از ظرفیت ویژه‌ای برای رشد صنایع کوچک و متوسط برخوردار هستند. البته در برخی موارد سخن از صرفه مقیاس به میان می‌آید و این‌گونه مطرح می‌شود که احداث واحدهای تولیدی با ظرفیت بالا، بهره‌وری را افزایش می‌دهد. در چنین مواردی حضور و فعالیت صنایع بزرگ ارجحیت دارد. اما همیشه شرایط این‌گونه نیست؛ بنابراین باید این واحدها را در قالب خوشه‌های گوناگون و با نگاهی خاص شرایط آن سنجید و ارزیابی کرد؛ یعنی در مواردی حتی صرفه اقتصادی با واحدهای کوچک مقیاس است.

سخن پایانی

صنایع کوچک و متوسط اثرگذاری ویژه‌ای در اشتغالزایی، درآمدزایی و کارآفرینی دارند و بدین‌ترتیب نقشی ویژه در توسعه اقتصادی بازی می‌کنند. بر همین اساس نیز از دولت‌ها انتظار می‌رود با ارائه انواع کمک‌های مالی، حمایت مالیاتی، وام‌های کم‌بهره، فضا دادن به کارآفرینان برای بازاریابی، بهبود زیرساخت‌ها و... زمینه تقویت واحدهای کوچک و متوسط و به‌دنبال آن توسعه اقتصادی را فراهم کنند.

بحران کم‌آبی، مانع انجام تعهدات ذوب‌آهن نشد

معاون بهره‌برداری ذوب‌آهن اصفهان با بیان اینکه به‌دلیل شرایط سخت کم‌آبی، ذوب‌آهن حدود ۲ تا ۳ درصد از برنامه‌های خود عقب است، گفت: همزمان با تعمیرات اساسی ایستگاه ریخته‌گری شماره ۵، نصب برج‌های خنک‌کننده هیبریدی ایستگاه ریخته‌گری شماره ۵، تعمیرات اساسی آگلوماشین شماره ۴ و تعمیرات اساسی تعویض لوله‌های اکران دیگ کنورتور شماره ۲، تعمیرات اساسی درجه ۳ کوره بلند شماره ۲ شرکت نیز با موفقیت انجام‌شده است.

به گزارش صمت از اصفهان، مهرداد تولابیان با بیان اینکه فلسفه تعمیرات اساسی حفظ و پایداری شرایط موجود است تا در آینده ضرری به تولید وارد نشود، درباره تعمیرات اساسی کوره بلند شماره ۲ ذوب‌آهن، اظهارکرد: این تعمیرات اساسی از نوع درجه ۳ بود که از نظر زمانی در ۷ شبانه‌روز انجام شد.

تولائیان تاکید کرد: به‌طور معمول برای تعمیرات اساسی، قطعات موردنیازی که از سال‌های قبل خریداری و نگهداری شده، در زمان مناسب تعمیرات اساسی برای نوسازی مورداستفاده قرار می‌گیرد.

وی درباره تاثیر کم‌آبی و آسیبی که به بخش‌های گوناگون تولید و به‌ویژه کوره‌های بلند ذوب‌آهن می‌زند، گفت: آسیب‌ها دو دسته‌اند و باید توجه داشت که به‌طور معمول تجهیزات و کارخانجات صنعتی زمانی خوب کار می‌کنند که به صورت پایدار و یکنواخت در مدار باشند اما اگر به هر دلیل کوره‌های بلند چند روز توقف و دوباره کار کنند و این شرایط تداوم یابد، از نظر فناوری آسیب زیادی به کوره وارد می‌شود که علاوه بر افت تولید، موجب بسته شدن یا به اصطلاح ماسیدگی مواد داخل کوره می‌شود. معاون بهره‌برداری ذوب‌آهن اصفهان با اشاره به آسیب‌های جدی ناشی از کم‌آبی به کوره‌های بلند ذوب‌آهن، توضیح داد: اگر آب به حدی کم شود که نتوانیم بدنه کوره را خنک نگه داریم، احتمال اتفاقات ناگوار همچون انفجار در کوره و توقف چندساله آن وجود دارد. تولائیان با اشاره به نگرانی ذوب‌آهن از کم‌آبی، تاکید کرد: امروز ذوب‌آهن با ریسک بسیار بالا در حال حرکت است و این تعمیرات اساسی موجب شده تولید ذوب‌آهن در این بازه ۱۰ روز کاهش یابد، که این موجب نیاز به آب کمتر شده است. وی با بیان اینکه درحال‌حاضر به‌دلیل شرایط سخت کم‌آبی ذوب‌آهن اصفهان حدود ۲ تا ۳ درصد از برنامه‌های خود عقب است، اظهارکرد: اگرچه در ماه سوم سال قرار داریم اما به‌دلیل شرایط سخت کم‌آبی ذوب‌آهن در بحث تولید اصلی خود شامل چدن و فولاد تقریبا ۲ تا ۳ درصد از برنامه‌های پیش‌بینی شده خود عقب است. معاون بهره‌برداری ذوب‌آهن اصفهان تاکید کرد: البته این اتفاق موجب نشده ذوب‌آهن از تعهدات صادراتی خود عقب بماند، چراکه تعهدات تولیدی و صادرات در فواصل کوتاه است اما از برنامه پیش‌بینی شده خود اندکی عقب مانده‌ایم.

۸ پروژه معدنی آماده بهره‌برداری است

بهره‌برداری از ۸ پروژه با سرمایه‌گذاری بیش از ۸ هزار میلیارد ریال از جمله برنامه‌های شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در سال ۱۴۰۰ است.

به گزارش روابط‌عمومی شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران، احداث کارخانه تولید کاغذ از کربنات کلسیم الیگودرز، احداث واحد ۴۰ هزار تنی نفلین‌سینیت، احداث راه دسترسی معدن سرب نخلک در استان اصفهان، احداث کارخانه فرآوری طلای هیرد، احداث کارخانه‌های تولید کود فسفاته با ظرفیت ۶۶ و ۲۰ هزار تن، احداث واحد تولید سیلیکو متال در مجتمع فروکروم جغتای، بهره‌برداری از معدن طلای دره اشکی و پروژه ساخت کارگاه تصفیه شمش (اتاق طلا) از جمله طرح‌های قابل بهره‌برداری ایمپاسکو در سال ۱۴۰۰ است. براساس این گزارش با بهره‌برداری از طرح‌های ذکر شده، شاهد اشتغال مستقیم ۵۲۰ نفر و اشتغال غیرمستقیم هزار و ۱۳ نفر خواهیم بود.

گفتنی است هدف از بهره‌برداری طرح‌های ذکرشده تولید کاغذ، تولید کنسانتره نفلین‌سینیت، تولید کود فسفاته، تولید سیلیکومتال و نیز تولید شمش طلاست.

یادداشت

قلب تپنده اقتصاد جهانی



سعید برزگر
کارشناس صنایع معدنی

در دنیای کنونی از صنایع کوچک و متوسط با عنوان قلب اقتصاد جهانی یاد می‌شود. این واحدها نقش حیاتی در توسعه اقتصادی و رونق بخشیدن به کسب‌وکارها ایفا می‌کنند. از مهم‌ترین ویژگی‌های این کسب‌وکارها می‌توان به انعطاف‌پذیری این صنایع در مقابل نوسانات اقتصادی، سلایق متغیر بازار، تنوع تولید و تغییر محصول تولیدی در حداقل زمان ممکن اشاره کرد. از آنجا که کشور ما در طول سال‌های اخیر با چالش‌های اقتصادی روبه‌رو شده، می‌توان با تکیه‌بر ظرفیت واحدهای کوچک و متوسط و حمایت از آنها، زمینه تکیه‌بر این واحدها برای رفع مشکلات کنونی را فراهم کرد.

در دنیای کنونی، بنگاه‌های کوچک و متوسط از اهمیت و اثرگذاری ویژه‌ای در حوزه اقتصاد، اشتغالزایی و کارآفرینی برخوردار هستند و به‌طور متوسط از هر ۵ شغل جدید در جهان، ۴ شغل ازسوی SMEها (بنگاه‌های کوچک و متوسط) ایجاد می‌شود. اهمیت این واحدها به اندازه‌ای است که بررسی روند توسعه کشورهای صنعتی مانند انگلیس، آلمان، ژاپن و کشورهای مشابه آنها نیز نشان می‌دهد سرعت پیشرفت‌شان نشأت گرفته از توجه به همین بنگاه‌های کوچک و متوسط صنعتی و معدنی بوده است.

این مجموعه‌ها اثرگذاری بالایی بر اقتصاد و در حوزه‌های گوناگونی همچون اشتغالزایی، رشد صادرات، تجمیع پس‌اندازهای خرد و همچنین هدایت بخش غیررسمی (بخشی از اقتصاد که نه مشمول مالیات است و نه از سوی دولت به هر شکلی بر آن نظارت می‌شود.) به بخش مولد اقتصادی دارند. با این حال، ایده‌های جدید کارآفرینی و دانش‌بنیان در بستر بنگاه‌های کوچک و متوسط رشد می‌یابد و به همین دلیل نیز رابطه معناداری میان رونق بنگاه‌های کوچک و متوسط و توسعه کارآفرینی وجود دارد. اگر کارآفرینی را یک فرآیند در نظر بگیریم، بنگاه‌های کوچک و متوسط ابزار اجرایی آن در بخش‌های گوناگون اقتصاد هستند و حمایت از این بنگاه‌ها به رشد و گسترش کارآفرینی منجر خواهد شد. در ادامه و در تبیین دیگر مزیت‌های بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌توان از رشد اقتصادهای محلی، نیاز به سرمایه اولیه محدود و توزیع عادلانه ثروت نام برد.

توجه به این نکته ضروری به‌نظر می‌رسد که بنگاه‌های کوچک و متوسط در حوزه معدن و صنایع‌معدنی نیز سهم بسزایی از اشتغالزایی را در اختیار دارند و همین آمار نشان از اهمیت و اثرگذاری آنها دارد. همچنین ۷۳ درصد از استخراج معادن کشور مربوط به بخش بنگاه‌های کوچک و متوسط است و ۶۵ درصد تولید کشور از طریق این بنگاه‌ها تأمین می‌شود؛ ازاین‌رو بررسی موانع بنگاه‌های کوچک و متوسط در کشور بسیار حائز اهمیت است.

با این وجود، موانع متعددی در مسیر فعالیت بنگاه‌های کوچک و متوسط وجود دارد. از اصلی‌ترین موانع پیش‌روی بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌توان به عدم‌دسترسی به اعتبارات، پرداخت نرخ‌های بهره بالا، عدم‌توانایی در تأمین وثیقه‌های درخواستی بانک‌ها، توان پایین چانه‌زنی و از همه مهم‌تر کم‌مهری و عدم‌حمایت دولت‌ها از بخش معدن و صنایع وابسته به آن نام برد.

اغلب این واحدهای کوچک و متوسط در ایران از اعتبارات بانکی محروم هستند. در واقع از بزرگ‌ترین مشکلات واحدهای معدنی که اغلب بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند، عدم‌امکان تأمین مالی برای وارد شدن به فرآیند فرآوری مواد معدنی است. بدین‌ترتیب حتی امکان تکمیل زنجیره ارزش‌افزوده درباره مواد گوناگون هم وجود نخواهد داشت.

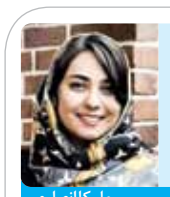
با وجود چالش‌های یادشده، همچنان راهکارهایی برای برون‌رفت شرایط صنایع از این وضعیت و ارتقای سطح سودآوری آنها وجود دارد.

از مهم‌ترین راهکارهای برون‌رفت از این وضعیت، می‌توان به ایجاد کنسرسیوم‌های بخش خصوصی و شکل‌گیری نهضت فرآوری و بهره‌وری در حوزه معادن به‌عنوان یک الگوی موفق اشاره کرد.

امید می‌رود با بهره‌مندی از این تجارب زمینه تقویت فعالیت در واحدهای کوچک و متوسط فراهم شود.

یادداشت

پاندمی کسب‌وکارهای خانگی



ملیکا انصاری
روزنامه‌نگار

کرونا با تغییر و تحولات عظیمی که در جهان رقم زد، ورق جدیدی از زندگی را در جهان نمایان کرد؛ کرکره بسیاری از بنگاه‌های کسب‌وکار را پایین کشید و تمام معادلات اقتصادی را بر هم زد. در میان این پوست‌اندازی اقتصاد جهانی با ورشکستگی بسیاری از مشاغل، فرصت‌های جدیدی در حوزه کسب‌وکار جوانه زد و با سرعت فراگیر شد. حرکت مشاغل به سوی آشتی با فناوری‌های روز از جمله سرویس‌دهی آنلاین و برقراری ارتباط توسط پلتفرم و بسترهای اینترنتی با مشتریان از نمونه‌های بارز این جهش بزرگ اقتصادی در جهان بود. شکل‌گیری مشاغل کوچک خلاقانه که در محیط محدود خانه ریشه گرفته بودند نیز از لیست این تغییرات حذف‌شدنی نیست. کسب‌وکارهای خانگی که تا پیش از این در نظر برخی کارشناسان اقتصاد به‌عنوان عضوی از خانواده مشاغل کاذب به شمار می‌رفتند، پاگیری و رونق خود را به همه‌گیری ویروس کرونا مدیون هستند؛ به اندازه‌ای که براساس آمار، از آغاز جهان‌شمول شدن کرونا تا به امروز کسب‌وکارهای خانگی در دنیا میزانی بیش از دو برابر افزایش داشته‌اند. طبق آمار، بیش از ۹ تا ۱۱ درصد شاغلان در کشورهای توسعه‌یافته از جمله استرالیا، امریکا و انگلیس را کسب‌وکارهای خانگی تشکیل می‌دهند. در ایران نیز براساس اعلام سرپرست دفتر سیاست‌گذاری و توسعه اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سهم مشاغل خانگی ۳.۴ درصد از کل اشتغال است و برمبنای فعالیت‌های اقتصادی این مشاغل، تقریبا ۲.۲ درصد از حجم تولید ناخالص داخلی ایران مربوط به ارزش افزوده فعالیت‌های مشاغل خانگی است. هرچند به نظر می‌رسد طبق شواهد عینی، واقعیت موجود در جامعه مقداری بالاتر از رقم اعلام شده است. برخلاف تصور عوام که نقش مشاغل خانگی را صرفا در رونق اقتصادی و تثبیت درآمد برای دهک‌های پایین اقتصادی جامعه می‌پندارند، پاندمی روی آوردن به مشاغل خانگی طبقه متوسط جامعه را نیز درنوردیده و نمی‌توان وجود آن را تنها برای اقشار ضعیف جامعه تصور کرد. تاثیر شبکه‌های اجتماعی را در اقبال عمومی، جهت‌دهی به فعالیت‌های شغلی و رونق کسب‌وکارهای خانگی نباید فراموش کرد؛ ویترین‌های مجانی اما کارآمدی که صاحبان کسب‌وکارها با جذب افراد و اعتمادسازی در آن توانستند به مقبولیت برسند و رشد کنند؛ تجارتی که با وجود تمام کم و کاستی‌هایش تا حدودی طرفین از آن راضی‌اند و شیب صعودی رونق آن همچنان در مسیر تکامل این حوزه قرار دارد. یکی از مهم‌ترین ترس‌هایی که با گذر زمان بر فعالان کسب‌وکارهای کوچک خانگی غلبه می‌کند، بحث فیلترینگ شبکه‌های اجتماعی به‌عنوان شاهراه و شاهرگ این بنگاه‌های کوچک اقتصادی است. باید دید با روی کار آمدن دولت سیزدهم، رویکرد رئیس هیات دولت به مشاغل خانگی و ویترین‌هایی که آنها را به روزهای اوج خود رسانده، چه خواهد بود چراکه پوسته و ظاهر شعار حمایت سال‌هاست مطرح می‌شود و حال زمان حصول عمل اتخاذ تصمیمات کارشناسی و تخصصی است. در این بین بحث مشاغل خانگی که امروزه در قسمت‌های عظیمی از جامعه ریشه دوانده، سخت متاثر از تصمیم بسته شدن یا آزادسازی راه‌های ارتباطی شبکه‌های مختلف اجتماعی است. آمارهای رسمی منتشرشده از سوی مرکز آمار ایران نشان می‌دهد به طور میانگین حدود ۲۱درصد از نیروی کار کشور را شاغلان واحدهای تجارت الکترونیکی تشکیل می‌دهند. تعداد شاغلان در بازارهای مختلف تجارت الکترونیکی نیز حدود ۵ میلیون نفر برآورد می‌شود و براساس گزارش‌ها بیش از ۸۵ درصد از واحدهای تجارت الکترونیکی از سرمایه شخصی خود برای راه‌اندازی و توسعه استفاده کرده‌اند. این آمارها حاکی از نقش بالای تعاملات الکترونیکی در عصر ارتباطات است و جایگاه تصمیات دولتی و قضایی در مسدود یا رهاسازی آنها را نشان می‌دهد.

در پایان شایان توجه است که به گزارش خبرگزاری ایرنا و دبیر ستاد ساماندهی و توسعه مشاغل خانگی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی آخر اردیبهشت اعلام کرد دولت دوازدهم قصد دارد امسال با افزایش ۲۵ درصدی اعتبار تسهیلات مشاغل خانگی از فعالان این عرصه حمایت کند. باید در ادامه دید که در صورت اجرایی شدن این وعده، با توجه به زمان باقی‌مانده تا پایان دولت، تسهیلات یادشده تا چه اندازه می‌تواند برای این نوع کسب‌وکارهای کوچک راهگشا باشد.

بررسی وضعیت کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در گفت‌وگو با یک کارشناس اقتصاد

صنایع خرد با کدام موانع مواجهند؟



عکس: آیدا فریدی

آمار و اطلاعات جهانی می‌گوید؛ موفق‌ترین کشورها در توسعه مشاغل خانگی و خرد کشورهایی چون هندوستان و بنگلادش هستند.

این کشورها توانستند تولید خانگی و خرد را در اقتصاد خود طوری سازمان دهند که به صادرات کمک کنند و ارز فراوانی را به کشورهای خود وارد کنند. همچنین اگر به برنامه‌های حوزه اشتغال این کشورها هم بنگریم متوجه خواهیم شد که چه نقش مهم و پراهمیتی را برای مشاغل خانگی درنظر گرفتند.

این در حالی است که در کشوری چون ایران حمایت با تسهیلات تکلیفی پیوند خورده و درواقع روش اصلی پولی است. خیلی مشخص است در این شرایط امکان شکل گرفتن رانت و به هدف نخوردن اعتبار اختصاصی برای حمایت وجود دارد. به همین دلیل هر سیاست حمایتی بدون وجود یک نظارت موثر قطعا شکست خواهد خورد. منظور از شکست هم این نیست که منابع هدر بروند بلکه ممکن است منابع تبدیل به زرادخانه‌ای علیه همان اقتصاد و تولید شود. به همین دلیل حتما نهاد نظارتی کارآمد نیاز داریم. در این سیستم باید چارچوبی شکل بگیرد تا بتواند زنجیره این مشاغل را از محله‌ها تا بازار جهانی بگستراند.

امیرعباس آذرموند
editor@smtnews.ir

حمایت از مشاغل خرد و متوسط جزو همان دسته سیاست‌هایی است که چنان در کشمکش‌های جناحی استفاده شده که این مفهوم از معنا تهی شده است. حتی دولت اصلاحات که در اجرای سیاست‌های اقتصادی سعی می‌کرد منظم‌تر از دولت‌های دیگر برخورد کند هم به بازی پرداخت تسهیلات خوداشتغالی در ابتدای دهه ۸۰ وارد شد اما پیش از آنکه دولت به پایان خود برسد این سیاست را کنار گذاشتند. گرچه در دولت بعدی همین سیاست با ابعادی بزرگ‌تر به اجرا گذاشته شد که به عقیده کارشناسان پیامدهای اقتصادی آن هنوز دامان کشور را رها نکرده است.

در همین باره محمدتقی فیاضی، پژوهشگر اقتصاد، در گفت‌وگو با صمت تاکید کرد: کشورهایی چون هندوستان و بنگلادش موفق شدند با ایجاد یک زنجیره سازماندهی شده از بازار محلی به بازار جهانی شرایط را طوری رقم بزنند که بزرگ‌ترین بازار صادراتی خود را از همین مشاغل بسازند.

به گفته این کارشناس اقتصاد، در بررسی ایرادات و چرایی موفق نبودن اقتصاد ایران در حمایت از بخش کسب‌وکارهای کوچک و متوسط می‌توان به نگاه سازماندهی نشده اشاره کرد که و موجب انحراف منابع بزرگی شده است.

مشروح این گفت‌وگو را در ادامه بخوانید:

◉ اهمیت بخش خرد و کوچک در برخی اقتصادهای امروز جهان به‌عنوان یک پیش‌فرض درنظر گرفته می‌شود. در ایران نیز دولت‌ها همواره خود را مدافع این بخش نشان داده‌اند. در اقتصادی چون ایران چه انتظاری می‌توان از بخش تولید خرد و خانگی داشت؟

واقعیت این است که بحث درباره مشاغل خرد، کوچک یا خانگی بحثی است که امروز در جهان به آن پاسخ‌های جدی داده شده است.

اهمیت این بخش برای دولت‌ها قبل از هر چیز ایجاد شغل با کمترین هزینه است آن هم برای تولید و عرضه در بازاری که اغلب محلی است. در این میان باید توجه کنیم اقتصاد هرچه مدرن‌تر شود کمتر به مشاغل این بخش نیاز دارد یا تولید از این دست می‌تواند به سودش تمام شود.

درواقع اگر به کشورهای جهان بنگریم، اقتصادهایی بیشترین استفاده را از مشاغل خرد کرده‌اند که از نظر فنی و تکنولوژیک پیشرفته به حساب نمی‌آیند.

◉ در دوره کرونا برخی کارشناسان اعتقاد دارند اهمیت این بخش بیش از پیش به اثبات رسید. آیا می‌توان گفت این بخش امن‌تر از تولید بزرگ است؟

من این‌طور فکر نمی‌کنم. به باور من، مسئله اصلی توسعه و رشد است و صنایع بزرگ، مادر و تولید کارخانه‌ای قطعا نقشی مهم و پررنگ در این مسیر دارند.

پس به هیچ وجه نمی‌توان تولید خانگی را الگویی جایگزین برای تولید کارخانه‌ای قلمداد کرد. اما این را هم نمی‌توانیم نادیده بگیریم که این بنگاه‌ها به دلیل خصلت بومی و محلی که دارند در بحران‌هایی چون کرونا که همه بخش‌ها و مشاغل را دچار مشکل کرده، بخش مهمی از تولید خانگی همچنان توانسته مشتریان خود را نگه دارد.

البته این صرفا یک فرضیه است و گاهی خلاف آن نیز رخ می‌دهد. مثلا در ایران مشاغل خرد در دوره کرونا روزهای دشوارتری از مشاغل بزرگ داشتند. بررسی‌های لازم هنوز صورت نگرفته تا مشخص شود این وضعیت از چه چیزی ناشی می‌شود.

◉ کشورهای موفق در توسعه مشاغل خرد و کوچک چه مسیری را در پیش گرفتند؟

موفق‌ترین کشورها در توسعه مشاغل خانگی و خرد کشورهایی چون هندوستان و بنگلادش هستند. اینها توانستند تولید خانگی و خرد را در کشور خود طوری سازمان دهند که به صادرات خود کمک کنند و ارز فراوانی را به کشورهای خود وارد کنند. ما اگر به برنامه‌های حوزه اشتغال این کشورها هم بنگریم متوجه خواهیم شد چه نقش مهم و پراهمیتی را برای مشاغل خانگی درنظر گرفتند.

◉ همان‌طور که خودتان هم اشاره کردید ایران در شرایطی ویژه پا به دوره کرونا گذاشت. با این حال، دولت سال گذشته حمایت از این مشاغل و بنگاه‌ها را به‌عنوان بخشی از بسته سیاستی دوره کرونا درنظر گرفت. این سیاست‌ها تا چه اندازه موفق به شمار می‌روند؟

اگر شرایط را درنظر بگیریم یعنی دو سال رشد منفی اقتصادی در کنار نرخ تورم بیش از ۳۰ درصدی سبب شده بود دولت ایران در شرایطی دشوارتر از دیگر دولت‌ها وارد دوره کرونا شود. دولت ایران در شرایطی که به طور طبیعی دچار کسری بودجه با بحرانی به عظمت جهان مواجه شد که ابزارهای کمی برای مقابله با آن هم وجود داشت.

با وجود این، قوه مجریه تلاش کرد از بنگاه‌های خرد و کوچک حمایت کند و آمارهایی که از پرداخت تسهیلات بانکی منتشر شده نشان می‌دهد نرخ تسهیلات این بخش در سال ۹۹ افزایش ۱۰۰ درصدی داشته است.

از سوی دیگر، آمارها به طور رسمی گویای کاهش نرخ بیکاری در کشور هستند اما جزئیات نشان می‌دهد این کاهش نگران‌کننده است. با این حال، اغلب کارشناسان امیدوار هستند با پایان دوره کرونا مشاغل کوچک با سرعتی بیش از مشاغل بزرگ بتوانند ظرفیت‌های مولد خود را تکمیل کنند.

پس بسیار مهم است که از ورشکسته شدن و تعطیلی کامل این بنگاه‌ها تا جای ممکن جلوگیری کرد چراکه بنگاه زیانده راحت‌تر به بنگاه سودده تبدیل می‌شود تا بنگاه تعطیل‌شده.

همچنین نرخ رشد اقتصادی ایران هم برای سال ۹۹ حدود صفر درصد برآورد شده است. این در حالی است که انتظار می‌رفت در سال ۹۹ رشد اقتصادی حدود ۲ درصد شود که البته کرونا موضوع را ناتمام گذاشت. به این ترتیب من فکر می‌کنم گرچه نیازهای کشور بیش از حمایت‌های دولت بوده اما وقتی به سوابق برخی از همین سیاست‌های حمایتی دولت‌ها بنگریم، متوجه می‌شویم از قضا در سال ۹۹ این سیاست حمایتی کمتر از گذشته منحرف شد یا در افزایش نقدینگی کشور نقش داشته است.

در این میان باید توجه کنیم دولت تنها در قالب تسهیلات از بخش کوچک حمایت نکرد و در بخش‌هایی چون تخفیف‌های مالیاتی سعی می‌کرد انگیزه تولید و اشتغالزایی را برای فعالان این بخش حفظ کند.

فکر می‌کنم گرچه این سیاست حمایتی می‌توانست موفق‌تر از این هم باشد اما در نهایت اجرای این سیاست‌ها بی‌ثمر نبود. درواقع به طور نسبی اثرات مثبت اجرای این سیاست‌ها را در کشور و شاخص‌های کلان می‌توانیم مشاهده کنیم.

◉ به باور عده‌ای، بخش تولید خرد و خانگی امکان این را دارد که بازارهای صادراتی را هم از آن خود کند. این فرآیند چگونه رخ خواهد داد؟

این مهم زمانی عملی خواهد شد که به یک مسئله خرد نگاه کلان داشته باشیم. این واقعیت است که بخش تولید کوچک جزو اقتصاد کلان به شمار می‌آید و به طور کلی گردش مالی آن چندان قابل توجه نیست اما نمونه‌هایی از توسعه آن هم وجود دارد که موفق به افزایش صادرات هم شده است. مانند هندوستان یا بنگلادش. در بنگلادش بخش مهمی از صنعت پوشاک تحت سیطره بنگاه‌های کوچک است اما همان‌طور که می‌بینیم این صنعت صادرات اصلی این کشور فقیر را هم تشکیل می‌دهد.

چنانچه اقتصاد سیاسی یک کشور طوری ایجاد شود که توسعه این بخش را در دستور کار خود داشته باشد می‌تواند با برنامه‌ریزی و تدوین نقشه‌ای هدفمند به این سو حرکت کرد. درواقع باید زنجیره ارزش از بازار محلی تا بازار جهانی کشیده شود و سیاست‌ها هم به گونه‌ای باشد که این زنجیره را هر روز مستحکم‌تر سازد.

از قضا وقتی به کشورهای موفق در زمینه توسعه مشاغل خانگی می‌نگریم متوجه خواهیم شد که این مسئله پیش از اجرا در ذهن سیاست‌گذاران این کشورها واکاوی شده و به همین دلیل سازماندهی شده وارد عرصه تولید جهانی شده‌اند، حال آنکه در کشور ما هنوز این زنجیره وجود ندارد و لااقل در کوتاه‌مدت نمی‌توان انتظار داشت مشاغل خانگی بتوانند سهم مهمی از صادرات ایران را تشکیل دهند. البته این دلیل نمی‌شود که اهمیت این بخش را نادیده بگیریم چراکه در هر حال اشتغالزایی در این بخش به مراتب راحت‌تر و ارزان‌تر از تولید کارخانه‌ای است.

گرچه باید به این نکته هم توجه کنیم که مشاغل ایجادشده در این بخش از جمله ناپایدارترین مشاغل هستند.

من فکر می‌کنم در بررسی ایرادات و چرایی شکست ما در حمایت از این بخش قبل از هر چیز به این بپردازیم که نگاه سازماندهی‌نشده در این بخش هم به کشور ما آسیب فراوان زده و موجب انحراف منابع بزرگی شده است.

◉ در دولت اصلاحات و احمدی‌نژاد هم طرح‌هایی با عنوان حمایت از این بخش اجرا شد. چرا این سیاست‌ها امروز چنین مورد انتقاد هستند؟

در آن دولت‌ها انتظار این بود که صرفا با پول‌پاشی می‌توان انگیزه‌های تولید را ایجاد کرد، حال آنکه این سیاست در هر دو دوره جز زیان برای کشور چیزی به همراه نداشته است.

درواقع منابع کشور صرف این شد که اقتصاد تخریب شد زیرا در عمل بخش مهمی از منابع این بخش به جای هدف خود وارد بازارهای دیگری شد که همین تقاضای کاذب را شکل داد. بازار مسکن در ایران محصول چنین رویکردها و سیاست‌هایی است.

به فردی با عنوان خوداشتغال وام می‌دادند و آن فرد خانه می‌خرید. در نهایت هم آسوده بود مشکلی وجود نداشت. من در قیاس با همین دو دولت، عملکرد دولت در سال ۹۹ را قابل دفاع‌تر می‌دانم.

◉ این بخش نیازمند چه حمایت‌هایی است؟

به باور من، قبل از هر چیز لازم است این بخش هم در سطح خرد و هم در سطح کلان هدف‌گذاری شود.

درباره سیاست‌های حمایتی هم یک نکته وجود دارد؛ در کشوری چون ایران حمایت با تسهیلات تکلیفی پیوند خورده و درواقع روش اصلی حمایتی پولی است.

خیلی مشخص است در این شرایط امکان شکل گرفتن رانت و به هدف نخوردن آن حتما وجود دارد. به همین دلیل هر سیاست حمایتی بدون وجود نظارت موثر قطعا شکست خواهد خورد. منظور از شکست هم این نیست که منابع هدر بروند بلکه ممکن است منابع تبدیل به زرادخانه‌ای علیه همان اقتصاد و تولید شود. به همین دلیل حتما نهاد نظارتی کارآمد نیاز داریم.

همچنین همان‌طوری که در سوالات پیشین هم تاکید کردم باید چارچوبی شکل بگیرد تا بتواند زنجیره این مشاغل را محله‌ها تا بازار جهانی بگستراند. این الگویی بوده که بنیاد برکت هم دنبال کرده و درواقع موفق‌ترین نمونه ایرانی ایجاد چارچوب برای زنجیره ارزش از تولید کوچک محسوب می‌شود.

نکته جالب این است که بنیاد برکت به‌عنوان فاعل وارد فرآیند تولید نمی‌شود بلکه همین مشاغل خرد و کوچک را به یکدیگر وصل می‌کند و از طریق هدایت و حمایت آنها شبکه‌ای نظارتی ایجاد کرده که از ابتدا تا مرحله فروش بر فعالیت‌های اقتصادی نظارت دارد. پس در کنار یک سازمان نظارتی کارآمد نیاز دیگر ایران یک سازمان‌دهی حساب‌شده از سطح خرد تا کلان است.

در نهایت هم باید بگویم گرچه باید از تولید خرد و کوچک حمایت کرد اما در ایران به دلایل خاصی خیلی نمی‌توان امیدوار بود این بخش با توسعه‌ای مشابه نمونه‌های موفق مواجه شود اما در حد حفظ اشتغال کشور و بالا بردن توانایی‌های تولیدی می‌تواند به سود ایران تمام شود.



محمدتقی فیاضی

در بررسی ایرادات و چرایی موفق نبودن اقتصاد ایران در حمایت از کسب‌وکارهای کوچک می‌توان به نبودسازماندهی اشاره کرد که موجب انحراف منابع بزرگی شده است

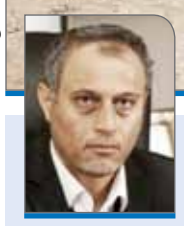
در گفت‌وگوی صمت با مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان تهران مطرح شد

صنایع کوچک تحقق‌بخش شاخص‌های اقتصاد مقاومتی

فاطمه امیراحمدی
editor@smtnews.ir



عکس: صمت



صنایع کوچک به‌ویژه واحدهای صنفی و تولیدکنندگان کوچک نیاز به حمایت بیشتری دارند، زیرا به‌دلیل کوچکی سرمایه و بازار آنها آسیب‌پذیر هستند. برای نظم دادن و تجمیع واحدهای صنفی و صنعتی محل‌هایی به‌نام شهرک‌های صنعتی در کشورهای گوناگون ایجاد شدند که این امر هم در ایران سال ۱۳۷۴ کلید خورد. درحال‌حاضر، بخش زیادی از تولیدکنندگان کوچک و متوسط در این شهرک‌های صنعتی مستقر هستند و فعالیت دارند. حال برای حضور واحدهای تولیدی در شهرک‌ها چه ضوابطی تدوین‌شده است؟ زمان تعیین‌شده برای بهره‌برداری چقدر است؟ چند درصد تولیدکنندگان خرد و متوسط در این شهرک‌ها فعالیت دارند؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها صمت به سراغ صابر پرنیان، رئیس هیات‌مدیره و مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان تهران رفت که در ادامه سخنان وی را در پاسخ به این پرسش‌ها می‌خوانید.

◉ چند درصد صنایع کوچک و متوسط کشور در شهرک‌های صنعتی مستقر هستند؟

۹۳ درصد صنایع کشور را صنایع کوچک و متوسط تشکیل می‌دهند که ۹۰ درصد آنها در شهرک‌های صنعتی مستقر هستند. این صنایع به‌لحاظ فناوری بومی، انعطاف‌پذیر بوده و تکمیل‌کننده زنجیره صنایع بزرگ به‌شمار می‌روند؛ علاوه‌بر آن می‌توان از آنها به‌عنوان شاهرگ اقتصاد مقاومتی نام برد، زیرا اشتغالزایی بالایی دارند که می‌تواند به رشد اقتصاد کشور بینجامد. به مفهوم واقعی کسب‌وکارهای خرد و متوسط که بیشتر مربوط به بخش خصوصی هستند، به‌عنوان اقتصاد مردمی، تحقق‌بخش شاخص‌های اقتصاد مقاومتی هستند.

در سنوات گذشته، برخی در شهرک‌های صنعتی، زمین را گرفته و سال‌ها بدون استفاده باقی مانده و حتی برخی از آنها چند دهه بلاتکلیف بود. سال ۱۳۹۸ در حرکتی متناسب با رونق تولید و اقتصاد مقاومتی، این زمین‌ها تعیین‌تکلیف شدند و به کسانی که واقعا صلاحیت و توانایی انجام فعالیت را داشتند با اخذ تعهدات لازم فرصت داده شد، براساس جدول زمان‌بندی‌شده واحدهای خود را آماده بهره‌برداری کنند.

قرارداد کسانی هم که توانایی استفاده از این زمین‌ها را نداشتند، فسخ قطعی شد و زمین در اختیار واحدها و سرمایه‌گذاران دارای صلاحیت قرار گرفت؛ به‌ویژه اینکه برخی از این زمین‌ها به توسعه واحدهای موجود در شهرک‌های صنعتی اختصاص داده شد؛ به‌این ترتیب برخی از واحدهای صنعتی ظرفیت خود را افزایش داده و کسب‌وکار خود را توسعه دادند.

◉ آیا شروط لازم برای واگذاری زمین‌ها به متقاضیان، به‌طور مدون تنظیم‌شده تا در اختیار افراد قرار گیرد؟

بله. با توجه مسئله مانع‌زدایی و جهش تولید، تصمیم بر این است که هر کس زمینی در شهرک‌ها صنعتی می‌گیرد، ماه اول که زمین را تحویل گرفت در ادامه کارهای مربوط به مجوزهای آن را پیگیری و در ماه دوم مجوز ساخت‌وساز را دریافت کند و پس از ۶ ماه هم باید فعالیت آن واحد صنعتی آغاز شود. البته این زمان براساس میزان اشتغالزایی و وسعت طرح، سرمایه‌گذاری و نوع ماشین‌آلات از یک سال تا حداکثر ۳ سال تعیین‌شده تا یک طرح صنعتی به بهره‌برداری برسد. اگر پس از گذشت ۶ ماه طرح آغاز نشود، اخطارهای لازم داده می‌شود و اگر توجه نشود، قراردادها فسخ می‌شوند. در این میان، هماهنگی‌های لازم هم با نهادهای قضایی انجام‌شده است. ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی نیز مصوبه داده طرح‌هایی که با گذشت ۶ ماه شروع نشوند باید فسخ قرارداد شوند؛ بنابراین با تحویل زمین به افراد پیگیری می‌شود تا طرحی راکد باقی نماند.

◉ زمان‌بندی آن چگونه است؟

برای تحقق این امر، نخست یک برنامه زمان‌بندی‌شده از طرف قرارداد گرفته می‌شود تا زمین‌های شهرک‌های صنعتی محلی برای دلالی و سوداگری نشود. شرایط به‌گونه‌ای است که هر کس تولیدکننده نیست، نتواند وارد مجموعه شهرک‌های صنعتی شود، چراکه شهرک‌های صنعتی محلی برای تولید و تولیدکنندگان است و تمام کمک‌ها و مشوق‌های ما برای صنعتگرانی است که به چرخه اقتصاد و تولید کمک می‌کنند، نه آنکه منتظر افزایش نرخ زمین باشند. در دو سال گذشته کارهای خوبی در این راستا انجام و امور مربوط در شهرک‌های صنعتی استان تهران پیگیری و اجرایی شد.

◉ مشوق‌های شهرک‌های صنعتی برای تولیدکنندگان چیست؟

هر کس که در زمان تعیین‌شده و براساس جدول زمان‌بندی واحد تولیدی خود را به بهره‌برداری برساند، از حق‌انتفاع یا نرخ زمین تخفیف می‌گیرد و تمام تخفیف‌ها و تشویق‌ها منوط به این است که طی برنامه زمان‌بندی‌شده که از یک تا ۳ سال است، واحد تولیدی افتتاح شود. تحقق این امر، رشد اقتصادی و کاهش نرخ تورم را به‌دنبال دارد. به‌این ترتیب، اگر سرمایه‌های سرگردان در بازار به سوی تولید هدایت شوند، در بازارهای غیرمولد زمینه‌ساز التهاب و نابسامانی نمی‌شوند.

◉ به چند نمونه از این طرح‌های به بهره‌برداری رسیده در شهرک‌های صنعتی اشاره کنید.

سال گذشته هزار طرح صنعتی بالای ۶۰ درصد پیشرفت در دستور کار قرار داده شد تا از آنها به‌بهره‌برداری شود و ۱۵۰۰ طرح صنعتی نیمه‌تمام با بیش از ۵۰ درصد پیشرفت فیزیکی هم هدف‌گذاری شده بود تا به بهره‌برداری برسند. این گام بلند برای این است که اگر دولت امتیازاتی برای تولیدکننده در نظر گرفته، به‌دست صنعتگر واقعی برسد. این عزم جدی در شرکت شهرک‌های صنعتی به‌وجود آمده و هماهنگی‌های لازم با استانداری تهران و دادگستری کل استان تهران به‌همراه تشکل‌های خصوصی انجام‌شده و امیدواریم این روند در سال جاری هم ادامه پیدا کند و اقدامات خوبی انجام شود. برنامه این است که طرح‌های سرمایه‌گذاری راکد تعیین‌تکلیف شوند؛ بنابراین تمام طرح‌های صنعتی باید تعیین‌تکلیف شده و عملیات عمرانی و اجرایی خود را آغاز کنند، در غیر این صورت، قرارداد آنها فسخ می‌شود و به افراد ذی‌صلاح داده خواهد شد.

در این راستا، تمام قراردادها از ابتدای تاسیس شهرک‌های صنعتی استان تهران موردبررسی قرار گرفت و سال ۱۳۹۸ تمام واحدهای موجود در شهرک‌های صنعتی تهران تعیین‌تکلیف شدند. به‌عنوان مثال، ۴۰۰ قرارداد زمین که دهه‌های گذشته صادرشده بود، تعیین‌تکلیف شد. سال ۱۳۹۹ هم ۵۰۰ تا از طرح‌های بلاتکلیف تعیین‌تکلیف شد و به‌این ترتیب، دیگر هیچ طرح بدون تکلیف در شهرک‌های صنعتی نخواهد بود. در ۲ ماه نخست سال گذشته نسبت به مدت مشابه سال ۱۳۹۸ پیشرفت بسیار خوبی داشتیم؛ سال ۱۳۹۸ در ۲ ماه نخست سال فقط ۳ طرح سرمایه‌گذاری جدید در شهرک‌های صنعتی استان تهران قرارداد بسته بودند اما سال ۱۳۹۹ این عدد به ۱۸۶ طرح سرمایه‌گذاری افزایش پیدا کرد.

گفتنی است مردم هم به تولید علاقه‌مند شده و بسیاری از واردکنندگان به سمت تولید حرکت کرده‌اند. این نشان می‌دهد حرکت کشور به سمت رونق تولید است و در یک تا دو سال آینده تاثیر این سرمایه‌گذاری‌های جدید را در افزایش قابل‌توجه اشتغال، صادرات، کیفیت، تولید ثروت و در نهایت بهبود وضعیت معیشت مردم خود را نشان می‌دهد.

◉ بیشتر واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌های صنعتی استان تهران از کدام صنایع هستند؟

بیشترین سرمایه‌گذاری در شهرک‌های صنعتی استان تهران، اول مربوط به صنایع فلزی است و صنایع شیمیایی، مواد غذایی و نساجی در رتبه‌های بعدی قرار دارند اما تولیدکنندگان صنایع کوچک و متوسط زیادی مستقر در شهرک‌های صنعتی بوده و فعالیت دارند و فعالیت آنها تاثیر زیادی در اقتصاد کشور دارد.

تمام قراردادها از ابتدای تاسیس شهرک‌های صنعتی استان تهران موردبررسی قرار گرفت و سال ۱۳۹۸ تمام واحدهای موجود در شهرک‌های صنعتی تعیین‌تکلیف شدند

نظرگاه

صنایع کوچک و تولید ثروت

علی رسولیان- مدیرعامل سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران: صنایع کوچک نقش مهمی در تولید ثروت و توزیع آن در اقتصاد دارند و همه کشورها اولویت ویژه‌ای برای این بخش قائل شده و جایگاه خاصی را در توسعه پایدار اقتصادی کشور خود به آن داده‌اند. یکی از چالش‌هایی که کشورها امروز با آن مواجه هستند، توزیع ناعادلانه ثروت در جهان بوده و یکی از راه‌های غلبه بر این چالش، تقویت صنایع کوچک و متوسط (SME ها) است.

SMEها در کنار مزایای متنوع خود، دارای موانع و چالش‌های مشترک خاصی هستند که برای حل آنها، همه کشورها گام‌های توسعه‌ای خاصی را برداشته‌اند.

ایران تجربیات موفقی هم در سطح دولتی و هم در سطح شرکت‌ها در زمینه SMEها داشته؛ از این‌رو پیشنهاد می‌شود فعالان و کارشناسان این حوزه تجربیات خود را در اختیار یکدیگر قرار دهند که این امر در نهایت منجر به ایجاد شکوفایی و خودآگاهی SMEها شود.

سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران با در نظر گرفتن نقش و اهمیت صنایع کوچک و این واقعیت که حدود ۹۲ درصد از صنایع کشور را صنایع کوچک تشکیل می‌دهد، تلاش می‌کند با بکارگیری سیاست‌های توسعه‌ای و حمایت‌های گوناگون و فراهم آوردن زیرساخت‌های لازم، فضای رقابت‌پذیری را برای صنایع کوچک به‌وجود آورد.



سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران ماموریت‌های محوله را در دو حوزه اساسی، ایجاد زیرساخت (در قالب شهرک‌ها و نواحی صنعتی، مراکز خدمات فناوری و کسب‌وکار، شهرک‌های فناوری و تخصصی، تصفیه‌خانه و شبکه فاضلاب و...) و توسعه صنایع کوچک (توسعه بازار، کارآفرینی، آموزش، تامین مالی، توسعه خوشه‌های صنعتی، نمایشگاه، توسعه صادرات، کنسرسیوم‌های صادراتی، پیمانکاری فرعی و...) دنبال می‌کند.

تاکنون بیش از ۹۰۰ شهرک و ناحیه صنعتی در کشور به بهره‌برداری رسیده و حدود یک میلیون نفر در بیش از ۴۹ هزار واحد صنعتی مستقر در آنها مشغول به‌کار هستند. این رقم ۴۸ درصد کل صنایع ایران را شامل می‌شود و بیش از ۱۰ درصد این واحدها نیز صنایع با فناوری پیشرفته (Hi-Tech) هستند.

همچنین ۶ شهرک فناوری و ۳۸ مرکز خدمات فناوری و کسب‌وکار برای ارائه خدمات و تامین نیازهای صنایع کوچک ایجادشده و بیش از ۵۰۰ مشاور در این مراکز مشغول فعالیت هستند.

برنامه توسعه خوشه‌های کسب‌وکار به‌عنوان یکی از مدل‌های حمایتی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران بوده که سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران برنامه توسعه خوشه‌ای را از یونیدو اخذ و پس از یک دهه تلاش، اکنون مدل توسعه خوشه‌های کسب‌وکار را با موفقیت در کشور پیاده‌سازی کرده است.

در این برنامه و در طول ۱۴ سال گذشته، بیش از ۴۰۰ خوشه کسب‌وکار شناسایی شده و ۱۴۰ پروژه توسعه خوشه صنعتی در حوزه‌های گوناگون قطعات خودرو، نفت و گاز، چرم، سنگ، سرامیک، پوشاک، بسته‌بندی، کفش و... پایان یافته و مشغول فعالیت هستند.

سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران در کنار تجارب به‌دست آمده علاقه‌مند است از تجارب سایر کشورها نیز استفاده کرده و دانش و تجربه خود را به اشتراک بگذارد؛ از این‌رو این مجموعه به این منظور تاکنون ۳۲ مورد تفاهمنامه همکاری با سایر کشورها منعقد کرده و فعالیت‌های ذیل آن را به پیش برده که به‌عنوان نمونه می‌توان به همکاری‌های موفقیت‌آمیز ISIPO و CISMEF در ۳ سال گذشته اشاره کرد.

گفتنی است در راستای توسعه صنایع کوچک، ایران به‌دنبال همکاری بین‌المللی از جمله با چین است. از این‌رو در خرداد تفاهمنامه همکاری بین سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران و انجمن همکاری‌های بین‌المللی صنایع کوچک و متوسط شانگهای (چین) به امضا رسید.

رئیس انجمن همکاری‌های بین‌المللی صنایع کوچک و متوسط شانگهای از گسترش همکاری‌ها با سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران استقبال کرد. امیدواریم همکاری خوبی بین دو کشور در زمینه‌های اقتصادی و تجاری در حوزه صنایع کوچک شکل بگیرد.

با افتتاح دفاتر مرکز همکاری‌های مشترک صنایع کوچک و متوسط ایران و چین در شانگهای و تهران، شرکت‌های دو کشور خواهند توانست در زمینه‌های انتقال فناوری، اعزام گروه‌های تجاری، جذب سرمایه‌گذاری‌ها بین دو کشور، گسترش تجارت و انتقال اطلاعات موردنیاز شرکت‌های چینی و ایرانی از طریق این مرکز فعال باشند.

امضای این تفاهمنامه نماد تلاش‌های مشترک طرفین برای توسعه بلندمدت همکاری‌ها و کمک به صنایع کوچک و متوسط برای توسعه در بازارهای چین و ایران است که در نتیجه آن، فصلی جدید در زمینه ایجاد تعاملات بیشتر گشوده می‌شود.

همزمان با انعقاد تفاهمنامه گسترش همکاری‌های صنعتی و تجاری بین سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران و انجمن همکاری‌های بین‌المللی صنایع کوچک و متوسط ایران و چین نیز در تهران و شانگهای افتتاح شد.

دیدگاه

کارآفرینی در صنایع کوچک



منیر حضوری
روزنامه‌نگار

منظور از صنایع کوچک شرکت‌هایی هستند که شرایط و محدودیت‌های استخدام در آنها کمتر است. صنایعی که به نیروی انسانی کمی نیاز دارند و اگر شرایط برای آنها فراهم باشد، موجب رشد کارآفرینی، نوآوری، پویایی و فرصت‌های شغلی می‌شوند. تعداد هرچه بیشتر این صنایع و دخالت بخش بزرگی از نیروی کار می‌تواند رشد اقتصادی یک کشور را تحریک کند. این صنایع در سیاست‌های عمومی کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه در راستای کاهش بیکاری و رشد اقتصادی جای گرفته‌اند.

می‌توان از صنایع کوچک و متوسط به‌عنوان کاتالیزور توسعه اقتصادی در کشوری مانند ترکیه یادکرد؛ چراکه این صنایع موجب رشد کارآفرینی، نوآوری، پویایی، ایجاد فرصت‌های شغلی، افزایش صادرات و در نهایت رشد اقتصادی این کشور شده است. هر چند در ترکیه صنایع کوچک و متوسط با مسائل حیاتی همچون تنگناهای مالی و مشکلات بروکراسی مقابله می‌کنند اما بسیاری از طرح‌های استراتژیک و سیاسی کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت برای حمایت از آینده صنایع کوچک و متوسط بوده و این امر به رشد اقتصادی ترکیه کمک کرده است.

براساس تعاریف گوناگون صنایع کوچک به صنایعی گفته می‌شود که به تخصص پیچیده و سرمایه‌گذاری کلان وابسته نیستند. صنایعی که در تولید و عرضه، پیچیگی خاصی ندارند، نیازمند نیروی انسانی گسترده نیستند، مستقل در مدیریت بوده و موجب رشد کارآفرینی، نوآوری، پویایی، ایجاد فرصت‌های شغلی، افزایش صادرات و در نهایت رشد اقتصادی می‌شوند.

اتحادیه اروپا، صنایع کوچک و متوسط را به ۳ دسته تقسیم می‌کند. نخست بنگاه‌های خرد بین یک تا ۹ نفر نیروی کار؛ دوم بنگاه‌های کوچک بین ۴۹ تا ۱۰ نفر نیروی کار و سوم بنگاه‌های متوسط بین ۲۵۰ تا ۵۰ نفر نیروی کار.

نظریه‌پردازان در دهه ۶۰ به صنایع کوچک توجه کرده‌اند. اجرای پروژه‌های کوچک صنعتی ایده شوماخر، اقتصاددان آلمانی بود که در ادبیات اقتصادی مفهوم «کوچک زیباست» را مطرح کرد. او با اشاره به نرخ بالای بیکاری در کشورهای در حال توسعه و پیامد ناگزیر آن یعنی مهاجرت روستاییان به شهرها بر ضرورت تکیه بر صنایع کوچک تاکید کرد. این صنایع می‌توانستند فرصت‌های ارزان اشتغال را در روستاها و شهرهای کوچک فراهم کنند.

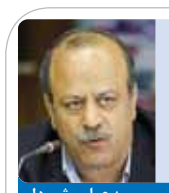
جون رابینسون، اقتصاددان استفاده از صنایع کوچک و متوسط را برای از میان بردن تدریجی بیکاری و بیکاری پنهان پیشنهاد می‌کند. او از چین به‌عنوان کشوری نام می‌برد که با تمهیداتی درباره صنایع کوچک روستایی، توانسته میزان بهره‌وری و اشتغال خود را افزایش دهد. رابینسون معتقد است کشور چین به‌دلیل توجه به صنایع کوچک کاربر هیچ‌گاه گرفتار بیکاری نمی‌شود. یا کیچیرو کوبایاشی و کازوشیژ کامیاما با بررسی صنایع کوچک و متوسط، آن را به دو بخش خرد و کلان تقسیم کرده‌اند. براساس این دسته‌بندی، مدل خرد شامل ۳ بخش کمک مالی، اقتصاد دانش‌محور و بازاریابی است. کمک مالی برای مدیریت صنایع کوچک مفید است، چراکه همیشه در این صنایع سرعت افزایش درآمد بالا و در مقابل سرعت هزینه‌ها و مخارج کُند است.

کمک مالی می‌تواند مستقیم یا غیرمستقیم باشد که از آن جمله می‌توان به مشوق‌های مالیاتی و معافیت‌های مالیاتی اشاره کرد. در این بخش، پرسش مهم این است که ارائه‌دهندگان کمک‌های مالی چه کسانی هستند؟ آیا دولت‌ها در این میان نقش کلیدی دارند یا بازیگران دیگر هم می‌توانند وارد شوند؟

در تاثیر اقتصاد دانش‌محور، در ظاهر به‌نظر می‌رسد تاثیر دانش نسبت به کمک‌های مالی و کمک در بازاریابی کمتر است و اینکه دانش به‌تنهایی برای افزایش صنایع کوچک کافی نیست اما در سال‌های اخیر توسعه مهارت‌های پیشرفته و اهمیت آن مانند دوره‌های مدیریت کسب‌وکار با همکاری دانشگاه‌ها و موسسات موردتوجه قرار گرفته است. در این بین، نقش دولت کلیدی است، چراکه باید بر توسعه مهارت‌های اولیه یا مهارت‌های پیشرفته تمرکز کند. از سوی دیگر در بخش سودآوری، سود حاصل از شرکت‌های کوچک و متوسط به سهم بازار و رشد بازار تکیه دارد. بازاریابی اگر با افزایش سهم بازار یا اندازه بازار همراه شود، مفید است.

یادداشت

صنایع‌دستی، کرونا و بی‌تفاوتی‌های دولت



سید عباس شیردل
رئیس اتحادیه صنایع دستی اصفهان

صنایع دستی یکی از بخش‌هایی است که پاندمی کرونا شدیدا در لایه‌های مختلف آن رسوخ کرده و آسیب‌های فراوانی به بدنه فعالان این حوزه وارد آورده است. برای درک بهتر وضعیت این صنعت در دوران کرونا می‌توان به وضعیت بازارهای صنایع دستی نگاهی انداخت که به‌طور کلی دچار رکود و حتی در اغلب موارد تعطیلی شده‌اند. کرونا با این صنعت کاری کرد که هیچ بلای دیگری نمی‌توانست آسیب‌هایی در این مقیاس به حوزه صنایع دستی و هنرمندان این بخش وارد کند. البته بی‌تفاوتی‌های مکرر دولت نیز مزید بر علت شده تا آلام ناشی از پاندمی ویرانگر و مهلک کرونا برندگی و تخریب‌گری به‌مراتب بیشتری داشته باشند، چراکه دولت دوازدهم کوچک‌ترین حمایتی از فعالان بخش صنایع دستی به عمل نیاورده است. همان‌طور که بارها اشاره شده دولت وعده پرداخت تسهیلات حمایتی را به این حوزه داده بود اما تا امروز تعداد انگشت‌شماری از این تسهیلات بهره‌مند شده‌اند؛ هرچند مبلغی که به‌عنوان وام پرداخت شده به قدری اندک و ناچیز است که حتی هزینه‌های یک ماه یک کارگاه کوچک را هم پوشش نمی‌دهد چه رسد به اینکه بتواند یک مجموعه را از ورشکستگی نجات دهد.

در اینکه خسارات بسیار سنگینی بر بدنه صنایع دستی وارد آمده هیچ شکی نیست و از طرفی هم مدیران تا به حال عملکرد مناسبی در زمینه جبران این زیان‌ها نداشته و با بی‌تفاوتی‌ها نسبت به شرایط هنرمندان حوزه صنایع دستی تحمل را برای این قشر سخت‌تر کرده‌اند؛ اما تحولاتی در این بخش رخ داده که باعث شده کمی از بار زیان‌های گسترده کرونایی کاسته شود و آن هم کاملا به خلاقیت و همت فعالان صنایع دستی و تولیدکنندگان مربوط می‌شود زیرا گروهی که عمدتا هم جوان هستند با عرضه محصولات خود در شبکه‌های اجتماعی و سایت‌های فروش آنلاین کالا موفق به جبران بخشی از خسارات شده‌اند. در موارد زیادی هم شاهد هستیم که این افراد نه‌تنها خسارات را جبران می‌کنند بلکه سود خوبی هم از این محل به‌دست می‌آورند که مایه خوشوقتی است. با این حال مشکلات زیادی بر سر راه تولیدکنندگان این بخش وجود دارد که یکی از آنها تهیه مواد اولیه با نرخ‌های جدید دلار است که باعث شده نرخ تمام شده و متعاقب آن نرخ فروش افزایش چشمگیری داشته باشد و همین مسئله نیز باعث شده شهروندان توان کمتری برای خرید محصولات داشته باشند. وقتی صحبت از تولید می‌شود باید به مسئله مواد اولیه توجه شود. عملکرد دولت در بخش تامین مواد اولیه تولید که باید از طرف وزارت صنعت، معدن و تجارت انجام شود به هیچ عنوان قابل قبول نبوده، به همین دلیل هم انتقادات زیادی بر آن وارد است، این در حالی است که بیشتر مواد اولیه موردنیاز هنرمندان این حوزه در داخل کشور تولید می‌شوند و تامین آنها کار سختی نیست. باید توجه داشت زمانی که نرخ دلار حدود ۳۰هزار تومان بود نرخ مس در کانال ۱۰۰هزار تومان قرار داشت اما پس از مدتی شاهد ارزان‌تر شدن دلار بودیم تا جایی که حدود ۱۰هزار تومان از نرخ این ارز خارجی کاسته شد اما در کمال تعجب نرخ مس از ۱۰۰هزار تومان به بیش از ۳۰۰هزار تومان رسید و عملا کار را برای اغلب هنرمندان سخت کرد. مشکل اصلی فعالان بخش تولید صنایع دستی نه ارتباطی با تحریم‌ها دارد و نه از سایر فشارهای خارجی نشأت گرفته، بلکه سوءمدیریت دولت جان‌مان را به لب رسانده است. وزارت صنعت، معدن و تجارت هم به‌طور کلی هیچ نظارتی بر بازار ندارد و آن را به حال خود رها کرده است. این رویکرد باعث بیکاری عده زیادی از کارکنان کارگاه‌های صنایع دستی و کسب‌وکارهای بزرگ و کوچک این حوزه شده است. علاوه بر آنچه گفته شد تعطیل شدن مسافرت‌ها نیز آسیب زیادی به صنایع دستی وارد کرد اما بسیاری از هنرمندان حضور بسیار خوبی را در شبکه‌های اجتماعی داشتند که باعث شد بخشی از ضررهای کرونا جبران شود. البته در این بین برخی از فروشگاه‌های اینترنتی با واحدهای تولید صنایع دستی همکاری‌های خوبی داشتند و همین امر باعث شد میزان فروش محصولات این حوزه افزایش پیدا کند. اما نکته‌ای که باید مورد توجه قرار گیرد لزوم همکاری بیشتر دولت با هنرمندان این بخش است تا حداقل بتوانند از طریق سایت‌های اختصاصی یا شبکه‌های اجتماعی اقدام به عرضه تولیدات خود کنند تا شاید خسارات وارد شده جبران شود.

دست کوچک‌ترها به منابع نمی‌رسد

دیواری به کوتاهی قد صنایع کوچک

سهند اینانلو
editor@smtnews.ir

موضوعی که همواره در مباحث چگونگی رونق تولید مطرح بوده، نحوه تامین مالی واحدهای تولیدی است، زیرا در کشورهایی مانند ایران که نرخ تورم بسیار بالایی بر اقتصاد حکمروایی می‌کند استراتژی استقراضی یکی از بهترین و پربازده‌ترین راهکارها برای رونق بخش‌های مولد اقتصاد است. بخش خصوصی واقعی و مستقل نیز از این سیاست همواره استقبال می‌کند اما مشکل از جایی شروع می‌شود که این تسهیلات که عموما از طریق نظام بانکی در اختیار تولیدکننده قرار می‌گیرد با در نظر گرفتن ساخت رانتی-رقابتی اقتصاد کشورمان پرداخت می‌شود، به همین دلیل کارشناسان اعتقاد دارند تولید غیردولتی در ایران به دو بخش مستقل و وابسته تقسیم می‌شود؛ به‌نحوی که بخش خصوصی وابسته به حاکمیت به‌دلیل نفوذ بالا در ارکان قدرت امکان جذب منابع را دارد و به همین دلیل به سمت صنایع کلان می‌رود، اما بخش خصوصی مستقل که ارتباط ارگانیکی با بدنه حاکمیت ندارد امکان بهره‌گیری از منابع بانکی حمایتی را ندارد و به همین دلیل ناگزیر به فعالیت در حوزه صنایع کوچک می‌شود.

باتوجه به صف‌بندی‌های فوق‌الذکر بسیاری از اقتصاددانان بر این باورند که بخش‌های تولیدی در ایران عموما نمی‌توانند از منابع ملی در قالب تسهیلات بانکی یا سود مشارکت در بازار سهام برخوردار شوند، زیرا واحدهای تولیدی مستقل در هر دو مورد نیاز به داشتن روابطی دارند که آنها را متمایز از بزرگان صنعت کرده، در حالی که دقیقا به‌دلیل فقدان این روابط به ناچار راه کسب‌وکارهای کوچک‌تر یا همان صنایع خرد را در پیش گرفته‌اند. صاحب‌نظران معتقدند تا زمانی که منازعه بین بخش خصوصی رانتی و مستقل ادامه داشته باشد شاهد فاکتوری به‌نام رقابت در اقتصاد ایران نخواهیم بود و همین مسئله نیز باعث می‌شود نظام بانکی برای تامین مالی انگیزه‌هایی غیر از میزان سوددهی طرح‌ها یا ریسک سرمایه‌گذاری را مدنظر قرار دهد، در حالی که تداوم این روند نتیجه‌ای غیر از تقویت بخش غیرمستقل و تضعیف واحدهای تولیدی مستقل نخواهد داشت.



عکس: آیدا فریدی

در هیچ نظام بانکی چنین سیستمی وجود ندارد که افراد بتوانند بدون هیچ‌گونه تضمینی اقدام به اخذ تسهیلات بانکی کنند. نظام بانکی ما نیز به‌دلایل مختلف وثایقی می‌گیرد که عموما سند املاک را شامل می‌شود

بدون وثیقه نمی‌شود



حمید تهرانفر، مدیرعامل سابق بانک کارآفرین با تاکید بر لزوم ارائه وثیقه ازسوی متقاضیان تسهیلات بانکی به صمت گفت: در هیچ سیستم بانکی چنین سیستمی وجود ندارد که افراد بتوانند بدون هیچ‌گونه تضمینی اقدام به اخذ تسهیلات بانکی کنند. نظام بانکی ما نیز به‌دلایل مختلف وثایقی می‌گیرد که عموما سند املاک را شامل می‌شود.

وی در ادامه افزود: درباره سیستم‌هایی مانند فکتورینگ هم باید دانست هزینه‌های سنگینی برای استفاده از این ابزار نیاز است که متقاضیان تسهیلات باید پرداخت کنند. یعنی بهره‌گیری از این ابزار هم بدون هزینه نیست، در حالی که عده زیادی ذهنیت نادرستی از این دست ابزارها دارند و فکر می‌کنند نظام‌های بانکی در کشورهای توسعه‌یافته بدون اخذ وثیقه اقدام به تامین مالی می‌کنند.

تهرانفر با اشاره به قواعد اخذ تضامین از متقاضیان تسهیلات در سیستم‌های بانکداری جهان عنوان کرد: همان‌طور که گفته شد ارائه وثیقه یکی از اصول لاینفک فرآیند پرداخت تسهیلات بانکی است که باید توسط متقاضیان دریافت وام انجام شود، اما در برخی کشورها ابزارهای دیگری وجود دارد که به‌جای سند املاک می‌توانند کل پروژه را به‌عنوان تضمین بپذیرند.

وی به نحوه ریسک‌سنجی در کشورهای توسعه‌یافته اشاره کرد و یادآور شد: البته در روش یادشده هم ریسک‌سنجی‌های دقیقی انجام می‌شود تا بانک‌ها پیش از پرداخت وجوه درخواستی دچار خطا در تصمیم نشوند که بعد از مدتی متضرر شوند.

▣ چشم بانک‌ها ترسیده است

این کارشناس بانکی با یادآوری تشکیل پرونده‌های فساد در نظام بانکی کشور به صمت گفت: در کشور ما نیز در مقاطعی این مسئله کمی سهل گرفته شد اما پس از مدتی بانک‌ها متهم به اهمال شدند که چرا از متقاضیان وام وثایق لازم و کافی گرفته نشده است؟ حتی پرونده‌های زیادی در این زمینه تشکیل شد و بسیاری متهم به اخذ رشوه شدند، در حالی که قوانین تسهیل‌کننده این شرایط را ایجاد کرده بود که با توجیه حمایت از تولید صنایع خرد بتوانند با حداقل موانع به منابع مالی دسترسی داشته باشند.

▣ تسهیلات تکلیفی برای صنایع کوچک

تهرانفر ادامه داد: در لایحه بودجه نیز تسهیلات تکلیفی در نظر گرفته می‌شود که بانک‌ها را موظف به تخصیص منابع مالی به واحدهای تولیدی کوچک می‌کند. در ادوار مختلف نیز این اتفاق افتاده و بانک‌ها اقدام به تامین مالی کسب‌وکارهای کوچک کرده‌اند.

▣ سازمان حمایت از صنایع کوچک

مدیرعامل سابق بانک کارآفرین با اشاره به وجود نهادی برای تامین مالی کسب‌وکارهای کوچک یادآور شد: نهادی تحت عنوان سازمان حمایت از صنایع کوچک تاسیس شده که راسا اقدام به پرداخت تسهیلات مشابهی به پروژه‌های خلاقانه و موجه می‌کند. البته این تسهیلات توسط خود دولت پرداخت می‌شود.

وی افزود: برخی مدعی‌اند بانک‌ها باید بدون هیچ آورده‌ای اقدام به پرداخت تسهیلات کنند و برای مثال به طرحی که اخیرا برای مسکن ارائه شده اشاره می‌شود.

تهرانفر در پایان خاطرنشان کرد: چنین طرح‌هایی با پوشش مالی دولت اجرا می‌شوند و بانک‌ها نمی‌توانند بدون هیچ آورده‌ای اقدام به تامین مالی کنند، بلکه دولت متعهد می‌شود که بین ۲۰ تا ۳۰ درصد منابع را در اختیار بانک قرار دهد تا شهروندان فاقد مسکن بتوانند در جهت تهیه خانه اقدام کنند. همین الگو را نیز می‌توان برای حمایت از صنایع و مشاغل خرد به کار گرفت اما به هیچ عنوان نمی‌توان از بانک‌ها انتظار پرداخت وام بدون دریافت هیچ تضمینی را داشت.

البته ابزارهایی مانند سیستم فکتورینگ نیز می‌تواند کارگشا باشد اما تا به این لحظه چنین ابزاری در نظام بانکی ایران مورد استفاده قرار نگرفته است

تسهیلات آنها و تسهیلات ما



آرش سروری، مشاور کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری به نحوه تامین مالی در شرکت‌های دانش‌بنیان اشاره کرد و به صمت گفت: مقوله تامین مالی برای مجموعه‌های دانش‌بنیان به‌طور کلی در اغلب کشورهای جهان موضوع مناقشه‌برانگیزی است که برای حل آن راه‌های مختلفی امتحان شده اما تا امروز تقریبا هیچ ساختار اقتصادی موفق به رفع این نقیصه نشده است. وی در ادامه افزود: دلیل کاستی در امر تامین مالی دانش‌بنیان‌ها دقیقا مربوط به ریسک بالای سرمایه‌گذاری است که حتی انگیزه‌ای در شرکت‌های تامین سرمایه خصوصی هم ایجاد نمی‌کند تا با اخذ تضامین کمتر (نسبت به بانک) اقدام به پرداخت تسهیلات کنند.

▣ ریسک سرمایه‌گذاری

سروری با مقایسه کشورها در زمینه ریسک‌سنجی عنوان کرد: البته میزان بالا یا پایین بودن ریسک‌های سرمایه‌گذاری در کشورها با یکدیگر متفاوت است؛ برای مثال در کشورهای توسعه‌یافته به‌دلیل بالا بودن امنیت سرمایه‌گذاری، ورود سرمایه‌داران به حوزه تامین مالی شرکت‌های دانش‌بنیان ریسک بسیار کمتری در مقایسه با کشورهای در حال توسعه دارد.

▣ نظام بانکی و خلأ تسهیلات

این مشاور کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری به نقش بانک‌ها در تامین مالی صنایع خرد اشاره کرد و به صمت گفت: در کشور ما نیز دقیقا به‌دلیل بالا بودن ریسک‌های سرمایه‌گذاری، بانک‌ها که اصلی‌ترین مرجع تامین مالی هستند از زیر بار وظیفه پرداخت تسهیلات شانه خالی می‌کنند. البته در بسیاری از کشورها نیز وظیفه تامین مالی این دسته از شرکت‌ها به‌کلی بر عهده بخش خصوصی و همچنین بازار سهام گذاشته شده است. وی افزود: در کشور ما نیز این اتفاق از حدود ۳ سال قبل رخ داده اما باتوجه به کاستی‌هایی که در بازار سرمایه ما وجود دارد، سازکار تامین مالی به‌درستی فراهم نشده و متاسفانه استارت‌آپ‌ها با کمبود منابع مواجهند.

▣ وثیقه‌های سنگین

این کارشناس مسائل کسب‌وکار با اشاره به سنگین بودن تضمین‌های بانکی در کشورمان تاکید کرد: البته بانک‌ها در ازای دریافت تضامین سنگین موافق پرداخت تسهیلات هستند اما مشکل زمانی آغاز می‌شود که معمولا کارآفرینان این بخش امکان تهیه وثایق درخواستی بانک‌ها را ندارند، به همین دلیل پروژه‌ها به مرحله اجرا نمی‌رسند.

سروری در پایان خاطرنشان کرد: البته ابزارهایی مانند سیستم فکتورینگ نیز می‌تواند کارگشا باشد اما تا به این لحظه چنین ابزاری در نظام بانکی ایران مورد استفاده قرار نگرفته، به همین دلیل فعلا نمی‌توان امیدی به نقش‌آفرینی مثبت بانک‌ها در فرآیند تامین مالی پروژه‌های صنایع خرد و دانش‌بنیان‌ها داشت، زیرا همان‌طور که اشاره شد فعالان این حوزه در ابتدای امر توانایی تهیه وثیقه لازم را ندارند.

سخن پایانی...

بسیاری از اقتصاددانان و پژوهشگران حوزه مفاسد اقتصادی بر این نکته تاکید دارند که پدیده تسهیلات تکلیفی یکی از مواردی است که باعث گسترش فساد در نظام بانکی و متعاقبا صنعت کشور شده است. دلیل این مدعا نیز ریشه در مقصد تسهیلات تکلیفی دارد، زیرا بخش عمده‌ای از این منابع باتوجه به مفاد بودجه سالانه کشور در اختیار صنایع کلان مانند فولادی، پتروشیمی، خودروسازی و... قرار می‌گیرد که خروجی آنها ملغمه‌ای از توسعه اقتصادی و رانت‌گستری است؛ در حالی که صنایع کوچک و مشاغل خرد باوجود اینکه منابع بسیار محدودی را اخذ می‌کنند، بیشترین خروجی و بازدهی را دارند زیرا بدون دامن زدن به فساد می‌توانند تولید ملی را تقویت و به‌طور خودکار کشور را به سوی توسعه پایدار رهنمون کنند. البته بسیاری معتقدند تا زمانی که اقتصاد ایران با همین الگو به مسیرش ادامه می‌دهد نمی‌توان به توسعه بخش‌های خرد اقتصاد امیدوار بود زیرا تولید در کشور ما محدود به چند صنعت کلان شده که آن هم یا در اختیار دولت است یا در قالب خصولتی شناخته می‌شود و تامین مالی این بخش نه‌تنها نمی‌تواند دردی از معضلاتی مانند بیکاری و توسعه‌نیافتگی کشور ما دوا کند، بلکه منجر به فربه‌تر شدن بخش‌های غیرمولد و رانتی اقتصاد می‌شود که کار را برای رشد بخش خصوصی مستقل روز به روز سخت‌تر می‌کند.

باجه خبر

▣ از شرایط وام سهام عدالت تا اعطای کارت رفاه

بانک مرکزی در راستای حمایت از معیشت و افزایش قدرت خرید اقشار مختلف جامعه و بهبود فرآیند تامین مالی زنجیره تولید، شیوه‌نامه اعطای کارت رفاهی ۷ میلیون تومانی را ابلاغ کرد.

به گزارش ایرنا، این بانک در راستای حمایت از معیشت و افزایش قدرت خرید اقشار مختلف جامعه و همچنین بهبود فرآیند تامین مالی زنجیره تولید، نسبت به ابلاغ شیوه‌نامه اعطای کارت رفاهی و تامین مالی زنجیره تولید به ۵ بانک «ملی ایران»، «ملت»، «صادرات ایران»، «تجارت» و «رفاه کارگران» با سهمیه هر بانک حداقل ۲۰۰ هزار فقره کارت و سقف فردی هر متقاضی ۷۰ میلیون ریال اقدام کرده است.

براساس این شیوه‌نامه همه اشخاص حقیقی از جمله دارندگان سهام عدالت که تاکنون هیچ میزانی از سهام خود را نفروخته‌اند و همچنین کلیه سرپرستان خانوار که حداقل یکی از یارانه‌های نقدی یا معیشتی را دریافت می‌کنند، امکان استفاده از این کارت‌ها را دارند.

سقف فردی اعتبار قابل‌اعطا به مشتری در این طرح حداکثر مبلغ ۷۰ میلیون ریال است.

مهلت بازپرداخت اعتبار اعطایی به تشخیص موسسه اعتباری حداکثر ۱۸ ماه است.

بانک مرکزی اعلام کرده در راستای اجرای تصمیمات جلسه دویست‌وبیست‌ویکم ستاد هماهنگی اقتصادی دولت در ۷ اردیبهشت ۱۴۰۰ و نامه معاون اقتصادی رئیس‌جمهوری درباره «اعطای کارت رفاهی و تأمین مالی زنجیره تولید»، بانک‌های عامل براساس شیوه‌نامه تعیین شده، نسبت به اجرای این طرح اقدام کنند.

▣ متقاضیان وام اجاره ۲ هفته دیگر به بانک معرفی می‌شوند

معاون وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه تاکنون ۲۳۰ هزار نفر برای دریافت تسهیلات کمک‌ودیعه مسکن سال ۱۴۰۰ ثبت‌نام کرده‌اند، گفت: در حال پالایش اطلاعات متقاضیان هستیم و تا ۲ هفته دیگر نخستین گروه به بانک معرفی خواهند شد.

به گزارش ایسنا، محمود محمودزاده اظهار کرد: تاکنون ۲۳۰ هزار نفر برای دریافت وام ودیعه مسکن مصوب ستاد ملی کرونا برای سال ۱۴۰۰ در سامانه اقدام ملی به نشانی tem.mrud.ir ثبت‌نام کرده‌اند. متقاضیان تا پایان شهریور فرصت ثبت‌نام دارند.

وی افزود: همزمان پالایش اطلاعات متقاضیان را انجام می‌دهیم و تا حدود ۲ هفته دیگر نخستین افرادی که ثبت‌نام کرده‌اند را برای دریافت تسهیلات به بانک معرفی خواهیم کرد.

محمودزاده با بیان اینکه سرعت پرداخت تسهیلات منوط به اهتمام خود متقاضیان است، تاکید کرد: به هر میزان که افراد بارگذاری مدارک و ثبت‌نام را تسریع کنند روند پرداخت تسهیلات به آنها زودتر انجام می‌شود.

معاون وزیر راه و شهرسازی تصریح کرد: سقف تسهیلات کمک‌ودیعه اجاره در تهران ۷۰ میلیون تومان، کلانشهرهای بالای یک میلیون نفر ۴۰ میلیون تومان و سایر شهرها ۲۵ میلیون تومان است.

وی درباره نرخ سود و نحوه بازپرداخت اقساط وام اجاره گفت: نحوه پرداخت مانند سال گذشته در دو مدل خواهد بود. اگر کسی وام را یک‌ساله بگیرد فقط سود ۱۳ درصد را به‌طور ماهانه پرداخت می‌کند و اصل پول را سر سال به بانک برمی‌گرداند. روش دوم این است که افراد وام را به‌صورت ۵ساله دریافت کنند که اصل و فرع آن را در اقساط ماهانه با نرخ سود ۱۲ درصد پرداخت خواهند کرد.

محمودزاده در پاسخ به این سوال که آیا ناهماهنگی سیستم بانکی و تاخیر پرداخت وام که سال گذشته دیده می‌شد برطرف شده، اظهار کرد: باتوجه به تجربه سال گذشته و تسهیل شرایط احتمالا امسال روند پرداخت وام ازسوی بانک‌ها سرعت بیشتری بگیرد.

بررسی روند تامین مالی SMEها از بازار سرمایه

سرکوچک‌ترها در بورس بی‌کلاه ماند

موضوع تامین مالی صنایع خرد و کلان از محل بازار سهام، یکی از رسالت‌های ذاتی این حوزه است که در تمام اقتصادهای توسعه‌یافته به‌عنوان محور اصلی فعالیت‌های بورس شناخته می‌شود. این مسئولیت خطیر در کشور ما نیز برای بازار سرمایه تعریف‌شده است اما با توجه به فقدان حضور بخش خصوصی مستقل و واقعی شاهد حضور صنایع کلان (عمدتا دولتی) در بازار هستیم. موارد معدودی از شرکت‌های خصوصی که در بورس حضور فعال دارند نیز به معنای واقعی کلمه برکشیده شده از دل سرمایه‌داری ملی کشورمان نیستند. به همین دلیل است که بسیاری از کارشناسان اقتصاد بین‌الملل، بورس تهران را ماکتی از پدیده بازار سهام در جهان می‌دانند که به‌عنوان محلی برای تامین مالی رانتی صنایع ایجادشده است. اما از ۴ سال پیش به این سو، تلاش‌هایی ساماندهی شد تا بازار سرمایه از این تک‌بعدی بودن فاصله گرفته و به سمت انجام وظایف اصلی و ذاتی خود برود، در همین راستا بود که شاهد اجرای طرح‌هایی مانند تاسیس صندوق‌های جسورانه در بورس تهران بودیم که با هدف تامین مالی شرکت‌های دانش‌بنیان پا به عرصه وجود گذاشت.

سهند اینانلو
editor@smtnews.ir



عکس: آیدا فریدی

پس از کش‌وقوس‌های زیاد سرانجام صندوق‌های جسورانه در بازار سرمایه تاسیس شدند تا تامین مالی شرکت‌های دانش‌بنیان را بر عهده بگیرند اما همان‌طور که دیده شد، میزان سرمایه‌گذاری در این صندوق‌ها به‌قدری اندک بود که عملا آنها را تبدیل به مجموعه‌هایی زیانده کرد. از سویی هم بحث ورود صنایع خرد به بازار سهام بسیار داغ شده بود، زیرا بسیاری از اقتصاددانان ایده‌آلیست معتقد بودند تنها بخش خصوصی واقعی در اقتصاد رانتی ایران دانش‌بنیان‌ها انجام می‌شود و به همین دلیل ورودشان به بازار سهام را مثبت ارزیابی کرده و تمام‌قد از اجرای این برنامه دفاع می‌کردند.

مشکل کجاست؟

یاسر فلاح، مدیر پیشین روابط‌عمومی سازمان بورس با اشاره به قیمت‌گذاری در VCهای بورسی به صمت گفت: یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که کسب‌وکارهای کوچک‌تر و همچنین دانش‌بنیان‌ها در بازار سهام دارند مربوط به قیمت‌گذاری آنهاست که معمولا بین طرفین تامین مالی و خواهان تسهیلات به وجود می‌آید.

وی در ادامه افزود: بین این دو طرف ادبیات مشترکی وجود ندارد، چون شرکت‌های اینچنینی آشنایی چندانی با اصول قیمت‌گذاری در بورس ندارند و از سویی هم، بازار سهام تهران به‌دلیل بیگانه بودن با میزبانی صنایع خرد و دانش‌بنیان‌ها شاهد بروز اختلافات در زمینه ارزش‌گذاری است.

ظرفیت بالا، بازدهی پایین



فلاح با اشاره به ظرفیت بالای شرکت‌های دانش‌بنیان و صنایع کوچک عنوان کرد: در بازار سرمایه صندوق‌های جسورانه VC موفق به انجام اقدامات مثبتی شده‌اند اما اینکه ادعای موفقیت‌آمیز بودن این اقدامات را داشته باشیم درست نیست، چون تا حدی که نیاز است و ظرفیتش وجود دارد، توفیقی حاصل نشده است.

انواع صندوق‌های جسورانه

مدیر پیشین روابط‌عمومی سازمان بورس با ذکر انواع صندوق‌های جسورانه به‌منظور تامین مالی پروژه‌های کوچک‌تر به صمت گفت: از سویی هم برخی از صندوق‌های جسورانه در معاونت علمی نهاد ریاست جمهوری به وجود آمده که به معنای بیگانگی بیشتر این صندوق‌ها با بورس اوراق بهادار است.

در واقع می‌توان گفت که باید تفکیکی بین صندوق‌های ایجادشده در داخل بازار با سایرین قائل شد. البته هر دودسته با هدف تامین مالی دانش‌بنیان‌ها تشکیل‌شده‌اند اما با توجه به عملکردشان متوجه می‌شویم تفاوت‌های زیادی بین این دو وجود دارد.

وی ادامه داد: البته نباید فراموش کرد که تعداد انگشت‌شماری از طرح‌های موفق دانش‌بنیان و کسب‌وکارهای کوچک که موفق به تامین مالی از محل نظام بانکی یا بازار سرمایه شده‌اند، به‌طورکلی گرایش بسیار بیشتری به بورس دارند، زیرا بازار سهام به‌طورکلی شفافیت بالایی دارد و همه مراحل به‌طور شفاف ثبت و ضبط می‌شوند.

فلاح در پایان خاطرنشان کرد: این در حالی است که کسب‌وکارهای کوچک به‌دلیل ذات خصوصی بودن‌شان از هرگونه شفافیت استقبال می‌کنند و همین مسئله باعث‌شده ابزار صندوق‌های جسورانه VC در بازار سهام به‌عنوان یکی از بهترین مراجع برای تامین مالی این نوع شرکت‌ها شناخته شود.

> یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که کسب‌وکارهای کوچک‌تر و همچنین دانش‌بنیان‌ها در بازار سهام دارند مربوط به قیمت‌گذاری آنهاست که معمولا بین طرفین تامین مالی و خواهان تسهیلات به وجود می‌آید

آینده روشن به‌شرط شفافیت

رضا بهرامی، مدرس و کارشناس بازار سهام با اشاره به ریسک بالای سرمایه‌گذاری در صندوق‌های جسورانه به صمت گفت: این صندوق‌ها مانند آنچه از اسم آن مستفاد می‌شود، ریسک سرمایه‌گذاری بسیار بالایی دارند، زیرا به‌طورکلی شرکت‌های دانش‌بنیان پروژه‌هایی را در دستور کار قرار می‌دهند که احتمال موفقیت‌شان به نسبت سایر بخش‌ها کمتر است و به همین دلیل هر سرمایه‌گذاری برای ورود به این حوزه ترغیب نمی‌شود.

وی در ادامه افزود: از همین‌رو تعداد انگشت‌شماری از شرکت‌های دانش‌بنیان را در کشورمان می‌شناسیم که توانسته‌اند تامین مالی مناسبی داشته باشند. در این میان، فرقی هم بین بانک یا بورس نیست، در هر دو حالت سرمایه‌گذار تمایلی به ریسک‌پذیری بالای این پروژه‌ها ندارد.

الگوهای موفق

بهرامی با یادآوری تجاربی که کشورهای توسعه‌یافته در حوزه شرکت‌های دانش‌بنیان کسب کرده‌اند، عنوان کرد: کشورهای زیادی هستند که با حرکت در مسیر توسعه از شرکت‌های دانش‌بنیان به‌عنوان ابزار تسهیل‌کننده مسیر استفاده کرده و این کار آنها کاملا هم موفقیت‌آمیز بوده است. ما نیز باید تمام تلاش خود را به‌کار گیریم تا از کشورهای پیشتاز الگو گرفته و با سرعت بیشتری به سمت توسعه حرکت کنیم.

این کارشناس با ذکر مثال‌هایی از موارد موفق یادآور شد: همان‌طور که گفته شد موفقیت شرکت‌های دانش‌بنیان در اقتصاد حاصل سرمایه‌گذاری و همچنین دانش‌افزایی در بخش‌های مختلف کشور است. برای مثال می‌توان به شرکت‌های بزرگی مانند اپل، سامسونگ، تسلا و... اشاره کرد که دقیقا با اتکا به همین الگو درحال‌حاضر بر بام سرمایه‌داری جهانی نشسته‌اند اما در کشور ما تعداد معدودی از این شرکت‌ها توفیقات خاصی را حاصل کرده‌اند.



تحریم‌ها و استارت‌آپ‌ها

این تحلیلگر بازار سهام به تاثیر مخرب تحریم‌ها بر بازدهی و کارکرد صندوق‌های جسورانه تاکید کرد و به صمت گفت: البته اگر از حق نگذریم یکی از دلایل موفقیت‌آمیز نبودن صندوق‌های جسورانه در بورس موانع و محدودیت‌هایی است که تحریم‌ها برای اقتصاد ایران ایجاد کرده است. از همین‌رو گفته می‌شود همین که تحریم‌ها برداشته شوند می‌توان به آینده دانش‌بنیان‌ها نیز امیدوار شد در این صورت به‌طور طبیعی استقبال از صندوق‌های سرمایه‌گذاری جسورانه VC نیز افزایش خواهد شد.

وی با تاکید بر ریسک بالای سرمایه‌گذاری در صندوق‌های جسورانه تصریح کرد: تحریم‌ها باعث شده‌اند میزان ریسک سرمایه‌گذاری در این بخش بیش از آنچه در جهان وجود دارد، افزایش پیدا کند، البته این حوزه به‌طورکلی امکان موفقیت کمتری در مقایسه با سایر حوزه‌ها دارد اما همان‌طور که اشاره شد تحریم‌ها فضا را برای فعالیت موفقیت‌آمیز شرکت‌های دانش‌بنیان بسیار سخت‌تر کرده است و حذف‌شان نیز مطمئنا می‌تواند کارساز باشد.

نمونه‌های موفق

این مدرس بازارهای مالی ضمن برشمردن چند نمونه موفق، بیان کرد: هرچند برخی نمونه‌های موفقی در این حوزه وجود دارد که می‌توان از آنها به‌عنوان یک الگو برای سایر شرکت‌ها یاد کرد. برای مثال، شرکت‌هایی که در حوزه بازی‌های رایانه‌ای، نرم‌افزارها، اپلیکیشن‌های سرگرمی و... فعال هستند، عملکرد به‌نسبت بهتری را به نمایش گذاشته‌اند. اما نباید در مسیر باد این موارد انگشت‌شمار خوابید، چون کارنامه مجموعه این شرکت‌ها وزن چندانی ندارد که بتوان از آن به‌عنوان موفقیت یاد کرد.

بانک جاخالی داد

بهرامی در پایان ضمن یادآوری شانه خالی کردن بانک‌ها از تامین مالی شرکت‌های دانش‌بنیان و صنایع کوچک، خاطرنشان کرد: در طول سال‌های اخیر شاهد بودیم که نظام بانکی وظیفه تامین مالی را به‌درستی انجام نداد به همین دلیل این مسئولیت بر گرده بازار سرمایه نهاده شد تا شاید بتوان از این طریق حوزه صنایع کوچک و دانش‌بنیان‌ها را توسعه بخشید. ورود استارت‌آپ‌ها به بورس نیز می‌تواند تاثیرات مثبتی روی عملکرد این صندوق‌ها داشته باشد اما به‌شرط اینکه اصل شفافیت کاملا رعایت شده و تمامی اطلاعات و اهداف شرکت مستقیم در اختیار تحلیلگران فاندمنتال و سهامداران قرار گیرد تا بتوانند چشم‌انداز را برای معاملات خود ترسیم کنند. هرچه داده‌ها شفاف‌تر و کامل‌تر باشد مخاطب را راغب به سرمایه‌گذاری در این بخش خواهد کرد، نباید فراموش کرد که شفافیت همیشه عامل تاثیرگذاری در جذب سرمایه به شمار می‌رود.

سخن پایانی...

به اعتقاد اغلب فعالان بازار سهام، دلیل اصلی مشارکت نکردن بورس‌بازان در امر سرمایه‌گذاری در صندوق‌های جسورانه ریسک بالای آن است، زیرا اغلب شرکت‌های حاضر در این صندوق‌ها مربوط به کسب‌وکارهای خرد و همچنین دانش‌بنیان‌هایی است که احتمالا موفقیت‌شان بسیار کمتر از صنایع کلانی مانند پتروشیمی و فولاد است. همین مسئله نیز باعث شده افراد برای سرمایه‌گذاری در صندوق‌های جسورانه تمایل چندانی از خود نشان ندهند که در نتیجه منجر به آنچه شکست این پروژه خوانده شده شود. کارشناسان بسیاری معتقدند دولت می‌تواند با اعمال سیاست‌های حمایتی از این کسب‌وکارها زمینه را برای کاهش ریسک سرمایه‌گذاری در بخش‌های دانش‌بنیان و صنایع خرد فراهم کرد.

این در حالی‌است که کشورهای توسعه‌یافته با پیروی از الگوی حمایت دولت از صنایع خرد و دانش‌بنیان‌ها موفق به دستیابی به توسعه پایدار شده‌اند و مشکلاتی مانند بحران‌های زیست‌محیطی و بیکاری را نیز تا حد بسیار زیادی حل کرده‌اند، مسائلی که امروز گریبان کشورمان را گرفته و باعث شده در برهه‌هایی از زمان جامعه دچار چالش‌هایی اساسی در حوزه‌های گوناگون شود.

به‌طور خلاصه به نظر می‌رسد می‌توان با استفاده از ورود کوچک‌ترهای دنیای صنعت به بازار سهام در مسیر نیل به اهدافی مانند افزایش نرخ اشتغال، درآمد سرانه و حل بخش عمده‌ای از مشکلات محیط زیستی گام برداشت زیرا اغلب این کسب‌وکارها در قالب دانش‌بنیان‌ها دسته‌بندی‌شده و روش‌های نوین و های‌تک را جایگزین الگوی سنتی می‌کنند. همین مسئله منجر به افزایش میزان بهره‌وری و کاهش آلایندگی صنایع می‌شود و این اتفاق نتیجه‌ای به‌جز رونق اقتصادی، مهار رانت، جلوگیری از فساد و همچنین کنترل بحران‌های اقلیمی نخواهد داشت.

با این‌همه برای گام برداشتن در این راه باید از سد بلند ذی‌نفعانی گذشت که جلوی هرگونه فعالیت بخش خصوصی مستقل در اشل ملی را گرفته و فعالان این حوزه را محدود به ساختار رانتی صنایع کلان دولتی و خصولتی می‌کنند.

فاکتورهای تعیین نرخ سهام در ایران

استاد اقتصاد دانشگاه اصفهان درباره عوامل تأثیرگذار بر بورس اظهارکرد: کارکرد بورس در جهان مشخص است اما به چند دلیل مردم تصور می‌کنند، گران شدن سهام به‌معنای شرایط خوب این بازار است در حالی که بخش بزرگی از دلیل گرانی سهام این است که اقتصاد در معرض ریسک‌های شدیدی قرار دارد.

به گزارش ایمنا، شهرام معینی افزود: وضعیتی مانند شرایط این بازار در سال گذشته که سهم‌ها در وضعیت خوبی بودند اما اقتصاد در معرض ریسک شدیدی قرار داشت. بر این اساس، این باور که اگر نرخ سهام بالا رود؛ یعنی شرایط بازار بورس مطلوب است، چندان درست نیست. در کل بورس محلی برای مبادله ریسک است و اینکه با تغییر یک دولت، شرایط آن بهتر یا بدتر می‌شود، منطقی به نظر نمی‌رسد.

این استاد دانشگاه ادامه داد: ایجاد شرایط خوب در بازار سرمایه، بستگی به ورود شرکت‌های بیشتر به این بخش، شفافیت بیشتر و مبادله انواع ریسک‌ها دارد.

معینی درباره فاکتورهای تعیین‌کننده نرخ سهام در ایران گفت: در گام نخست این موضوع مطرح است که نرخ ارز چقدر باشد که مرتبط با سیاست‌های بانک مرکزی نیست، بلکه به درآمدهای ارزی بازمی‌گردد؛ هر قدر درآمد ارزی بالاتر باشد و تثبیت شود، بر نرخ سهام مؤثر است.

وی تصریح کرد: نکته دوم تورم است؛ اینکه به هر میزان تورم بالاتر برود، میزان درآمد برخی از شرکت‌های بورسی هم بالاتر می‌رود و درنتیجه بر نرخ سهام افزوده می‌شود. عامل سوم، نرخ سود بانکی است؛ به هر میزان نرخ سود بانکی پایین‌تر باشد به‌ویژه آنکه کمتر از نرخ تورم باشد، نرخ سهام بالاتر می‌رود، زیرا افراد بیشتری متمایل به خروج سرمایه‌ها از بانک و ورود به بورس می‌شوند و هرقدر سود بانکی بالاتر برود، دارایی‌ها ارزان می‌شود.



این استاد اقتصاد تصریح می‌کند: حال این ۳ عامل تأثیرگذار در بازار بورس اگر کنترل شود، شرایط بورس هم به تثبیت می‌رسد.

معینی افزود: اگر فرض را بر این بگذاریم که برجام انعقاد یابد، با توقف افزایش نرخ ارز احتمال می‌رود بورس هم به سمت بالا حرکت نکند. در واقع اگر نرخ ارز ثابت شود، نرخ تورم هم کنترل می‌شود و نرخ بانکی با این شرایط تطبیق پیدا می‌کند که مجموع این موارد، بر بورس تأثیرگذار خواهد بود.

وی خاطرنشان کرد: مگر آنکه دولت آینده، شروع به اجرای طرح‌های زیاد و ایجاد بدهی‌های بالا برای دولت کند که این اقدامات به تورم بیشتر می‌انجامد و حتی با وجود برجام، شرایطی برای افزایش نرخ سهام به وجود می‌آید. با این اوصاف تا زمانی‌که نتیجه برجام مشخص نیست و دولت جدید هم کابینه خود را تشکیل نداده و سیاست‌هایش مشخص نشده، نمی‌توان پیش‌بینی قاطعی درباره آینده بازار سرمایه داشت.

یادداشت

اقتصاد ایران در چنبره ساده‌انگاری



عماد عظیمی / رئیس گروه پژوهش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی البرز

سال‌هاست اقتصاد ایران در تله مشکلات و معضلات مختلفی که اتفاقا راه‌حل‌های مشخص‌شده‌ای در جهان دارند، گرفتار آمده است. آنچه ما به‌عنوان انسان‌هایی در این کشور می‌بینیم و فکر می‌کنیم که همه آنها علت مشکلات دیگر اقتصادی هستند، در واقع معکوس می‌بینیم. تورم، بیکاری، رانتجویی، فساد اقتصادی، مفسد اقتصادی و آنچه در رسانه‌ها و اخبارها نمایش داده می‌شوند در واقع خود معلول سیاست‌ها و اتخاذ تصمیمات ناکارآمد اساسی و ساختاری هستند که در طول سالیان مستمر انباشته‌شده و خود را به صورت درخت تنومند ناکارآمدی در بخش‌های گوناگون اقتصادی نشان می‌دهند. در واقع ریشه بسیاری از این ناکارآمدی‌ها را می‌توان در نگاه و جهان‌بینی غلط اقتصادی دانست که همواره در اقتصاد ایران وجود داشته و به نظر می‌رسد در حال تقویت شدن است. تورم و بیکاری، نرخ پایین رشد اقتصادی و نرخ بالای خروج سرمایه از کشور با زدوبند و پلیس‌بازی اقتصادی قابل‌حل نیست، چراکه این‌ها علت نیستند، بلکه معلول هستند. اصولا ما با افزایش تورم به‌دنبال افزایش قدرت نهادهای نظارتی مانند تعزیرات و... هستیم که خود در بلندمدت می‌توانند ناکارآمدی جدیدی را به اقتصاد ایران تحمیل کنند. سوال اصلی آن است که چرا اصلا باید نرخ تورم آن‌قدر بالا باشد که نیاز به این نهادها باشند؟ آیا هدف ما فقط ایجاد شغل براساس آموزه‌های کینز است که هیچ ارزش‌افزوده اقتصادی را ایجاد نمی‌کند و فقط هزینه‌های جدیدی را بر بودجه دارای کسری ۳۰۰ هزارمیلیارد تومانی ایران تحمیل می‌کند؟ اینکه یعنی اتلاف منابع و افزایش هزینه‌فرصت، چراکه می‌توانستیم تمام امکانات این نهادهای نظارتی را با یک فلسفه ساده به فعالیت‌های ثروت‌آفرین بهتری تخصیص دهیم که همراه با افزایش درآمد ملی توانایی ایجاد اشتغال هم داشته باشد. دولت جدید چنانچه عزم جدی برای این معضلات ساختاری داشته باشد، ابتدا نیاز است به ریشه ایجاد بحران‌ها توجه کند و شاید مهم‌ترین اولویت‌های اقتصادی این دولت واکاوی ریشه ناهنجاری‌های اقتصادی باشد که خود البته در این اقتصاد رانت‌محور کاری است، بس بزرگ. پرونده‌های مفسدان اقتصادی و برخورد با آنها که البته خود جای تقدیر را دارد در بلندمدت نمی‌تواند راهگشای مشکلات اقتصادی باشد و برای حل این مشکلات باید در قوانین بازنگری و خلأهای قانونی را پر کرد که اصولا چرا این معضلات در اقتصاد ما به وجود می‌آیند اما به‌گونه‌ای که مخل فعالیت‌های اقتصادی سالم نباشد. با استقلال واقعی بانک مرکزی، بی‌طرفی نهادهای علمی، سیاست بحث نکن، فقط انجام بده و... می‌توانیم امیدوار باشیم که آینده اقتصادی بهتری داشته باشیم. البته نگاه نظام‌مند به مسائل اقتصادی را هم باید در نظر داشت. نمی‌توان انتظار رشد اقتصادی را داشته باشیم اما با دنیا قهر باشیم، چون دنیای امروز دنیای تعامل اقتصادی است که کشورها سعی می‌کنند در قالب شرکت‌های قوی اقتصادی با کنار گذاشتن جنگ‌های ایدئولوژیکی به فکر حداکثر رساندن سود اقتصادی باشند. ما نیازمند انتقال تجربه، دانش، سرمایه و... هستیم. باور کنید این موضوع هیچ ربطی به خودکفایی (که البته بحثی مبتنی بر اقتصاد چپ است) و کاهش خوداتکایی نخواهد داشت که البته با تقویت عوامل تولید خوداتکایی اقتصاد ایران بیش‌ازپیش تقویت خواهد شد.

اگر کمی اقتصاد بدانیم متوجه خواهیم شد که در نخستین حالت، افزایش نرخ اقتصادی از ترکیب نیروی انسانی و سرمایه ایجاد خواهد شد که از لحاظ کیفیت ما در هر دو زمینه ضعف داریم. کیفیت نیروی کار ما مبتنی بر وضعیت اقتصادی قرن ۲۱ نیست و سرمایه زیادی هم در اقتصاد کشورمان وجود ندارد. باید مدل کسب‌وکار با کاهش دخالت دولت همراه شود و در یک‌کلام زمانی می‌توان به اقتصاد ایران امید داشت که دیدگاه‌های علمی اقتصاد دغدغه نخست سیاستمداران باشد و اجرای مدل‌های اقتصادی با تمرکززدایی همراه باشد تا در کشوری با این اقتصاد قوی منابع شاهد خم شدن بچه‌ها و بزرگسالان در سطل‌های زباله نباشیم، چون در شأن هیچ ایرانی نبوده و نیست و بی‌تردید این وضعیت امنیت خانواده‌های ما را هم در آینده‌ای نزدیک تهدید می‌کند. به امید آن روز...

شنبه
۵ تیر ۱۴۰۰- ۱۵ ذی‌القعده ۱۴۴۲ - ۲۶ ژوئن۲۰۲۱-شماره۱۸۲۲-پیاپی۳۱۴۰

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»
مدیرمسئول: ناصر بزرگمهر
سردبیر:عاطفه خسروی

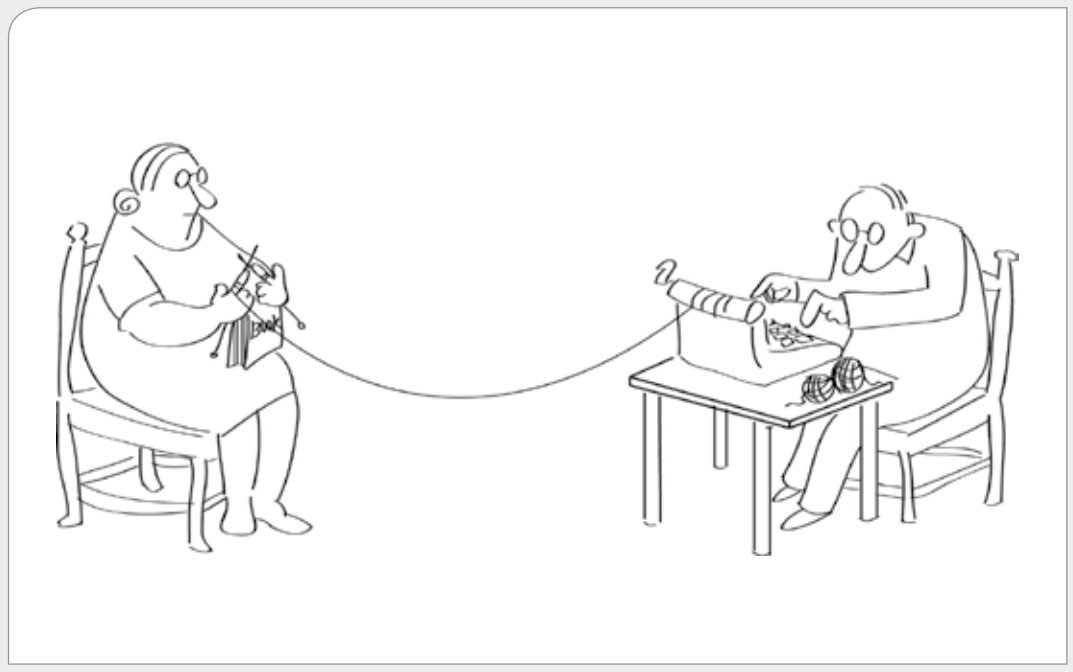
تلفن: ۸۲۱۹۰ - نمابر: ۸۸۷۱۳۷۳۰- پیامک: ۳۰۰۰۸۲۱۹۰
سازمان آگهی‌ها: ۳-۸۸۷۲۲۷۳۲ - نمابر آگهی ها: ۸۸۷۲۴۲۱۱-۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶
امور مشترکین: ۸۸۷۲۲۷۳۵ - روابط عمومی: ۸۸۱۰۵۳۰۹
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۷۲۲۷۳۵
تهران، خیابان قائم‌مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir آگهی: ads@smtnews.ir
امور استان‌ها: ostanha@smtnews.ir
چاپخانه: شرکت چاپ رواق روشن‌مهر

www.smtnews.ir info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com

روزنامه صمت با ۶۳ امتیاز رتبه ۲ در میان روزنامه های تخصصی مقام ۱ در میان روزنامه های اقتصادی مقام ۲

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

کارتون روز



بدون شرح

طرح: حسین علیزاده

اتوبوس مرگ، قربانگاه خبرنگاران



عصر دوم تیر ماه اتوبوس حامل خبرنگارانی که برای تهیه گزارش از وضعیت دریاچه ارومیه عازم آن منطقه شده بودند، در حوالی شهر نقده واژگون شد. این حادثه چندین مصدوم بر جای گذاشت و مهشاد کریمی، خبرنگار حوزه محیط‌زیست ایسنا و ریحانه یاسینی، خبرنگار ایرنا در این سانحه جان خود را از دست دادند. روز گذشته پیکر این دو خبرنگار خاکسپاری شد. در مراسم تشییع پیکر خبرنگاران ایسنا و ایرنا جمع زیادی از اهالی رسانه، خانواده‌های خبرنگاران فقید و همچنین دوستان و همکاران‌شان حضور داشتند.

انجمن پیشکسوتان مطبوعات ضمن تسلیت به خبرنگاران و مدیران رسانه‌های ایسنا و ایرنا برای درگذشت مهشاد کریمی و ریحانه یاسینی، چند پرسش باز را مطرح کرد.

در متن پیام تسلیت انجمن پیشکسوتان مطبوعات به ایسنا آمده است: «یک بار دیگر بی‌برنامگی، ناآگاهی مدیران و ندانم‌کاری مسئولان جان دو خبرنگار سختکوش را مظلومانه گرفت و ۱۸ خبرنگار حوزه محیط‌زیست را به خاک و خون کشاند. همکاران رسانه‌ای جوان و پرتلاش‌مان خانم‌ها مهشاد کریمی از خبرگزاری ایسنا و ریحانه یاسینی از خبرگزاری ایرنا که همراه ۱۸ خبرنگار حوزه محیط‌زیست به دعوت ستاد احیای دریاچه ارومیه به اصطلاح قرار بود از پروژه‌های این ستاد بازدید کنند، به دلیل سوءمدیریت قربانی شدند و بقیه همکاران‌شان هم به‌شدت مصدوم شدند.

این برنامه که با اجاره اتوبوسی غیراستاندارد که مخصوص انتقال کارگران کارخانه سیمان منطقه بود و از همه بدتر، اجازه تردد هم نداشت و به شهادت آنها که در اتوبوس بوده و صدمه دیده‌اند ترمز هم نداشت و راننده به ناچار با دنده، اتوبوس را کنترل می‌کرده است ناگهان فاجعه‌ساز شد و اتوبوس حامل خبرنگاران به قربانگاه همکاران رسانه‌ای جوان و ارزشمندمان تبدیل شد و در نتیجه این حادثه، دو خبرنگار جوان و وظیفه‌شناس جان به جان‌آفرین تسلیم کردند.

در میان بهت و ناباوری از بروز این‌حادثه، اما دور نیست که دوباره، فردا نظیر چنین حوادثی تکرار نشود و باز اتوبوسی در نقطه‌ای دیگر شبیه آنچه که در اتوبوس حامل دانشجویان دانشگاه آزاد یا اتوبوس حامل نخبگان ریاضی کشور که پروفسور مریم میرزاخانی هم در همین اتوبوس بود، دچار حادثه نشود...

حوادثی نظیر این رخداد غم‌انگیز و دلخراش هر روز در جاده‌های کشور در حال وقوع است و کسی پاسخگوی این رخدادهای غم‌انگیز نیست.

پرسش اساسی در این حادثه اینکه آیا اصلا لزومی داشته است که سازمان حفاظت محیط‌زیست در این بلبشوی سرایت کرونا، برای فتح‌الفتوحش که حاصل آن خشکاندن چند رودخانه برای پرآب کردن دریاچه ارومیه بوده است خبرنگاران را چنین بی‌رحمانه به خاک و خون کشاند؟

آیا سازمان محیط‌زیست نمی‌توانسته است برای خبرنگارانی که قرار بوده است خبرها و گزارش‌هایشان را از اقدامات مدبرانه! شان به گوش مخاطبان رسانه‌های خود برسانند کمی بیشتر هزینه کند و برای جایگاه خبرنگاران قدر و قیمتی در شأن آنها قائل شود؟

معلوم نیست چرا وقتی کار به خبرنگاران می‌رسد آقایان صرفه‌جو می‌شوند و سخن در تقبیح اسراف می‌زنند؟ آیا حرمت گذاشتن به خبرنگارانی که چه در عزا و چه در عروسی سرشان را می‌برند! اسراف است؟

متاسفیم که بگوییم شوربختانه در کشور ما هرگز جایگاه خبرنگاران تبیین نشده و آنچه را که در شأن خبرنگار باید انجام دهند از یادشان رفته است...

مخلص کلام، در نتیجه این خساست بیجا، خبرنگار جوانی که قرار بود دو روز دیگر به خانه بخت برود در میان ماتم و اندوه خانواده دوستان و همکاران رسانه‌ای، در سینه گورستان آرام گرفت!

درد یکی دو تا نیست و مشکل سوءمدیریت و بی‌مبالاتی مسئولانی که کاربلد نیستند و به اشتباه جایگاه مسئول را اشغال کرده‌اند، به همین حادثه غمبار ختم نمی‌شود. اما در این میان معلوم نیست که چرا هرچه سنگ است باید به پاهای خستگی‌ناپذیر خبرنگار اصابت کند که در شادی و غم باید تلاش کند تا آینه تمام‌نمای جامعه‌اش باشد و دست آخر همه از او طلبکار باشند که چرا این را گفت و آن را نگفت و هزار انگ به او بچسبانند که هرچه هست زیر سر خبرنگار و رسانه است! حال آنکه خبر ندارند آنچه که دست آخر نصیب خبرنگاران می‌شود، مرگ است و دیگر هیچ... .

▣ پیام انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی

انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی نیز در پیامی نوشت: یک بار دیگر سهل‌انگاری مسئولان کشور حادثه آفرید و این‌بار جامعه رسانه‌ای داغدار شد و خبرنگاران، خود خبر شدند.

اعلام خبر دلخراش واژگونی اتوبوس خبرنگاران زحمتکش و پرتلاش و ضایعه غمبار از دست دادن دو خبرنگار جوان و فعال، «مهشاد کریمی» و «ریحانه یاسینی» و مجروح شدن ۲۰ همکار دیگر رسانه‌ای موجی از تأسف و ناراحتی و اندوه را در کشور ایجاد کرد. این مصیبت جانگداز را به خانواده محترم، اصحاب رسانه و همکاران این دو عزیز از دست رفته صمیمانه تسلیت می‌گوییم.

امید است ضمن رسیدگی و اعلام دقیق دلایل بروز این حادثه تلخ و جانکاه، مسئولان دستگاه‌های اجرایی برای اهالی رسانه و خبرنگاران صدیق و دلسوز، ارزش بیشتری قائل شوند و همانگونه که این عزیزان، صادقانه و با تمام وجود در خدمت اطلاع‌رسانی و بیان دردها و مشکلات جامعه هستند، مسئولان نیز خود را بیش از پیش موظف به مراقبت از سلامتی و جان این زحمتکشان و خادمان عرصه خبر بدانند و با کوتاهی و سهل‌انگاری، موجب تکرار این حوادث جانگداز و غمبار نشوند.

▣ گزارش مقدماتی انجمن صنفی روزنامه‌نگاران

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران بار دیگر نهایت تأثر و تألم خود را از درگذشت دو همکار جوان، ریحانه یاسینی و مهشاد کریمی در حادثه تصادف اتوبوس روزنامه‌نگاران حوزه محیط زیست ابراز کرده و به خانواده‌های داغدار ایشان تسلیت می‌گوید.

هم‌اکنون چهار روزنامه‌نگار دیگر، حسن ظهوری، مهدی گوهری، ابراهیم نژادرفیعی و سهیل فرجی نیز که دچار آسیب جدی شده و تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند در بیمارستان امام خمینی ارومیه تحت مراقبت هستند و خوشبختانه وضعیت جسمی‌شان تحت کنترل است.

ناگفته پیداست رخدادی که عاطفه جمعی جامعه روزنامه‌نگاری و آحاد مردم را چنین آزرده است، دردناک‌ترین تاثیر را بر روح و روان همکاران عزیزی باقی خواهد گذاشت که از مخافت این رخداد رسته‌اند و این رنجی است ناگفتنی.

از نخستین ساعات بروز این حادثه، انجمن صنفی یک وکیل محلی را برای کسب اطلاعات دقیق‌تر حقوقی و پیگیری‌های آتی به بیمارستان اعزام کرد. همچنین گیسو فغفوری، بازرس، و پژمان موسوی، عضو هیات‌مدیره، به نمایندگی از هیات‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران برای پیگیری وضعیت سانحه‌دیدگان به ارومیه اعزام شدند.

نمایندگان یادشده در این سفر، ضمن پیگیری وضعیت سانحه‌دیدگان و بررسی نحوه امدادرسانی به مجروحان، شکایت‌نامه‌ای علیه مسببان این رخداد تلخ تنظیم و تسلیم نیروی انتظامی کردند. برای پیگیری موضوع نیز رابطی از سوی انجمن به نیروی انتظامی معرفی شد. همچنانکه در اعلامیه نخست انجمن اعلام شد، این وظیفه اجتماعی و حرفه‌ای ماست که همراه با جامعه روزنامه‌نگاری ایران، تا روشن شدن تمامی جوانب موضوع، به پیگیری خود ادامه دهیم.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران همچنین آمادگی خود را برای ارائه خدمات روان‌درمانی، حقوقی و پزشکی و هر نوع مساعدت ممکن دیگر به همکاران عزیز اعلام می‌کند.





نگاه روز

همه تسلیت گفتند اما کسی علت بازی با جان خبرنگاران را توضیح نداد



ناصربزرگمهر- مدیرمسئول موسسه مطبوعاتی صمت و روزگار وصل:

غمگینم؛ باز هم عزیزانی به علت بی‌مبالاتی از بین ما رفتند. پوشش خبری و جمع کردن خبرنگاران در شرایط کرونایی با اتوبوسی فرسوده و عدم نظارت پلیس راه و سازمان حمل و نقل و سرعت غیرمجاز و ناتوانی راننده در کنترل وسیله نقلیه و نقص فنی، منتهی به شهادت دو تن از عزیزان رسانه‌ای، مهشاد کریمی خبرنگار ایسنا و ریحانه یاسینی خبرنگار ایرنا در حین ماموریت خبری شده و بیش از ۲۰ نفر دیگر از خبرنگاران مصدوم و در بیمارستان بستری هستند.

رئیس‌جمهوری، رئیس مجلس شورای اسلامی، معاون اول رئیس‌جمهوری، جمعی از وزرا و بسیاری دیگر تسلیت گفته‌اند اما هنوز هیچ مسئولی نگفته است که چرا باید در این شرایط کرونا، با انتخاب یک وسیله نقلیه نامناسب، جان دهها خبرنگار را برای بازدید یک موضوع زیست‌محیطی در معرض خطر قرار داد.

از طرف خودم و همه همکارانم در موسسه فرهنگی مطبوعاتی صمت درگذشت این دو عزیز رسانه‌ای را به خانواده‌های محترم‌شان و یاران‌شان در ایرنا و ایسنا صمیمانه تسلیت می‌گویم و برای همه مجروحان این حادثه آرزوی سلامتی دارم.

دل‌نوشته

هشتگ مرگ و زندگی



زهرا حسن‌زاده- روزنامه‌نگار

مرا به جشن تولد فراخوانده بودند
چرا سر از مجلس ختم درآورده‌ام؟
«قیصر امین‌پور»

زندگی؛ دهخدا در یادداشت‌هایش این کلمه را حیات، خور و خواب و آرام و... توصیف می‌کند و در فرهنگ لغت، آن را نقض مرگ و ممات و صفتی مقتضی حس و حرکت می‌داند. اما این روزها به نظر می‌رسد این کلمه و هزاران کلمه دیگر معنای خود را از دست داده‌اند. این روزها ما با مرگ پیوند خورده‌ایم و آنقدر مرگ به ما نزدیک شده که گویی باید آن را مترادف با زندگی‌مان بدانیم. در روزگاری که سرعت دسترسی به اخبار در رقابت با سرعت نور است، «مرگ» ارزش‌های خبری شگفتی و فراوانی را شرمنده خود کرده است!

واژگونی اتوبوس خبرنگاران، سربازان، دانشجویان، سقوط هواپیما، کرونا، سیل، زلزله و...؛ آنقدر دلیل برای انعکاس خبر مرگ در رسانه زیاد شده که شاید در آینده نزدیک مرگ طبیعی خود شامل ارزش خبری شگفتی به شمار رود.از آنجا که فضای مجازی همیشه متاثر از حال و هوای خبری جامعه است، اخبار حکم بمبی را دارند که در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی منفجر می‌شوند و هشتگ‌ها موج ناشی از انفجار در فضای مجازی هستند؛ موجی که باید دامن عاملان مرگ را بگیرد تا در فضای حقیقی مجازات شوند و پاسخگوی افکار عمومی باشند اما تبدیل شدن هشتگ‌زنی به یک ژست در فضای مجازی و تقلید و کپی‌کاری این ابزار را هم کند کرده است. فاصله گرفتن از فضای حقیقی و غرق شدن در فضای مجازی موجب شده تا رسالت ملت در جامعه فقط چند هشتگ زدن باشد و بس!

امروز همه تبدیل شدیم به یک جماعت هشتگ‌زن و گویی منتظریم حادثه‌ای روی دهد تا در رقابت عرض اندام عقب نیفتیم. همه از مسئول و کارشناس گرفته تا بی‌سوادهای کارشناس‌نما در فضای مجازی شروع به کپی کردن مطالب هم می‌کنیم و یک هشتگ پای آن می‌زنیم؛ از سانچی و پلاسکو گرفته تا هشتگ واژگونی اتوبوس خبرنگاران و سربازان، از سقوط هواپیمای اوکراینی گرفته تا شیوع کرونا و مطالبه واکسن کووید ۱۹ و گرانی واکسن و... بماند که دست آخر هم ...! آنقدر غرق هشتگ زدن در فضای مجازی شده‌ایم که حواس‌مان نیست آیا کسی گوش شنوایی برای حرف‌های ما دارد؟ آیا مسئولی مسئولیت کارش را می‌پذیرد؟ کسی پاسخگوست که چرا این همه بلا دست به دست هم می‌دهد تا یکجا بر سر ما آوار شود؟ آنقدر درگیر پویش‌های فضای مجازی شده‌ایم که از تاثیرگذاری و اصلاح امور در زندگی حقیقی غافلیم. پیگیری و مطالبه در جامعه را فراموش کرده‌ایم و حرکت و زندگی را در فضای مجازی جست‌وجو می‌کنیم غافل از اینکه مرگ را در فضای حقیقی دست به دست می‌کنند تا نوبت‌مان برسد!

تسلیت

با خانواده‌های داغدیده و اصحاب رسانه کشور ابراز همدردی می‌کنم



دکتر حسن روحانی در پیامی حادثه واژگونی اتوبوس حامل خبرنگاران را به خانواده‌های داغدیدگان و اصحاب رسانه کشور تسلیت گفت.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، در پیام تسلیت رئیس‌جمهوری به خانواده‌های داغدیدگان حادثه واژگونی اتوبوس حامل خبرنگاران آمده است: حادثه واژگونی اتوبوس حامل خبرنگاران حوزه محیط‌زیست کشور در استان آذربایجان غربی و جان باختن ۲ بانوی خبرنگار و مجروح شدن تعدادی از آنان، موجب اندوه و تاثر عمیق گردید.

اینجانب ضمن تکریم خدمات ارزشمند این خبرنگاران پرتلاش رسانه‌های کشور که دغدغه‌ای جز خدمت به میهن اسلامی را نداشتند، با خانواده‌های داغدیده و اصحاب رسانه کشور ابراز همدردی می‌کنم و از درگاه خداوند متعال برای جانباختگان حادثه علو درجات و برای مجروحان آرزوی سلامتی و شفای عاجل دارم.

لازم است دستگاه‌های مسئول ضمن دلجویی از خانواده‌های این عزیزان سفر کرده، سریعا علل وقوع حادثه را بررسی و نسبت به ارائه گزارش آن اقدام کنند.

تسلیت وزیر ارشاد برای درگذشت ۲ خبرنگار ایسنا و ایرنا



وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، درگذشت خبرنگاران خبرگزاری‌های ایسنا و ایرنا در حادثه واژگونی اتوبوس در آذربایجان غربی را تسلیت گفت.

به گزارش ایسنا، در پیام توئیتری سیدعباس صالحی آمده است: خبر سانحه اتوبوس خبرنگاران، سوزناک و باورنکردنی بود و هست.

دو خانم خبرنگار توانمند که اکنون در میان ما نیستند. به خانواده این عزیزان و جامعه خبرنگاران به‌ویژه همکاران‌شان در ایرنا و ایسنا صمیمانه تسلیت می‌گویم.

پیگیر دستگاه‌های متولی برای روشن شدن علت حادثه هستم



معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ضمن اظهار تاسف از حادثه ناگوار واژگونی اتوبوس حامل خبرنگاران محیط‌زیست در نزدیکی نقده، درگذشت ۲ تن از خبرنگاران خبرگزاری‌های ایسنا و ایرنا را تسلیت گفت.

به گزارش ایسنا، در پیام محمد خدادی معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی آمده است: حادثه ناگوار واژگونی اتوبوس حامل خبرنگاران محیط‌زیست در نزدیکی نقده و جان باختن ۲ تن از خبرنگاران خبرگزاری‌های ایسنا و ایرنا که برای تهیه گزارش از روند احیای دریاچه ارومیه به منطقه سفر کرده بودند، مایه تاثر فراوان شد.

اینجانب، این ضایعه دردناک را به خانواده‌های محترم مرحومه مهشاد کریمی و مرحومه ریحانه یاسینی، جامعه رسانه‌ای کشور و به‌ویژه همکاران این دو خبرنگار عزیز در خبرگزاری‌های ایسنا و ایرنا تسلیت می‌گویم و از خداوند متعال برای ایشان، غفران الهی و برای خانواده‌های مکرم آنها، صبر و سلامتی مسئلت دارم.

با تمام وجود، پیگیر دستگاه‌های متولی برای روشن شدن علت حادثه، جبران خطاهای احتمالی و تلاش حداکثری برای بهبودی کامل و عاجل مجروحان هستم.

محمد خدادی همچنین در توئیتی اعلام کرد که تلفنی با رئیس دانشگاه علوم پزشکی ارومیه صحبت کرده و حال سایر خبرنگاران حاضر در اتوبوس واژگون‌شده خوب است و مجروحان تحت نظر پزشکان هستند.

به گفته معاون مطبوعاتی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی ارومیه به همراه استاندار شخصا در صحنه حاضر و پیگیر این حادثه تلخ هستند.

رسیدگی سریع به پرونده سانحه واژگونی اتوبوس خبرنگاران



سید ابراهیم رئیسی در پی درگذشت خبرنگاران ایسنا و ایرنا در سانحه واژگونی اتوبوس حامل خبرنگاران محیط‌زیست با صدور پیامی تاکید کرد: رئیس کل دادگستری استان آذربایجان غربی موظف است به منظور رسیدگی «سریع و دقیق» به پرونده قضایی تشکیل شده در این زمینه، «نظارت» لازم را به عمل آورد.

به گزارش ایسنا، در متن پیام سید ابراهیم رئیسی آمده است: سانحه تلخ واژگونی اتوبوس اعزامی جمعی از خبرنگاران حوزه محیط‌زیست به آذربایجان غربی که منجر به فوت ۲ تن از خبرنگاران عزیز شد، مایه تاسف و تاثر اینجانب گردید. این سانحه ناگوار را به خانواده‌های محترم ایشان، جامعه مطبوعاتی کشور و تمامی فعالان صیانت از محیط‌زیست تسلیت گفته و برای مصدومان این سانحه از خداوند متعال شفای عاجل مسئلت دارم. رئیس کل دادگستری استان آذربایجان غربی نیز موظف است به منظور رسیدگی «سریع و دقیق» به پرونده قضایی تشکیل شده در این زمینه، «نظارت» لازم را به عمل آورد.

همچنین مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، مدیرعامل شرکت آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک، معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همچنین مدیرکل پزشکی قانونی استان تهران در پیام‌های جداگانه درگذشت خبرنگاران ایسنا و ایرنا در حادثه واژگونی اتوبوس در ارومیه را تسلیت گفتند.

اعضای شورای اسلامی شهر تهران نیز در پیام‌های جداگانه‌ای درگذشت دو تن از خبرنگاران محیط‌زیست و نیز درگذشت ۵تن از سرباز معلمان را به خانواده ایشان و نیز جامعه مطبوعاتی و همچنین جامعه فرهنگی کشور تسلیت گفتند.